

พระเสด็จสู่ฟ้า
ราษฎร์ล้นอาลัย

ประเสด็จสู่ฟ้า

ราชภรณ์ล้านอาลัย

พระเสด็จสู่ฟ้า

ราชฎีลำนาลัย

รัฐบาลในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
จัดพิมพ์เพื่อลเกล้าทูลกระหม่อมถวายสนองพระมหากรุณาธิคุณ
ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

พระเสด็จสู่ฟ้า ราชฎีร์ล้วนอาลัย

บทกวีนิพนธ์ โครงการงานทักษ์วิคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
จัดพิมพ์เผยแพร่ ครั้งที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

กรมศิลปากร

พระเสด็จสู่ฟ้า ราชฎีร์ล้วนอาลัย.-- กรุงเทพฯ : กรม, ๒๕๖๐.
๒๕๖ หน้า.

๑. ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา, ๒๔๗๐-๒๕๕๙. I. ชื่อเรื่อง.

๙๒๓.๑๕๙๓

ISBN 978-616-283-352-6

คำปรารภ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
ในโอกาสการจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุ
เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

ตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงปกครองประเทศชาติและประชาชนด้วยทศพิธราชธรรม ดังพระปฐมบรมราชโองการที่ได้พระราชทานไว้ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” และทรงตั้งมั่นในพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่จะทรงอุทิศ พุ้มเทก้าลังพระวรกาย และกำลังพระราชหฤทัยในการบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อความกินดีอยู่ดี คุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่อาณาประชาราษฎร์ และความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของประเทศชาติ พระองค์ท่านทรงงานด้วยหลักการ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” รวมทั้งได้พระราชทานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแนวทางสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลากหลายสาขาเกือบ ๕,๐๐๐ โครงการ ก่อเกิดเป็น “ศาสตร์แห่งพระราชฯ” ซึ่งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน นับเป็นคัมภีร์อันล้ำค่าแห่งแผ่นดินที่ได้พระราชทานแก่ลูกหลานไทย พระราชดำริและพระบรมราโชวาทในวาระโอกาสต่างๆ คือ ปรัชญาคำสอนและคติธรรมที่พระองค์ทรงปรารถนาให้ปวงชนชาวไทยทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ในความดีงาม ความพอดี ความพอเพียง รักษาความเป็นชาติอารยะ นับเป็นบุญวาสนาของประชาชนชาวไทยที่ได้เกิดมาอยู่ภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นเอตทัคคะทั้งศาสตร์และศิลป์หลายแขนง ทรงเป็นทั้งปราชญ์และครูแห่งแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ที่ประชาชนชาวไทยต่างเทิดทูนไว้เหนือเศียรเกล้า พระอัจฉริยภาพอันล้ำเลิศและพระปรีชาสามารถเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาและประทับใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จึงทรงได้รับการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายรางวัลเทิดทูนพระเกียรติยศในฐานะที่ทรงเป็นทั้งกษัตริย์ นักคิด และนักพัฒนา โดยทรงได้รับการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระราชสมัญญามากมายหลายด้าน เช่น “อัครศิลปิน” “พระบิดาแห่งเทคโนโลยีของไทย” “พระบิดาแห่งฝนหลวง” “พระบิดาแห่งนวัตกรรมไทย” “พระบิดาแห่งการประดิษฐ์ไทย” “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” “พระบิดาแห่งการวิจัยไทย” “พระบิดาแห่งมาตรฐานการช่างไทย” “พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน” เป็นต้น โดยเฉพาะที่สำคัญ องค์การสหประชาชาติได้น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายรางวัล “ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” และทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระมหากษัตริย์นักพัฒนา” เพื่อเฉลิมพระเกียรติในฐานะที่ทรงอุทิศพระองค์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนชาวไทย และพัฒนามนุษยชาติอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้วันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีเป็น “วันดินโลก” และน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย “รางวัลนักวิทยาศาสตร์ดินเพื่อมนุษยชาติ” เพื่อสดุดีพระเกียรติคุณแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล

อดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่ทรงให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรดินจนพลิกพื้นผิวดินเพื่อการ
ทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ เวลา ๑๕ นาฬิกา ๕๒ นาที นับเป็นวันแห่งความวิปโยค
โศกสลดครั้งใหญ่ของพสกนิกรชาวไทยทั้งปวง ประเทศไทยต้องตกอยู่ในท่ามกลางความโศกเศร้าอาลัยโดยทั่วกัน
เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช
บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของคนไทยทั้งชาติเสด็จสวรรคต และนับเป็นวันมหาอาดูร
ของโลก โดยผู้นำจากทุกประเทศล้วนแสดงความอาลัยและเสียใจต่อการเสด็จสวรรคตในครั้งนี้ รัฐบาลได้กราบบังคมทูล
ขอพระราชทานพระราชนุญาตสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร จัดงานพระราชพิธี
ถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม
ถวายพระเกียรติยศอย่างสูงสุดตามขัตติยโบราณราชประเพณี เพื่อแสดงความจงรักภักดีและน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม
ถวายเป็นราชสักการะกตัญญูตาบูชา ประกาศเฉลิมพระเกียรติยศให้ปรากฏแผ่ไพศาลและเพื่อให้ประชาชนชาวไทย
ทุกหมู่เหล่าได้มีส่วนร่วมสนองพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ
โดยรัฐบาลได้กราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
ในการพระราชพิธี ณ วาระนี้

รัฐบาลโดยคณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ๘ คณะในการดำเนินการจัดงานพระราชพิธี
พระบรมศพตามโบราณราชประเพณีอย่างสมพระเกียรติพระราชอิสริยยศ ในวาระสำคัญนี้ให้สมบูรณ์ตามจารีต
โบราณราชประเพณี ทั้งงานพระราชพิธี งานรัฐพิธี งานศาสนพิธี และงานอื่นๆ ตั้งแต่การบำเพ็ญพระราชกุศล
พระบรมศพ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และการถวายพระเพลิงพระบรมศพ ณ มณฑลพระราชพิธีท้องสนามหลวง
โดยมีคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และคณะกรรมการต่างๆ ๑๐ คณะ ดำเนินการจัดทำหนังสือ
ที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร เพื่อบันทึกพระราชพิธีอันเกี่ยวเนื่องกับการพระบรมศพในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ตามธรรมเนียมปฏิบัติโบราณราชประเพณี
ทั้งการก่อสร้างพระเมรุมาศ การจัดริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ สิ่งอนุสรณ์ต่างๆ เพื่อเฉลิมพระเกียรติยศอันภริย
ไพศาลแต่ที่มราชาแห่งสยาม ผู้ทรงสถิตในดวงใจคนไทยทั้งชาติ และทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่เหนือกษัตริย์ใดๆ
ในประวัติศาสตร์โลก

ในวาระนี้ รัฐบาลและประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า ขอน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุด
มิได้ แม้เสด็จสวรรคตแล้ววันนี้วันใด แต่ความอาลัยนั้นมีเสมอคลาย ด้วยพระบรมราชกฤดาภิไธยแห่งพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และพลังแห่งความจงรักภักดีของปวงพสกนิกรชาวไทย ขอเสด็จ
สวรรคตให้สถิตสถาพร ณ ดินแดนบรมสุขแห่งพระนิพพานตรานิจนิรันดร์ เทอญ

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คำนำ

เนื่องในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ในวันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง คณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้มอบหมายให้คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุฯ พิจารณาจัดพิมพ์หนังสือและแผ่นพับอันเนื่องด้วยพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร น้อมเกล้าฯ ถวายเป็นอนุสรณ์ถึงการพระราชพิธีสำคัญยิ่งในครั้งนี้ จำนวน ๑๑ รายการประกอบด้วย

หนังสือจดหมายเหตุฉบับหลัก ๑ รายการ ได้แก่

๑. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

หนังสือจดหมายเหตุฉบับรอง ๖ รายการ ได้แก่

๑. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับประชาชน

๒. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับสื่อมวลชน

๓. “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย” บทกวีนิพนธ์โครงการงานทักวีสืบสานการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๔. หนังสือและซีดีบทเพลงแสดงความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๕. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับวีดิทัศน์ “ทรงสถิตในดวงใจไทยนิรันดร์”

๖. หนังสือ “พระผู้สถิตในหทัยราษฎร์” (สมุดภาพรวมแผ่นป้ายแสดงความอาลัย)

หนังสือที่ระลึก ๓ รายการ ได้แก่

๑. พระเมรุมาศสมัยรัตนโกสินทร์ และพระเมรุในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๒. เครื่องประกอบพระราชอิสริยยศงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร

๓. นวมินทราศิรราชสดุดี ร้อยกรองเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช บรมนาถบพิตร

แผ่นพับที่ระลึก ๑ รายการ ได้แก่

๑. แผ่นพับที่ระลึกในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ว่าด้วย
พระราชประวัติ พระราชกรณียกิจ และความรู้เกี่ยวกับพระเมรุมาศ ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอีกเป็นจำนวนมาก ได้แสดงเจตจำนงร่วมกันสร้าง
สิ่งอนุสรณ์น้อมเกล้าฯ ถวายด้วยความจงรักภักดี นับเป็นการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาไว้เป็นมรดก
วัฒนธรรมของแผ่นดินเพิ่มขึ้นอีกด้วย

หนังสือและแผ่นพับอันทรงคุณค่าเหล่านี้ จะได้เผยแพร่ไปสู่สถาบันการศึกษา ห้องสมุด หน่วยงาน
ต่าง ๆ และประชาชนทั่วพระราชอาณาจักร ยังประโยชน์แก่ประชาชน นักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ
การสมานฉันท์ร่วมสร้างสรรค์ผลงานทรงคุณค่าเพื่ออำนวยประโยชน์แก่สาธารณชนครั้งนี้เป็นการแสดง
กตัญญูตเวทีตาธรรมสนองพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช บรมนาถบพิตร และร่วมกันเผยแพร่พระเกียรติคุณให้แผ่ไพศาลยั่งยืนสืบไปชั่วกาลนาน

ขอมติทานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และจิตใจอันตั้งมั่นในความจงรักภักดีต่อเบื้องพระยุคลบาท
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร จงเป็นพลวปัจจัยให้เสด็จสถิตเสถียรดำรง
อยู่ในทิพยสถานอันสมบูรณ์ พรั่งพร้อมด้วยทิพยสมบัติทุกเมื่อเทอญ

ว.โรจน์พจน์รัตน์

(นายวีระ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุ

งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คำชี้แจง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทรสยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจไทยทั้งชาติ เป็นมิ่งขวัญและเป็นที่เคารพเทิดทูนเหนือเศียรเกล้าของชาวไทย นับแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๙ ทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์สุขของราษฎรและเพื่อพัฒนาความเจริญอันยั่งยืนแก่ประเทศชาติ โดยมีได้ทรงดำเนินประโยชน์สุขส่วนพระองค์ ทรงตรากตรำพระวรกายทรงงานด้วยความเพียรตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการทรงราชย์ การเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ นับเป็นความสูญเสียอันใหญ่หลวงสุดจะประมาณได้ ปวงชนชาวไทยต่างรู้สึกทุกข์โศกเศร้าความทุกข์ทรมานได้สูญสิ้นลง จึงได้รื้อยกรองบทกวีนิพนธ์เพื่อแสดงถึงความโศกาอาลัยอันเปี่ยมล้นในจิตใจ เพื่อน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ และเพื่อลอบประโลมจิตใจตนเอง

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมอบให้กรมศิลปากร โดยสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ ร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดทำโครงการงานที่ระลึกการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อรวบรวมบทกวีนิพนธ์แสดงความอาลัย ซึ่งประชาชนได้ประพันธ์และเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์และสังคมออนไลน์ เป็นจำนวนนับหมื่นบท จัดเก็บเป็นหลักฐานบันทึกเหตุการณ์ ณ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมทั้งคัดสรรบทกวีนิพนธ์ดังกล่าวจำนวน ๑๘๙ บท มาจัดพิมพ์หนังสือ “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎรล้นอาลัย” เพื่อเผยแพร่ให้โลกได้ประจักษ์ถึงความจงรักภักดีและความผูกพันที่ประชาชนมีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งและเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ อันจะมีส่วนร่วมในการเฉลิมพระเกียรติให้แผ่ไพศาลสืบไป โดยการจัดพิมพ์จะเรียงตามลำดับอักษรนาม นามแฝง ของผู้ประพันธ์

อนึ่ง เพื่อให้หนังสือ “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎรล้นอาลัย” บันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์แห่งความทรงจำอย่างสมบูรณ์พร้อม กรมศิลปากรจึงนำภาพถ่ายของช่างภาพจิตอาสาและประชาชนที่บันทึกภาพไว้ตั้งแต่วันเสด็จสวรรคตเป็นต้นมา โดยภาพเหล่านี้ส่วนหนึ่ง กระทรวงวัฒนธรรมเคยนำมาจัดนิทรรศการ “ทรงสถิตในดวงใจไทยนิรันดร์” ณ บริเวณพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร มาจัดพิมพ์เป็นภาพประกอบหนังสือ โดยระบุชื่อผู้บันทึกภาพกำกับไว้ทุกภาพ

กรมศิลปากรขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยและวรรณศิลป์ ประกอบด้วย นางชมัยกร บางคมบาง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (ศุขสวัสดิ์) ชองทอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านภาษาไทยและผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น นายบุญเตือน ศรีวรพจน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและ วรรณกรรม) นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภาษาและวรรณกรรม นายสมยศ แสงสุวรรณ นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย ซึ่งร่วมเป็นคณะบรรณาธิการพิจารณาคัดเลือกบทหรือกรอง แสดงความอาลัย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ จนสำเร็จลุล่วง

กรมศิลปากรขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายหนังสือ “พระเสด็จสุฬา ราชภูริ์ล้านอาลัย” บทกวีนิพนธ์ในโครงการงานทักวิศิ์ตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะและ เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ขอพระมหิทธานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย พระราชกุศล กฤดาธิการที่พระองค์ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะบำเพ็ญตลอดพระชนม์ชีพ ทั้งจิตใจอันตั้งมั่นด้วยความกตัญญู กตเวทิต์และจงรักภักดีของรัฐบาลและพสกนิกรชาวไทยที่มีต่อเบื้องพระยุคลบาท จงเป็นพลบัจจัยดลบันดาลให้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จสถิตเสถียรในทิพยสถานอันสมบุรณ์ พร้อมด้วยทิพยสุขารมณสมบัติทุกเมื่อ เทอญ

(นายอนันต์ ชูโชติ)

อธิบดีกรมศิลปากร

โศกาลัยท่วมฟ้าท่วมดิน

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ นับแต่เวลา ๑๙ นาฬิกา หลังจากผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ทุกช่องอ่านแถลงการณ์ของสำนักพระราชวังเรื่อง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทรสยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคต คนไทยทั้งประเทศอยู่ในภาวะตระหนกตกใจและเต็มไปด้วยอาการเศร้าโศกรันทดใจ บางคนร่ำไห้ น้ำตาไหลพราก บางคนกึ่งเกลือกเรียวหา บางคนเฝ้ากราบแล้วกราบเล่าอยู่หน้าจอโทรทัศน์ สารพัดจะแสดงออกซึ่งอาการเสียใจอันเป็นที่สุด วันต่อ ๆ มาก็ยังทุกข์ยิ่งโศกเศร้าเป็นทวีคูณ นับแต่การรอเฝ้าถวายบังคมพระบรมศพขณะเคลื่อนพระบรมศพจากโรงพยาบาลศิริราชไปยังพระบรมมหาราชวัง การนัดกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีที่สนามหลวง การเข้าเฝ้าถวายบังคมพระบรมศพบนพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่ล้วนสะท้อนความ “จงรักภักดี” อย่างหาที่สุดมิได้ของประชาชนคนไทยในวาระอันเป็นที่สุดของความเศร้าโศกของประเทศชาติครั้งนี้

ในการนี้ กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดให้มีช่องทางแสดงออกของประชาชนด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสื่อต่าง ๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ส่งผลงานศิลปะแขนงต่าง ๆ อันเป็นการแสดงออกถึงความโศกอันเป็นที่สุด โดยให้ส่งมายังกระทรวงวัฒนธรรมและรวบรวมเก็บไว้ในหอจดหมายเหตุต่อไป

อย่างไรก็ดี ในผลงานศิลปะในสาขาวรรณศิลป์ ประเภทร้อยกรอง อันนับว่าเป็นศิลปะมรดกของไทย ปรากฏว่ามีผู้แสดงออกและส่งผลสะท้อนไปในสังคมอย่างกว้างขวาง กระทรวงวัฒนธรรมจึงจัดให้มีการคัดสรรผลงานประเภทร้อยกรองที่สะท้อนถึงความเศร้าโศกเสียใจ โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. หม่อมราชวงศ์อรฉัตร ชองทอง
๒. นางชมัยกร บางคมบาง
๓. นายบุญเตือน ศรีวรพจน์
๔. นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์
๕. นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย (นายสมยศ แสงสุวรรณ)

คณะกรรมการได้พิจารณาบทร้อยกรองประมาณห้าร้อยบทที่ได้รับการคัดกรองมาแล้วจากจำนวนเป็นหมื่น ๆ บทด้วยความระมัดระวัง โดยได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะคัดสรรเพื่อการรวมเล่มครั้งนี้จำนวน ๑๘๕ บท ด้วยตัวเลขอันเป็นมงคล เพื่อแสดงความจงรักภักดี โดยมีมติตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ ดังนี้

๑. ผลงานจะต้องเป็นประเภทที่มีฉันทลักษณ์ เพื่อแสดงควมมีรากทางวัฒนธรรมอันแข็งแกร่ง และต้องเป็นฉันทลักษณ์ที่ถูกต้อง
๒. ผลงานจะต้องงดงามสมพระเกียรติยศของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
๓. มีสุนทรียภาพทางวรรณศิลป์
๔. กำหนดให้หนึ่งคนมีผลงานได้เพียงหนึ่งผลงานเท่านั้น
๕. เป็นผลงานของบุคคล มิใช่องค์กร

คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วพบว่า บทกวีส่วนหนึ่งที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์สมบูรณ์แบบทุกประการนับเป็นส่วนน้อย และพบปัญหาจากบทกวีส่วนที่เหลือ ดังนี้

ประการแรก หลายบทได้อารมณ์ดี แต่เขียนไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ส่วนใหญ่ไม่รับสัมผัสระหว่างบท หรือลงท้ายเสียงวรรคสองเป็นเสียงตรี หรือบางครั้งก็ไม่รับสัมผัส หรือรับสัมผัสผิดเสียง สั้นรับยาว หรือยาวรับสั้น หรือเสียงใกล้เคียง

เช่น เดียว กับ เคียง เป็นต้น ในชั้นแรกคณะกรรมการคัดบทกวีที่คัดฉันทลักษณ์ เหล่านี้แยกออกมาต่างหากก่อน และนำมาพิจารณาอีกครั้งว่าสามารถตัดตอนบทใด มาตีพิมพ์ได้บ้าง หรือจะแก้ไขความผิดพลาดนั้นได้อย่างไรไม่ให้กระทบกระเทือนเนื้อหา ในชั้นแรกกรรมการบางท่านขอสงวนสิทธิ์รับแต่บทที่เขียนถูกต้องสมบูรณ์เท่านั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการคัดได้ไม่ครบจำนวน แต่เห็นในความตั้งใจและความปรารถนา ที่จะแสดงความอาลัย จึงต้องใช้วิธีตัดตอนให้เหลือเฉพาะบท หรือแก้ไขส่วนที่บกพร่อง เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์

ประการที่สอง หลายบทเขียนฉันทลักษณ์ถูกต้อง แต่มีปัญหาเรื่องเนื้อหาสาระ บางทีดูเป็นกันเองเกินไป หรือใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ก็จะมีการปรับแก้อีกครั้งหนึ่งในบทเหล่านี้ให้ทั้งเหมาะสมและเหมาะสมงาม สมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ประการที่สาม กรณีเป็นองค์กรแต่มีชื่อผู้ประพันธ์ คณะกรรมการจะคัดในฐานะผู้ประพันธ์ ถือเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ยกเว้นในกรณีที่มิได้ระบุชื่อ หรือไม่รู้ชื่อ ก็จะคัดออก ถือว่าเป็นองค์กรสมบูรณ์แบบ กรณีนี้เกิดขึ้นจากกวีที่มีชื่อเสียงมักจะไปเขียนในนามองค์กร และไม่มีผลงานของกวีท่านนั้น ๆ คัดเข้ามา ทั้งที่มีผลงานปรากฏ เพื่อความสมบูรณ์คณะกรรมการจึงพิจารณาคัดเลือกเข้ามา

ประการที่สี่ ในกรณีที่บุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นที่รู้จักกันดี มีผลงานในวาระนี้ทางสื่ออินเทอร์เน็ต หากคณะกรรมการผ่านตา สามารถนำมาเสนอเพิ่มเติมได้ ดังเช่นงานของ อาจารย์ระพี สาคริก เป็นต้น

ประการที่ห้า สำหรับชื่อบทประพันธ์เป็นไปตามธรรมชาติ คือ บทใด
ที่มีชื่อบท และนำมาทั้งบท จะยังคงชื่อบทไว้ แต่กรณีที่ตัดความมาตามความ
เหมาะสม จะไม่มีชื่อบท

การรวมเล่มผลงานที่ดัดแปลงออกมาจากดวงใจอันโคตรมของประชาชน
เล่มนี้ ไม่ได้มีแต่เพียงบทร้อยกรองเท่านั้น หากยังมีภาพประกอบที่เกิดขึ้นโดยฝีมือ
ของประชาชนตลอดทั้งระยะเวลาอันโคตรมทดเหล่านั้น เพื่อเป็นดั่งบันทึกทาง
ประวัติศาสตร์ของบ้านเมืองที่เก็บอารมณ์ของประชาชนไว้ทั้งทางตัวอักษรและ
ทางภาพ นับเป็นปรากฏการณ์ของชาติที่ต้องจดจรรจารึกไว้ตลอดกาลนาน

(นางชัมัยกร บางคมบาง)

สารบัญ

คำปรราก	๔
คำนำ	๖
คำชี้แจง	๘
ไศกาลัยทวณฟ้าทวณดิน	๑๑
พระราชประวัติ	๑๔
พระเสด็จสู่ฟ้า ราชฎ์ลั่นอาลัย	๕๔
ภาคผนวก	๒๔๕
- รายนามผู้ประพันธ์บทร้อยกรอง “พระเสด็จสู่ฟ้า ราชฎ์ลั่นอาลัย”	๒๔๖
- รายนามช่างภาพจิตรอาสาและประชาชนผู้บันทึกภาพ	๒๔๘
- โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกใน	๒๔๙
พระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร	
- คำสั่งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธี ถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ ๔/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการ กานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระ ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร	๒๕๒

พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร
รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์
รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ พระโอรสในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร
อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
เสด็จพระบรมราชสมภพ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐
ณ โรงพยาบาลเมานท์ออเบอร์น เมืองเคมบริดจ์ (Cambridge) รัฐแมสซาชูเซตส์
(Massachusetts) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
อานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร รัชกาลที่ ๘ เป็นสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช
และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
เป็นสมเด็จพระเชษฐภคินี เสด็จดำรงสิริราชสมบัติ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช
๒๔๘๔

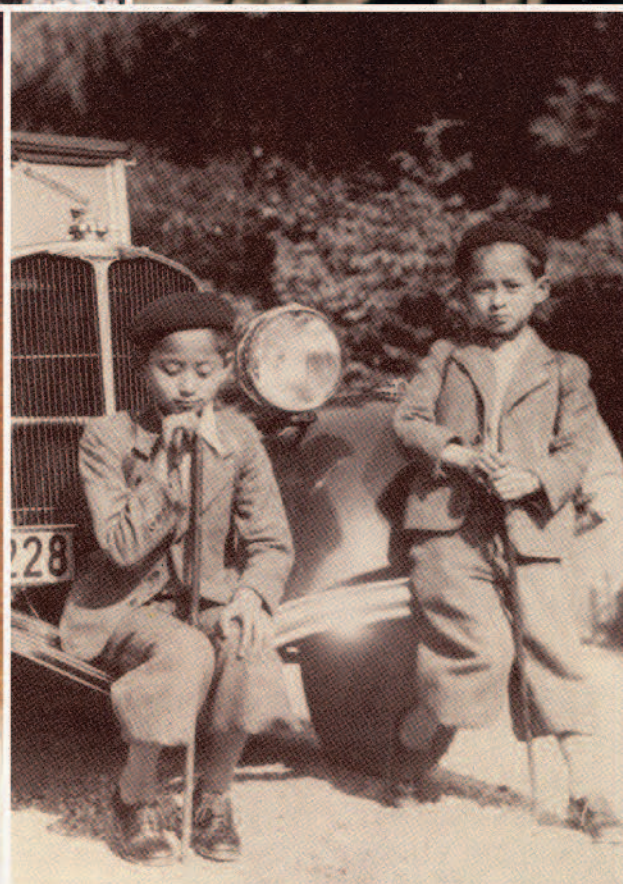

ทรงประกอบพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ แล้วสถาปนาเป็นสมเด็จพระราชินี ต่อมาสถาปนาเป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตามลำดับ

ทรงรับการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓ พระราชทาน พระปฐมบรมราชโองการแก่ประชาชนชาวไทยว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่ง มหาชนชาวสยาม”

พระราชโอรสและพระราชธิดา ๔ พระองค์ คือ

๑. ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี
๒. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
๓. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี
๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

พระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓

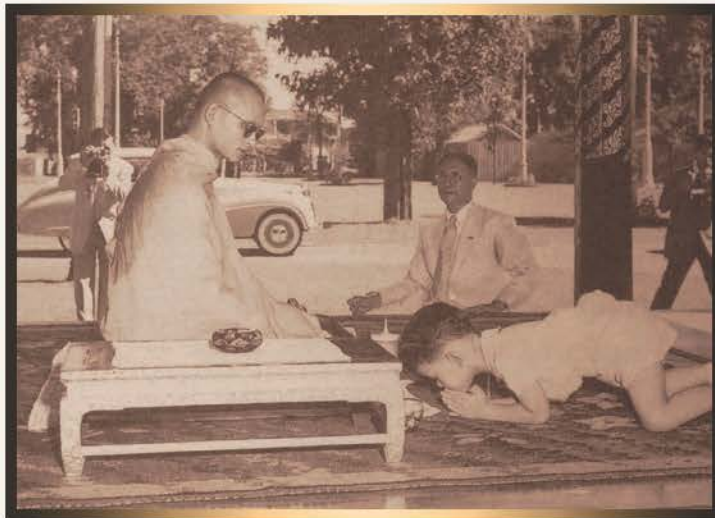
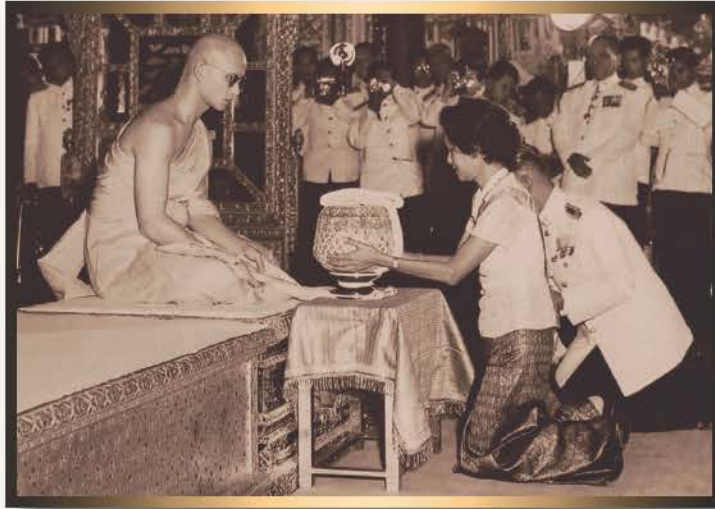

พุทธศักราช ๒๔๙๙ มีพระราชศรัทธาทรงพระผนวช ตามคติของพุทธศาสนิกชนไทย เป็นเวลา ๑๕ วัน

นับแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติปกครองราชอาณาจักรไทย ตราบถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๗๐ ปี ๔ เดือน ๗ วัน กล่าวได้ว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ ทรงครองสิริราชสมบัติยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย ทรงตั้งมั่นอยู่ในทศพิธราชธรรม ทรงอุทิศกำลังพระวรกายและกำลังพระสติปัญญาปฏิบัติพระราชกรณียกิจจนเอนกอนันต์ เพื่อ ประโยชน์สุขของปวงอาณาประชาราษฎร์

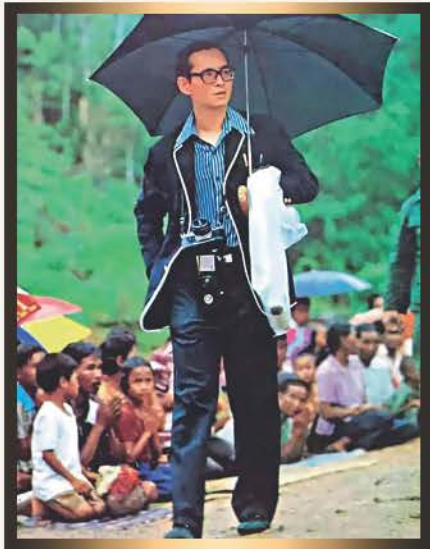
พระราชพิธีทรงพระผนวช วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๙๙

ประทับพักพระราชอิริยาบถ
ขณะเสด็จประพาสน้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
วันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

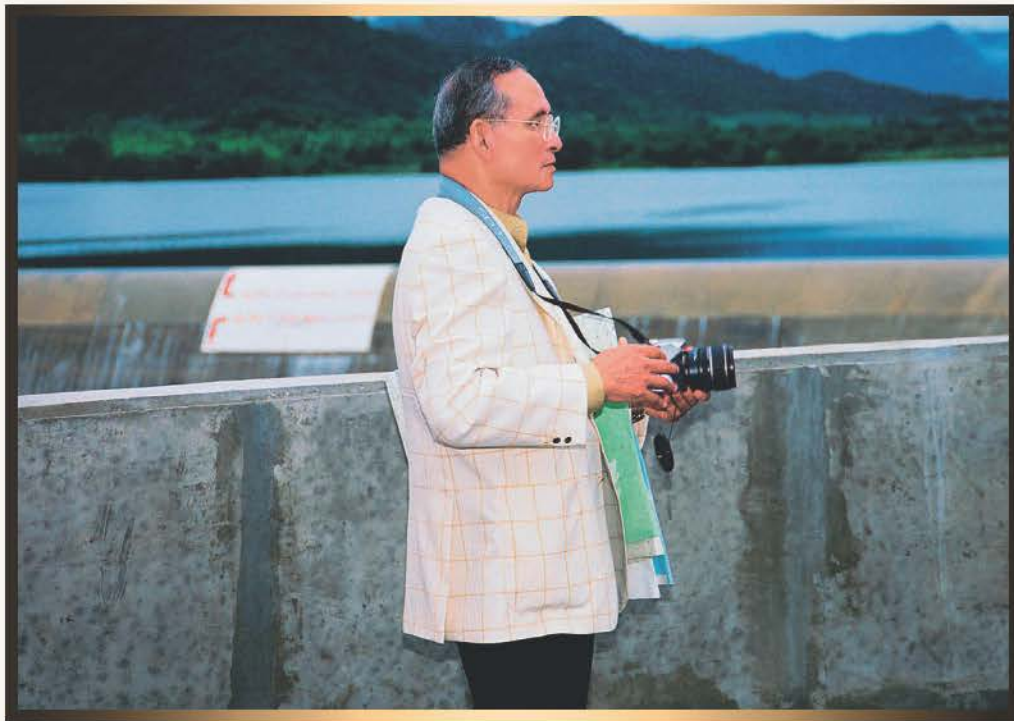

เสด็จเยี่ยมราษฎรทั่วทุกภูมิภาค ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๙๕ เป็นต้นมา ทรงตระหนักในความเป็นอยู่ของราษฎรที่ต้องเผชิญปัญหาที่ทำกินและการดำรงชีพ โดยพึงพาธรรมชาติ จึงมีพระราชดำริแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อน ปรากฏเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในรัชสมัยมากกว่า ๔,๖๐๐ โครงการ ประจักษ์ว่า พระองค์คือกษัตริย์นักพัฒนายิ่งใหญ่แท้จริง ทรงเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการอยู่อย่างสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ อันได้แก่ โครงการแก้มลิง แก้ปัญหาน้ำท่วม โครงการแก้มลิง แก้ปัญหาดินเปรี้ยว โครงการฝนหลวง แก้ปัญหากัญแล้ง ธนาคารข้าว ธนาคารโค กระบือ แก้ปัญหาความขาดแคลน การปลูกหญ้าแฝก เพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ ปลูกป่าด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการจัดการทรัพยากร รวมทั้งการสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบกั้นน้ำ เพื่อความอุดมสมบูรณ์แห่งทรัพยากรของประเทศ ตลอดจนพระราชทานแนวพระราชดำริไปยังนานาประเทศที่ต้องการความช่วยเหลืออีกด้วย พระอัจฉริยภาพเป็นที่ประจักษ์ไม่เฉพาะแต่คนไทยเท่านั้น องค์การสากลต่าง ๆ ได้ประกาศยกย่องพระเกียรติคุณให้ปรากฏอย่างแพร่หลายกว้างขวางมาโดยตลอด

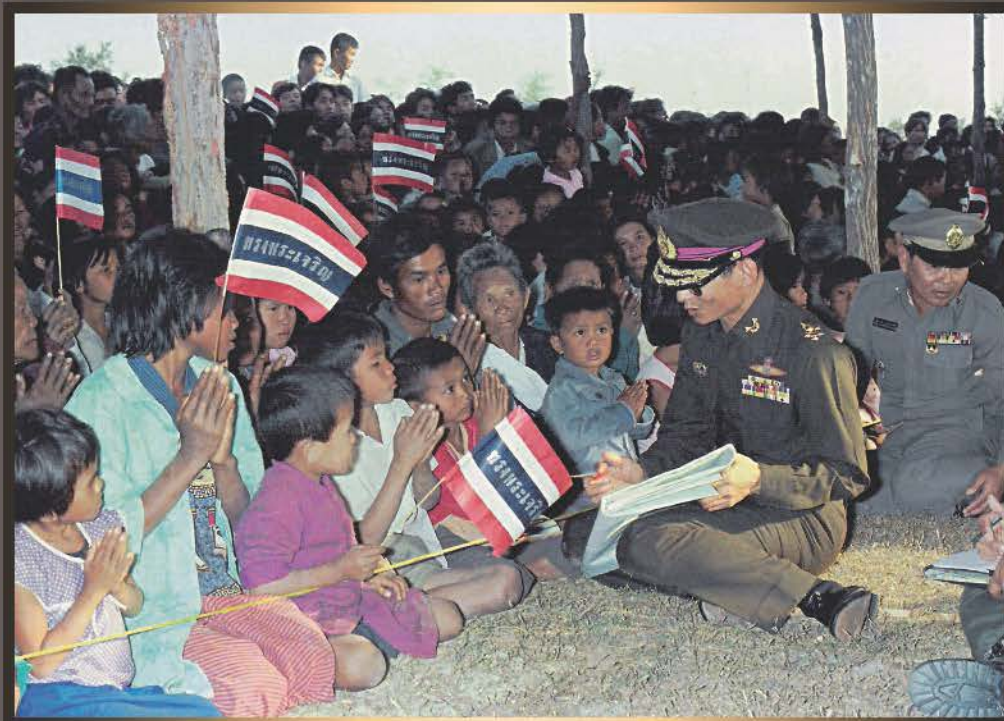

ทอดพระเนตรโครงการอ่างเก็บน้ำยางชุม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

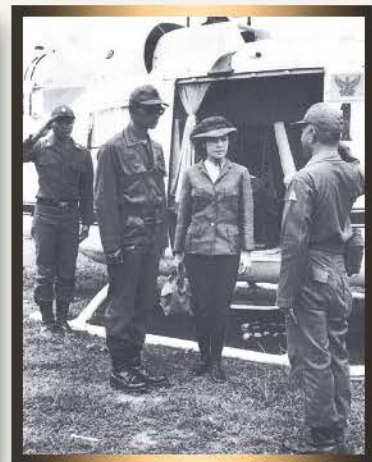

ระหว่างพุทธศักราช ๒๕๐๓-๒๕๑๐ เสด็จฯ เยือนมิตรประเทศในเอเชีย ยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย จำนวน ๑๔ ประเทศ เป็นการเจริญทางพระราชไมตรี สร้างชื่อเสียงให้ประเทศเป็นที่รู้จักในสังคมโลก เพราะมีพระประมุขที่ทรงพระปรีชาสามารถในวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และองอาจกล้าหาญ สิ่งสำคัญทรงมุ่งหวังที่จะแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากประเทศที่เจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย เช่น การได้รับความร่วมมือจากประเทศเดนมาร์ก ในด้านผลิตฟาร์มโคนม เป็นต้น

เสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกาและยุโรป

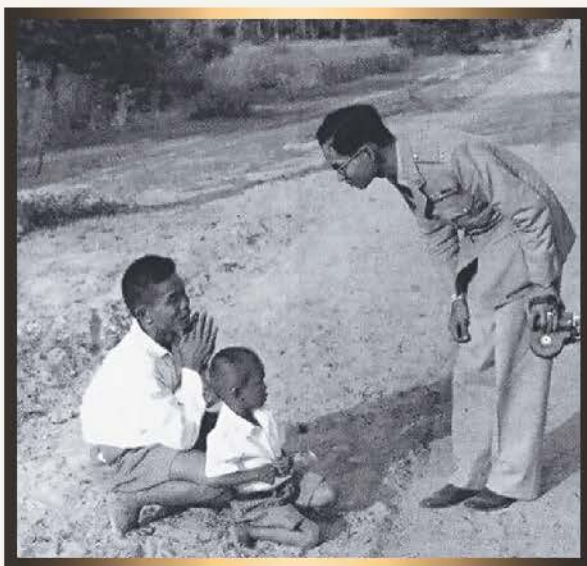

ระหว่างพุทธศักราช ๒๕๑๐ - ๒๕๓๐ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นกำลังใจแก่ทหารหาญและ
เยียมพสกนิกรในพื้นที่ชายแดนที่ประสบภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ ในฐานะทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพ
ไทย ทรงเยี่ยมบำรุงขวัญทหาร ตำรวจ ในพื้นที่สู้รบถึงฐานปฏิบัติการทั่วทุกพื้นที่ โดยมีทรงห่วงเกรง
ภัยอันตรายใด ๆ พระราชทานแนวทางให้ปฏิบัติด้วยสันติวิธี ทรงนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้ชายแดนเป็นร้ว ด้านในเป็นศูนย์พัฒนา เป็นแหล่งเรียนรู้ในการประกอบ
อาชีพ เป็นผลให้บ้านเมืองกลับคืนสู่ความสงบ

ด้านเกษตรกรรม ทรงคิดค้นทางเลือกใหม่
ให้แก่เกษตรกรเพื่อพึ่งพาตนเองอย่างเข้มแข็ง เรียกว่า
“เกษตรทฤษฎีใหม่” ด้วยแนวพระราชดำริใช้ที่ดิน
ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบ
ปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ได้พระราชทานหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)
ทรงวางแนวทางการดำเนินชีวิตให้ราษฎร เป็นผลให้
เกิดการพัฒนาสังคมและทรัพยากรบุคคลอย่างมั่นคง
ยั่งยืน

ทรงเยี่ยมราษฎร
ทรงรับฟังปัญหา
และพระราชทานแนวทางแก้ไข

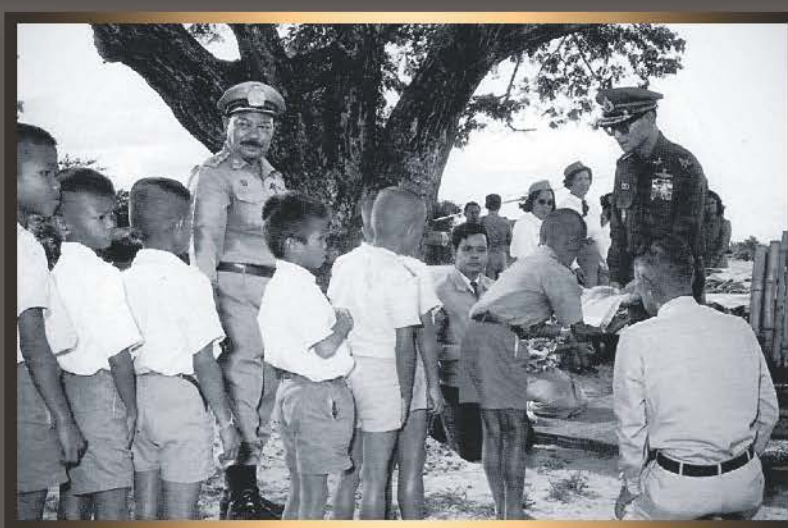

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ
(เฉลิมฉลองครบ ๕๐ ปี ลูกเสือไทย)
ณ สวนลุมพินี วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๔

ด้านการศึกษา ทรงมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎร ซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศ
ทุก ๆ ระดับ มีพระราชดำริส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทุกสาขาแก่เยาวชนและประชาชนอย่าง
ทั่วถึง การศึกษาในระบบโรงเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ในเมืองไปถึงถิ่นทุรกันดาร เช่น โรงเรียน
จิตรลดา ในภูมิภาค เช่น โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ โรงเรียนร่มเกล้า โรงเรียนราชประชานุ
เคราะห์ ฯลฯ จัดโครงการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนครูและเพิ่ม
แหล่งศึกษาให้เยาวชนในถิ่นทุรกันดารมีโอกาสเล่าเรียนได้อย่างต่อเนื่อง การศึกษานอกระบบ
ได้แก่ โรงเรียนพระดาบส และการศึกษาตามอัธยาศัย คือโครงการตามพระราชดำริสาขา
ต่าง ๆ จำนวนมาก จัดทำสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน และพระราชทานทุนการศึกษาอย่าง
กว้างขวาง เช่น ทุนอานันทมหิดล ทุนมูลนิธิภูมิพล เป็นต้น

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดโรงเรียนบ้านสองพี่น้อง อำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี
วันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๑

ด้านศิลปวัฒนธรรม มีพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถในการสร้างสรรค์ศิลปะทุกสาขา ทรงสนพระราชหฤทัยในศิลปวัฒนธรรมของชาติทุกแขนง ทรงเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์มรดกของชาติ ทรงส่งเสริมให้คนในชาติตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ มีพระราชดำริฟื้นฟูการทอผ้าพระกฐินโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๒ และพุทธศักราช ๒๕๐๓ ทรงฟื้นฟูพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ นอกจากนี้ยังมีพระราชดำริบูรณปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดาราม สร้างพระที่นั่งบรมราชสถิตยมโหฬาร ในพระบรมมหาราชวัง แทนองค์เดิมที่ชำรุด โปรดให้เขียนจิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัดนสถานในพระราชฐานชั้นใน ทรงอุปถัมภ์การแสดงโขนละครและศิลปะการแสดงอันเป็นจารีตแบบแผนของชาติ ทรงพระปรีชาปราดเปรื่องในการดนตรี ทรงพระราชนิพนธ์เพลงที่กล่าวได้ว่าเป็นอมตะเพื่อปวงชนจำนวนมาก เช่น เพลงพรปีใหม่ สายฝน ไกลรุ่ง แสงเทียน ฯลฯ พระราชนิพนธ์วรรณกรรมเรื่องพระมหาชนก ทรงแปลเรื่องติโตและนายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ

มีพระบรมราชวินิจฉัยภาพร่างจิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัดนสถาน ในพระบรมมหาราชวัง

ด้านศาสนา ทรงเคร่งครัดและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศ
ในการผดุงรักษาพระพุทธศาสนาให้ประดิษฐานถาวรเจริญรุ่งเรืองในแผ่นดิน ทรงเป็นองค์
อัครศาสนูปถัมภก พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์บำรุงศาสนาอื่น ๆ ในพระราชอาณาจักร
ให้พสกนิกรทุกศาสนาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

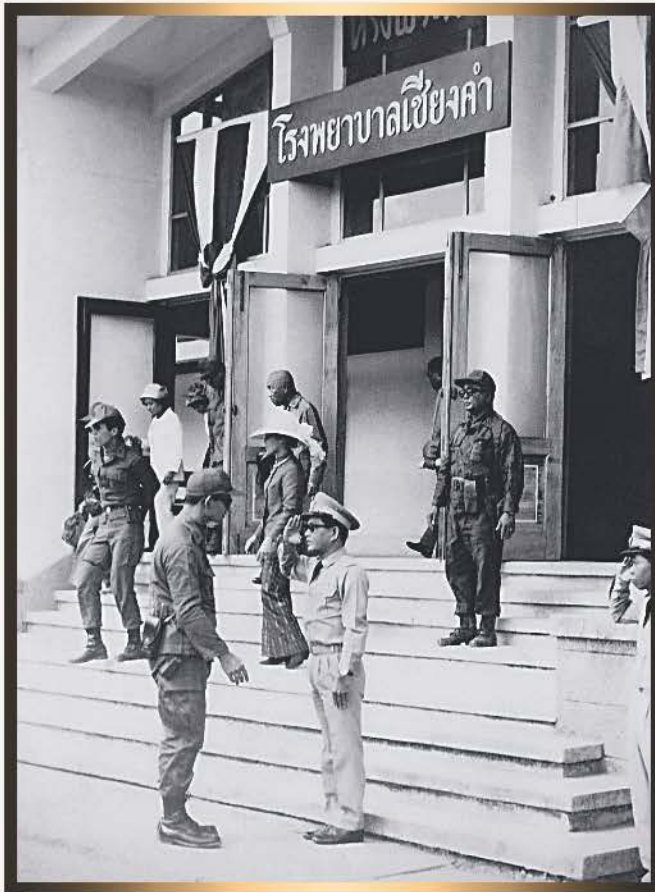
มีพระราชดำริสร้างวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก ให้เป็นวัดแบบอย่าง คำนึงถึง
ประโยชน์ที่สานสัมพันธ์ร่วมกันระหว่าง วัด บ้านและโรงเรียน ที่เรียกว่า “บวร” ให้มีความ
เรียบง่าย และประหยัด เมื่อใช้ประโยชน์และจัดกิจกรรมร่วมกัน

ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

ด้านสาธารณสุข ทรงตระหนักถึงสุขภาพอนามัยประชาชน กำจัดโรคระบาดที่คุกคามบั่นทอนชีวิตราษฎร ได้แก่ โรคเรื้อน วัณโรค โปลิโอ และโรคติดต่อร้ายแรง ส่งเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย ทุกวาระอย่างทันเหตุการณ์ ฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ จัดตั้งหน่วยงานแพทย์หลวง หน่วยแพทย์พระราชทาน ทั้งทางบกและทางน้ำ หน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่พระราชทาน ก่อตั้งมูลนิธิราชประชาสมาสัย และมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ดำเนินงานช่วยเหลือในโอกาสต่าง ๆ โดยเฉพาะก่อกำเนิดมูลนิธิชัยพัฒนา ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้รวดเร็ว ในด้านการแพทย์ ส่งเสริมให้ทุนนายแพทย์สาขาต่าง ๆ ไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ เพื่อนำวิทยาการที่เจริญมาพัฒนาประเทศ

ด้านการคมนาคม ทรงวางแผนสร้างถนนเพื่อความมั่นคงของประเทศและพัฒนากันเมือง
เส้นทางข้ามภูเขาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ โดยเฉพาะเส้นทาง สายน่าน - ปัว -
ทุ่งช้าง - ปอน - ห้วยโก๋น ในพื้นที่อันตรายที่ผู้ก่อการร้ายขัดขวาง ทั้งทรงแก้ปัญหาจราจรด้วยระบบเครือข่าย
ได้แก่ ถนนวงแหวนรัชดาภิเษก กาญจนภิเษก โครงข่ายถนนจตุรทิศเหนือ - ใต้ ตะวันออก - ตะวันตก
รองรับการจราจรข้ามกรุงเทพฯ ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม สะพานขนาดใหญ่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาสองช่วง
ที่โดดเด่นสง่างาม สะพานแขวนพระราม ๘ ทางคู่ขนานลอยฟ้า ถนนบรมราชชนนี เป็นต้น

เสด็จฯ ไปทรงเปิดการเดินรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล
(รถไฟฟ้าใต้ดินสายแรกของไทย)
วันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทอดพระเนตรภาพถ่ายทางอากาศ
ทางคู่ขนานลอยฟ้า ถนนบรมราชชนนี
วันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ ดวงมณี ดวงประทีป และดวงใจของชาวไทย ทรงแผ่พระมหาบารมีอันบริสุทธิไพศาล ทรงร่วมทุกข์ร่วมสุขกับปวงประชาราษฎรไทย พระราชทานความรัก ความห่วงใย เปี่ยมด้วยพระเมตตาอันประมาณมิได้ ทรงทุ่มเทพระวิริยะ อุตสาหะ พระปรีชาญาณ สร้างความสุขสวัสดิ์ยั่งยืนแก่ประชาชนของพระองค์อย่างมิทรงรู้สึกเหน็ดเหนื่อย ชาติไทยจึงก้าวหน้ารุ่งเรืองเป็นลำดับ ทรงเป็นหลักชัยนำทางแก่ชาติยาวนานถึง ๗๐ ปี ๕ เดือน ๗ วัน นับเป็นความวิปโยคสุดอาลัยเมื่อพระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ชาวไทยทั้งชาติต่างน้อมศิรเกล้ากราบสักการะพระผู้สถิตในดวงใจตราบนิจรันดร์

พระเสด็จสู่ฟ้า
ราษฎร์ล้วนอาลัย

สายพระเนตรเมตตามาสิ้นแล้ว

ปายสิบสามตุลาปีห้าเก้า
ข้าวงศ์ฉัตรประเทศปกเขตคาม
สายพระเนตรเมตตามาสิ้นแล้ว
รอยพระบาททั่วถิ่นแผ่นดินไทย

กระแสน้ำท่าก่ำซาบถิ่นแผ่นดินสยาม
ผู้สวรงค์เสด็จท่ามความอาลัย
พระเสโทตั้งหยาดแก้วเคยแวใส
จะหาเห็นอีกทีไหนในวันนี้

กชกร สิริกัญญกุล

จะหลับตาได้อย่างไรในคืนนี้
จะก้าวข้ามความโศกเศร้าได้อย่างไร

ห้ามน้ำตาที่มีไม่ให้ไหล
เมื่อเมืองไทยสิ้นในหลวงของปวงชน

กวีดีสาม

ผ่านประตูล่วงนั่งเตรียมพร้อม
ฟังสวดพระอภิธรรมเจ็ดคัมภีร์
พระที่นั่งดุสิตฯ ประดิษฐาน
เบื้องหน้าแท่นแม่พิศวาสิตรางาม
หัตถ์พนมก้มกราบปรีมปลาบปลื้ม
ครั้งหนึ่งเราเฝ้าองค์พระทรงชัย

เสร็จซักซ้อมแนแนวเข้าแถวที่
จวนมูนิลาลับกลับอาราม
พระโกศกาญจน์แก้วเกล้าเจ้าสยาม
ใจโศกยามสะอื้นยีนอาลัย
ภาพมีลิมเลือนแนนานแค่ไหน
ลึกสุดใจ ฮ สติตนิจนิรันดร์

ก้องเอง

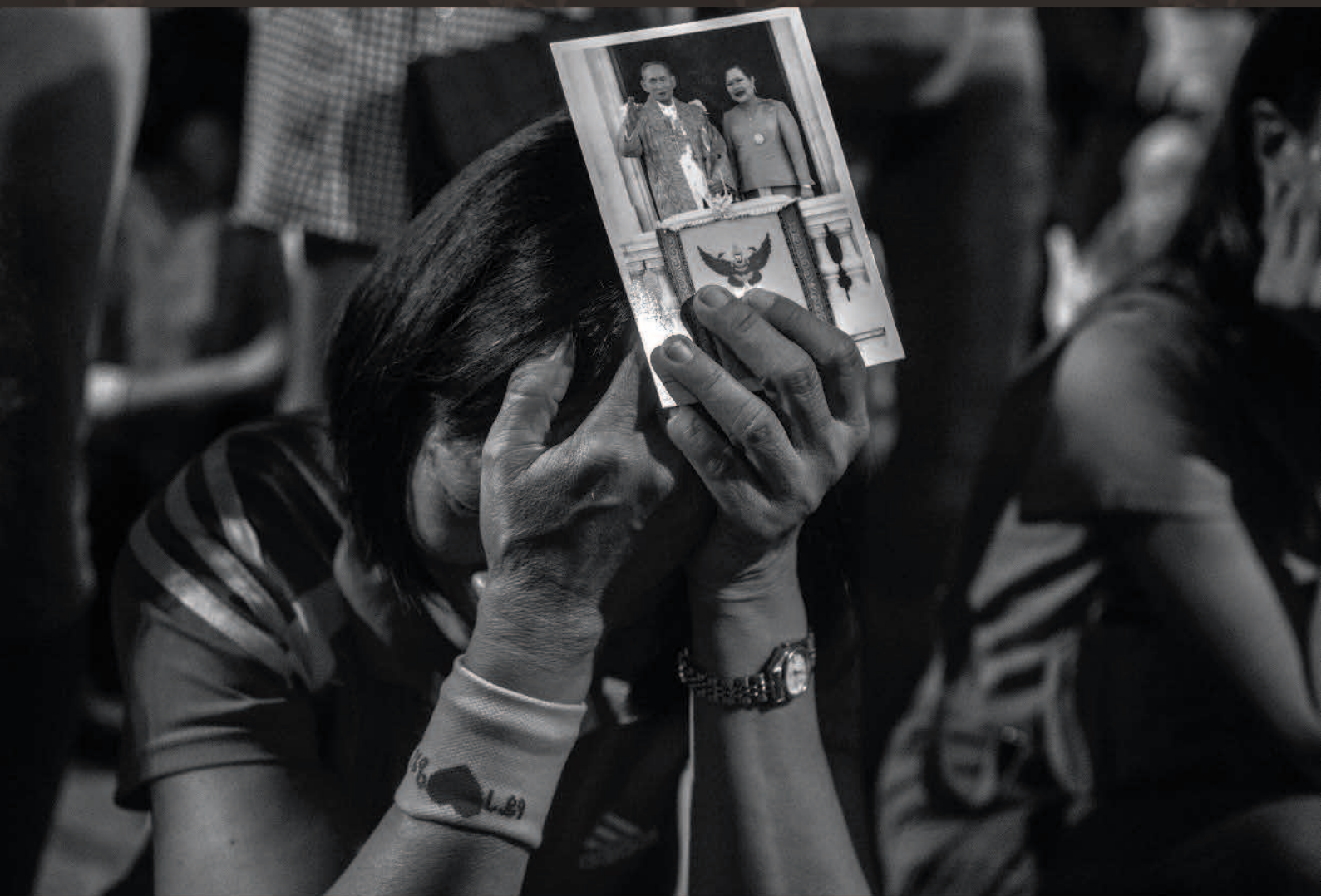

พุทธิพัชร์ ตีบดี

ปฐมพล พรานป่า

ประชาชนเฝ้าฟังพระอาการด้วยความห่วงใย ณ โรงพยาบาลศิริราช วันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สถิต ชาวผ่อง

ทวิพงศ์ ประทุมวงษ์

พชนต์ รัตน์กุล

ณกฤษ จรูญศิริรักษ์

ภักดีมั่นนิรันดร์กาล

หัวใจวายขวัญหายใจวันหวาด
หมดถ้อยคำร่ำร้องแทบวายวาท
ถ้าเกิดอีกจะขอเป็นข้ารองบาท
สุดแผ่นฟ้าสุดแผ่นน้ำสุดแผ่นดิน
แม้รู้ว่าพระเสด็จไปสู่แดนสรวง
ปลื้มปลิวตามพระแก้วขวัญอันอ่าองค์
เหลือก็แต่คำสอนบวรสวัสดิ์
เพื่อนิกรที่ขวัญร้างยังอยู่ยืน
จะจดจำคำสอนของพระองค์
ไม่คิดท้อย่อห่อนในวิญญูณ

จะวับริวเจียนขาดคลาดจากร่าง
ขวัญลอยคว้างตามผ่านฟ้าพระภูมินทร์
พระจอมราชภูมิพลจนสุดสิ้น
ถวายชีวิตร่างนี้เพื่อพระองค์
ใจทั้งดวงร่ำไห้กลายเป็นผง
ยากจะทรงร่างได้ใจกล้ำกลืน
พระราชดำรัสคงไทยให้ฟื้นคืน
ทุกวันคืนเหมือนเช่นที่เป็นมา
ที่ประสงค์ให้ราษฎร์สุขทุกหย่อมหญ้า
น้อมบูชาภักดีมั่นนิรันดร์กาล

กฤษณ์ รื่นรมย์

โอ้เจ็บหนอเจ็บดังอุราร้าว
โอ้หนาวหนอหนาวอกสะทกใจ
หัวใจไทยทั้งชาตินิราศแล้ว
ยะเยียบโหยเยเือกร้าเฝ้ารำพัน
พระเมตตาต่อปวงไทยยังจำหลัก
โอ้อาลัยเหลือล้ำสุดกล้ำกลืน

โอ้ปวดหนอปวดร้าวจะบ่มไข้
โอ้มีดหนอร้าวผู้ใดดับตะวัน
โอ้ว่าทูลกระหม่อมแก้วทรงดับขันธ
พระทรงธรรมเสด็จแล้วมิทวนฟื้น
ตรึงใจภักดีทั้งยามหลับแลยามตื่น
เทวดานิวัตคินสู่วิมาน

เกศราพร พรหมนิมิตกุล

จักรวาลหลังแล้ว
ท่วมทั้งไตรโลกา
สรรพชีวิตมิคณา
กราบแทบพระบาทให้

น้ำตา
ท่วมไห้
มีดบอด
ส่งห้วงทิพย์พิมาน

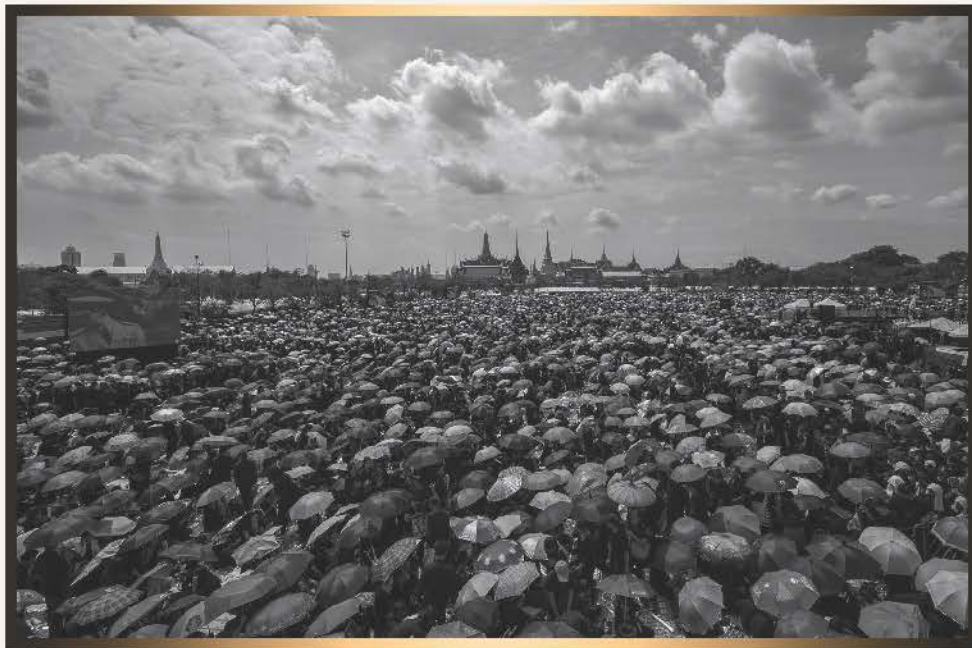
เกียรติคุณ

เมื่อสิบสามตุลาปีห้าเก้า
พายสามโมงห้าสิบสองของนาที
คำแล้วหนออาทิตย์ก็อับแสง
สิ้นถ้อยคำจะเอ่ยด้วยโคกตรม

เหมือนเงาดำครอบคลุมทั่วทุกที่
ณ ยามนี้แสงเทียนดับพร้อมกับลม
สายฝนแรงลมหนาวเข้าผสม
ได้เพียงก้มกราบบาทาด้วยอาลัย

ชนิษฐา ธรรมทัต

วรรณพงษ์ สุรโรจน์ประจักษ์

พยนต์ รัตนกุล

ชัชวาล ดาจันทร์

พลกนิกรชาวไทยทั้งแผ่นดินเฝ้ารับเสด็จขบวนพระบรมศพ จากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

ประทับอยู่ในทรงเป็นดวงใจ

ทุกเส้นทางย่างไปในโลกนี้
แต่สิ่งหนึ่งเลิศล้ำบนหนทาง
คือเอกองค์ราชันมีขวัญราษฎร์
ใต้ร่มฟ้าเมืองไทยได้มีแนว
ทรงเสกดินรินน้ำทรงนำสุข
ประทับอยู่ในทรงเป็นดวงใจ
กตัญญูอดทนส่งผลกว้าง
ความเรียบง่ายภูมิใจในดินแดน
เหลือเส้นทางห่างไกลไม่ลดละ
งามเอียงงามธรรมะพระราช

พบว่ามิมีหัตศรรยร้อยพันอย่าง
เป็นดาวฤกษ์ส่องสว่างแสงพร่างแพรว
คุณธรรมนำชาติดังดวงแก้ว
งามเลิศแล้วยิ่งกว่าราชาใด
เป็นเทพแห่งคนทุกข์เหนือจรดใต้
มีอาจมีสิ่งไหนมาทดแทน
มีเป้าหมายปลายทางกระจ่างแสน
เป็นตัวอย่างหนักแน่นดังแผ่นฟ้า
เรามี "ธ" พิมพ์ใจต้องไกรกล้า
ปลูกศรัทธาพลังชัยในใจชน

ขวัญชนก ทองล้วน

กันต์ สุสังกรกาญจน์

อาลัยพระมหาราชแผ่นดินไทย

สิบสามตุลาฟ้ามีดดำฉ่ำน้ำฝน
ด้วยปะปนน้ำตาราชภูริมีขาดสาย
ทั้งแผ่นดินวิปโยคโศกม้วย
คนทั้งหลายทราบข่าวองน้ำตา

ขวัญเรือน สาสังข์, ธนสาร สาสังข์, สิริยา นภาพร

สิบสามตุลามาหาวิปโยคเศร้าโศกล้น
องค์ภูมินทร์เสด็จดับกลับสวรรค
แผ่นดินร้าวร่ำไห้สุดจาบัลย์
จารึกวันไทยทั้งผององน้ำตา

ครอบครัวรัตนบรรเทิง, ครอบครัวสุภาพันธุ์

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

ด้วยจงรักภักดียิ่งชีวิต

บุญเวช แซ่เตียว

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เหล่าพลกนิกรต่างมาเฝ้าคอยรับเสด็จขบวนพระบรมศพ จากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

ชุดคำพร้อมห้อมล้อมเต็มสนามหลวง
เหล่าปวงข้าพระบาทมาทำแด่แสง
จวบจนคำสุริยาหล้าอ่อนแรง
มวลมหาชนมาร่วมแสดงรวมพลัง

ครูไผ่ เมืองคอน

สวรรณโลกโศกสลดกำสรดให้
พระภูวไนยเสด็จฟ้ามหาสวรรค์
ประชากรราษฎร์กลายกำพริบสุดจาบัลย์
ดั่งบุตรนีนเสียบิดาผู้อารี

คีตกะ

มีเด็กถามรักพระองค์ที่ตรงไหน
รักพระราชดำริผลิผลงาน
พระราชทานที่ไหนทำงานหนัก
พระราชองค์ใดในใจคน
นับแต่ไม่มีแล้วพระแก้วเกล้า
ถึงเย็นย่ำค่ำประโคมเพลงอาลัย

รักน้ำพระราชหฤทัยแผ่ไพศาล
รักโครงการที่ทรงเอื้อเฟื้อมวลชน
ไม่พ่อนพักเพราะเสด็จฯ ทุกแห่งหน
พระราชภูมิพลของคนไทย
ทุกคำเข้าเศร้านมองไม่พองใส
ยิ่งเหมือนใจจะขาดอยู่รอนรอน

จรัสรัตน์ สาครินทร์

KB0 Photo team

พรประสิทธิ์ รักสมาน

วรรณธนี อภิวัฒน์เสวี

สัญญาชัย ลุงรุ่ง

ศิษย์เก่าและนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ “อัครศิลปิน” เพื่อน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

รากหญ้าอาลัย

พระบรมมหาราชวังตั้งพระศพ
หยาดน้ำตาประชาร่ำทุกคำเช้า
เกล้าฯ นี้อยู่ภูธรบ้านดอนป่า
“โอ้ย” คำเดียวที่อุทานการจากไป
เอื้อมประคองรูปพระองค์ลงจากฝา
เมื่อน้ำท่วมภาคใต้ส่งท้ายปี
การเกษตรเวทนาราคาถูก
ทางรอดแห่งหัวใจไทยประชา
หนึ่งร้อยวันสวรรคตกำสรดหล้า
สถิตใต้ไทยเทิดพระภูมิพล
พระบรมมหาราชวังห่างไกลนัก
แทนตาสีตาสาของราชัน

คงจะอดด้วยกลิ่นอวลมวลความเศร้า
อาลัยรักพระบาทเจ้าเจียนขาดใจ
กราบราชาผ่านพระรูปก็วูบไหว
พูดอะไรไม่ออกนอกจากนี้
เช็ดน้ำตาก่อนเช็ดฝุ่นทูนเกศ
พระภูมิคงห่วงใยในชั้นฟ้า
การเพาะปลูกตกต่ำข้าหนักหนา
คือมรรคาความพอเพียงสู้เลี้ยงตน
ทุกดวงตามองดวงดาวกลางทวาทน
น้ำตาหล่นร่ำให้ปลอบใจกัน
มีอาจจกไปถึงซึ่งที่นั่น
อภิวินาทีผ่านกวีบทนี้โอ้ย

จักรินทร์ สร้อยสูงเนิน

ภูมิแผ่นดินไต้ร่มเศวตฉัตร
มหาราชจรัสรัฐจรัสสมัย
พระเสด็จสู่สวรรคตครครลาลัย
พระสถิตในดวงใจนิรันดร์

จันทร์เพ็ญ จันทนา

ภูมิพลมหาราชชาติสยาม
สิ้นแล้วท่ามความวิโยคสุดโศกศัลย์
น้อมสำนึกถึงบาทบงสุ้องค์ราชัน
ผองไทยนั้นหลั่งน้ำตาด้วยอาลัย

จำนงค์ สมจริง

เปรี๊ยะศิลป์-เปี่ยมศาสตร์

โอ้พระองค์ทรงพิเนิจชีวิตมนุษย์
ทรงช่วยคนให้ช่วยตนเป็นสำคัญ
ทรงเปรี๊ยะศาสตร์เปี่ยมศิลป์ประปิลสาร
เป็นศูนย์รวมร่วมใจไทยประชา

รักราษฎร์ดุจดวงเนตรทุกเขตชั้น
ทรงโดดเด่นเป็นราชันขวัญพารา
พระราชทานสารพันแก้ปัญา
ทรงคุณค่าประทับไว้ในใจคน

จำเริญลักษณ์ ทองล้วน

ทุกหัวอกพสกไทยไหวผวา
แดดรอนรอน...ทินกรจะลาไกล
เจ็ดสิบปีครองไพทครองใจราษฎร์
จารึกไว้ได้ร่มฟ้าพระบารมี

ทั้งแผ่นดินรินน้ำตาฟ้าร่ำไห้
รวดร้าวใจราววบดับกับระวี
มิ่งขวัญชาติราชธรรมนำสุขศรี
ว่าวันนี้ทุกข้รวมไทยเป็นใจเดียว

จิระนันท์ พิตรปรีชา

แผ่นดินนี้มีราชาสง่ายิ่ง
ทรงปกครองด้วยธรรมล้ำเลิศใจ
แล้ววันหนึ่งเหมือนตะวันพลันมืดดับ
ประชาชนทั่วแคว้นแสนโศกา

สร้างหลายสิ่งให้ประชาผาสุกใส
ขจัดภัยดับทุกข์เข็ญร่มเย็นมา
พระราชาลาลับไม่กลับหา
หลั่งน้ำตาไม่หยุดสุดอาลัย

จิรวัดน์ มโนสารกิจ

สืบสามตุลามาจำพราภ
ร่มโพธิ์แก้วโพธิ์ทองของประชา
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
พระดับทุกข์บำรุงสุขทั้งธรณิน
“คำพ่อสอน” ทุกคำยังจำได้
จะเดินตามรอยพระบาทชั่วชีวิ
ด้วยอาตุรอาลัยใจจะขาด
ส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย

เสด็จฯ จากพวกเราไปอาลัยหา
พระจากลาดังเดือนดับลับแผ่นดิน
รอยพระบาทประทับไปทั่วไทยสิ้น
พระนามก้องทั่วถิ่นปดผี
ชื่อสัตย์ไว้อยู่พอเพียงเป็นวิถี
เกิดได้ร่มพระบารมีทุกชาติไป
กราบพระบาทพระขวัญมิ่งผู้ยิ่งใหญ่
สถิตในทิพย์พิมานสำราญเทอญ

จุฬา ยิ่งดำรง

พันตรีพัชร พัชรพงษ์

เพลงสกลำพวนถวายความอาลัย

สกลำพวนเอย
ร้องสกลำพวนครวญรำพัน
ถวายความอาลัยองค์ในหลวง
ชมพระบารมี ในทีวีทุกวัน
ทุกพระราชกรณียกิจ
ทรงสร้างสุขแก่ทุกข์ยาก
ของจงรักภักดีมัน
(ลง) เชียะ ซ่อมแม่เอยดอกไม้

ลำพวนก็ลำไผ
อาลัยตื่นตันสะอื้นไห้
เสด็จห้วงสวรรคาลัย
น้ำตาก็พลันหลังไหล
ทรงพลีอุทิศเพื่อคนไทย
พระราชดำริจากพระทรงชัย
จักไม่มีวันเปลี่ยนใจ
ขอรองพระบาทไปทุกชาติเอย

จินตนา กล้ายประยงค์

ชัชวาล ดาจันทร์

นพเมธี สว่างวงศ์

จามิกร สุขทราภมร

เพลงพ่อ

เมื่อเมืองร้อนเรื่องราวจึงราวลึก
คนกับรัฐต่อสู้อยู่เนิ่นนาน
เป็นเสียงซึ่งประสานผ่านความคิด
แซกโซโฟนโชนเสียงจำเรียงไกล
“เพลงของพ่อ” คือเพลงครูพรูเพลงรัก
เพลงของครูพรูไพรไปทั่วทิศ

ผ่านสงครามสุโลกใหม่ในวันนี้
ภาพในหลวงทรงดนตรีที่งามงด
นกน้อยคล้อยบินมาเดียวดาย
“เพลงของพ่อ” โอบไว้อย่าได้เกรง
เพลงเสโทรินไหลใครก็เห็น
เมื่อโสมส่องทวยท่าฟ้ามีดดำ
หมดสงครามอำนาจประกาศข้าง
ด้วย “เพลงพ่อ” โอบหล้ามหามงคล

เงาอำนาจอาจรู้ลึกรู้ราวฉาน
แต่ “เพลงพ่อ” กลับสะท้อนสะท้อนไพร
เพื่อปลอบปลุกทุกจิตจรัสไสว
ถึงความจริงยิ่งใหญ่ในชีวิต
เป็นเพลงเชื่อมสิ่งประจักษ์จึงศักดิ์สิทธิ์
มิเคยปิดเพลงดับอัปยศ
ตรงฝ่าบ้านยังมีภาพปรากฏ
น้ำตารินปานรดรินบทเพลง
เพลงปลอบฝันวันร้ายหมายขมเหง
ฝันสูงสุดจึงบรรเลงเป็นเพลงธรรม
เพลงสายฝนยามเย็นเห็นยามค่ำ
พอใกล้รุ่งแว่วลำน้าไกลกังวล
โลกแห่งทุนหมุนคว้างกลางท่าฝน
ให้เราฟื้นคืนวันอันเลวร้าย

เจน สงสมพันธุ์

แสนวิโยคโศกกำสรดรันทหนัก
ฟ้าสะท้อนดินสะท้อนเหมือนรำลา
ขอพระองค์เสด็จสู่สวรรค
แม้ว่ากาลจะผันผ่านนานเพียงใด

ตั้งเสาทลักมาสะบันขวัญผวา
ชนทั่วหล้าแสนเศร้าราวรานใจ
นิจนิรันดร์ตราบนั่นสองไข
ขอเทิดให้สถิตมั่นนิรันดร์

ใจ กัลหะรัตน์

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

กราบฟ้าแสนอาลัย

“ภูผิงค์” ว่างร้างองค์พระทรงเดช
ดอยสุเทพสะเทือนถิ่นรินน้ำตา

“ภูพาน” ว่างร้างองค์พระทรงครุฑ
ธาตุนมโหม่นสอศัจจรัญ

“ทักษิณ” ว่างร้างองค์พระทรงยศ
มหาธาตุนครธรรมประจำไทย

“จิตรลดา” ร้างองค์พระทรงศักดิ์
ปรางค์อรุณจะร่วงล่องลงกองกฐน

“ไกลกังวล” ร้างองค์พระทรงศรี
ลมทะเลเห่คลื่นเคยรื่นรมย์

สยามว่างร้างองค์พระทรงชัย
เจ็ดสิบปีร่มชาติราชภูริบุชา

ภูเทษทับทวีก็พรรษา
พร้อมไพร่ฟ้าพุ่มพ่ายไม่เว้นวัน
ภูจะทรุดชมชานพานเสียขวัญ
ซบไศกศัลย์แห่งอีสานร้าวรานใจ
เกิดกำสรดสมแคว้นทั่วแดนใต้
ก็หวาดไหวหวั่นผวาร่วมอาดูร
เสาชิงช้าก็มีพักจะหักสูญ
ใต้ฟ้าพูนพอกหม่นขนระทม
ทุกถิ่นที่เคยสุขกลับทุกข์ถม
ก็ชวนชมชบทรายไม่สร้างซา
ทิพาลัยเสด็จกลับไกลลับหล้า
ศิโรราบกราบฟ้าแสนอาลัย

ชมพร เพชรอนันต์กุล

ถวายเป็นมงคลา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ยิ่งกว่าเขาพระสุเมรุโอนเอนลั่น
หล้ามีดัดบับแสงแรงมลาย
น้ำตารินทุกหย่อมย่านทุกบ้านเห่
ทรายทุกเม็ดดินทุกก้อนก็ร้อนรน
ธ ทรงเป็นทุกอย่างสร้างประเทศ
ธ ทรงเป็นดวงใจไทยประชา
สิ้นพระองค์เหมือนสิ้นชีวิตชาติ
โอ้พระองค์พระผ่านเกล้าของชาวไทย
ราชภูธรจะจมน้ำตาตายไปด้วยแล้ว
ประหนึ่งว่าชีวาวายลงฟ้ายับ
ขอเสด็จสู่สวรรค ฌ ขึ้นฟ้า
ภูมิพลยังอยู่ไม่รู้วาย

ยิ่งกว่าสิ้นตะวันสิ้นจันทร์ฉาย
โลกธาตุแตกสลายสิ้นพระภูมิพล
ใจดวงเศร้าจิตดวงโศกโลกหมองหม่น
เกลื่อนดาวหล่นโลกอับสิ้นดับดินฟ้า
ธ ทรงเป็นหลักเศรษฐกิจกล้า
ธ ยাত্রาทั่วทุกถิ่นปฐพีินใด
ที่ทะนงองอาจก็สิ้นไหว
เสด็จสวรรคครไลไปลาลับ
โอ้ดวงแก้วเหนือเกล้าฯ ไม่คืนกลับ
น้ำตาหล่นวับวับลงพรพราย
ราชภูธรอยู่หลังหล่นน้ำตาไม่เหือดหาย
ขอพระองค์สู่สัมปรายภพเทอญ

ชัยกร บางคมบาง

ไมตรี

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

กรองคำพร้าอกไธ	อัสสุชล ฉ่าเอย
รินหยดรดลานกมล	หม่นไห้
กลั่นลักษณ์อักษรกล	กวีวากย์
อาศิรพาทพระบาทไธ	ที่เก้ากรุงศรี
ทิพย์วสิฎาเพียบพ้อง	ภูมิธรรม พระเอย
กัศัพทซ์บวรคำ	คู่ท้าว
กีสรวงร่วงหล้าสั้ม-	บุรณเฑียบ ไทยนา
กีชาติรักราชจ้าว	เจตน์แจ้งใจเมือง
เรื่องบุญอุ้นอกถ้วน	ธาตริ
ไต้ร่มพระบารมี	มิ่งฟ้า
แม่นกลับประทับกษี-	รสมุทธร
ยังสถิต ณ จิตหล้า	หล่อเลี้ยงขวัญสยาม

ชวีน พงษ์ผจญ

ดั่งสายฟ้าฟาด

ดั่งสายฟ้าฟาดกลางอกสะทกหนาว	สิ้นแสงดาวสิ้นตะวันสิ้นจันทร์ฉาย
ฟ้าถล่มพังภินท์ดินทลาย	ทั่วธรณิน้ำตารายท่วมพสุธา
พระผ่านฟ้าพระองค์ทรงนิราศ	ไทยทั้งชาติวิปโยคเศร้าโศกหา
พระบรมจักรินสยามินทรา	พระเมตตาป้องกันไทยให้ร่มเย็น
พระเสด็จทั่วแดนไทยทั้งไกลใกล้	ไอ้อกเอ๋ยต่อไปไม่ได้เห็น
เพื่อไพร่ฟ้าทรงตราครุฑรำยอมล้าเค็ญ	เหนียวหนักเป็นเพราะพระกรุณาประชาชน
พระเสโทหลังไหลไม่ได้พัก	เพราะความรักความห่วงใยจนได้ผล
พอเพียงพาพ้นพรากจากความจน	โลกยินยลบรมกษัตริย์นักปรีชา
น้อมศึกระกราบลาแทบพระยุคลบาท	ใจเจียนขาดสุดอาลัยใจปวงข้า
รินน้ำตาอาลัยไม่รู้ลา	ขอแก้วกล้าสร้างสังคมให้สมใจ

แพทย์หญิงชัญวลี ศรีสุโข

น้ำตาราชภูรค์หยาดหยดรินทศขวัญ	น้ำตาอันกลั้นไม่ไหวไทยทุกหน
น้ำตาแห่งรักดีพระภูวดล	น้ำตาคนท่วมน้ำแผ่นดินไทย
พระเสด็จสถิตสรวงห้วงเวหา	พระมหากษัตริย์แสนยิ่งใหญ่
พระราชากรณียกิจกึกก้องไกล	พระมิ่งขวัญประจักษ์ใจพองไทยนาน
ธ ทรงเป็นในหลวงแห่งปวงราชภูรค์	ธ ทรงเป็นนักปราชญ์ชาติไพศาล
ธ ทรงพระคุณอนันต์นิรันดร์กาล	ธ ทรงสถิตดวงมานชนตริงตรา
ไทยทั่วภวนบองค์พระทรงศักดิ์	ไทยถวายใจรักดีน่านหนักหนา
ไทยน้อมกราบพระภูมิศรีพารา	ไทยประชาเทิดพระองค์ตราบนิรันดร์

ชัยณรงค์ วีระมโนกุล

วสันต์ วณิชชากร

ประชาชน

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พลกนิกรชาวไทย มาเฝ้ารับเสด็จ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เป็นครั้งสุดท้าย

ศักดิ์ศรณ เพ็ชรศิริ

พระเสด็จสู่สวรรคตในครั้งนี้
พระมหากษัตริย์คุณอนเนกอนันต์
ขอพระองค์เสด็จสู่ทิพย์วิมาน
ข้าพระบาทปวงพสกนิกร

แผ่นดินไทยเทวษทวีสุดโตกต์ลย์
ประชาไทยยึดมั่นมีแคลนคลอน
ทรงสราญเกษมสุขสมเอย
กราบแทบบาทพระภูธรด้วยอาลัย

ชัยพร ทับพาวรินทร์

ถวายเป็นความอาลัย

แผ่นดินร่ำธาราร้องท้องฟ้าสะอื้น
หมู่มนุษย์สุดสลดหมดอาลัย
จะดักข้าวเข้าปากอ้าปากค้าง
รับข่าวร้ายอึดอัดในบัดดล
เพื่อนร่วมโต๊ะเจียบขมิ้นซีมเศร้าสร้อย
บางคนปล่อยน้ำตาให้ร่วงริน
ที่สิบสามตุลาศกหักเก่า
น้ำตานองท่วมถิ่นแผ่นดินตน

สำสั่วตื่นมวลงพฤษภาทศมาส
วันในหลวงของปวงไทยไร้พระชนม์
จำใจวางซ่อนเพราะจิตคิดสับสน
ร้อนกมลกายสะท้านพานลี้มกิน
รสร้อยเคยยอมรับกลับกร้อยสิ้น
ใจพังเกินที่สิ้นในหลวงดวงใจชน
คนไทยเศร้าปมขาดใจไปทุกหน
เมื่อจอมคนองค์ราชันดับชั้นธไป

ชัยวัฒน์ สีแก้ว

ฟ้ามีดินหม่นคนหมอง
สื่อสำนึกความนัยไทยทุกคน
สำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ
“ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป”

น้ำตาตกนองในทุกหน
รักองค์พระภูมิพลล้านดวงใจ
ที่อยู่ใต้ใบบุญรัชสมัย
ด้วยอาลัยจงรักและภักดี

ชาติ หงส์เทียมจันทร์

สิบสามตุลาสองห้าห้าเก้า
ท้องฟ้าครีมีดมืดอาทิตย์จันทร์
โหยอ่อนเพลียเสียขวัญรันทดท้อ
ท้องทุ่งนาป่าเขาเหงาเดียวดาย
ฝากผลงานพระองค์ทำพร้อมคำสอน
ตามรอย ๘ ปฏิบัติด้วยศรัทธา
ขอรับช่วงหวงแทนแผ่นดินนี้
แม้มีภัยไม่ถอยหนีพลีชีพลง
ตอบแทนคุณกรุณานำพาชาติ
เกิดภพใดขอพระองค์ทรงประทาน

๘ เหนือเกล้าสู่สถานพิมานสวรรค์
เยือกเย็นสันขวัญประชากรระเจิงกระจาย
หัวใจหนองมองไหม้หัวใจสลาย
ไม่เว้นวายร่ำร้องนองน้ำตา
ผืนป่าดอนน้ำดินถวิลหา
พัฒนาต่อตั้งยิ่งยืนยง
สามัคคีรวมพลังดังประสงค์
เผ่าไทยนั้นมั่นคงตลอดกาล
ประชากรราษฎร์พันทุกข์เป็นสุขสานต์
เป็นบวรารองพระบาททุกชาติไป

ชำนาญ ทองดี

พระเสด็จสวรรคาลัยลับไปแล้ว
น้ำพระทัยนำราษฎร์ไม่คลาดคลาย
คือแสงสุริย์ลับฟ้าพามืดมืด
ยิ่งทวิหวันว่าเทวยิ่งเรรวน
พระอธิคุณยิ่งฟ้ามหาสมุทร
พระวิริยะยิ่งวิวัฒน์ปถวี
บัดนี้แม้วิวัฒสวรรค์ครุไรแล้ว
แต่พระมหากาญจน์ยังกรุ่นใจ
ขอเสด็จไธสวรรย์ ณ ขึ้นฟ้า
ขอปรารธนาอธิฐานจรรจำนง

ดังดวงแก้ววুবดับแสงฉาย
น้ำตาราษฎร์ฤชาดสายมิวายครวญ
ทุกดวงจิตพิลาปรั่ายิ่งกำสรวล
ยิ่งให้ทวนอาลัยรักยิ่งภักดี
พระอัจฉริยะยิ่งพิสุทธิ์ประเสริฐศรี
พระบารมีปกหล้าร่มฟ้าไทย
ทวยราษฎร์แน่วทว่มนั่นกลมไหม้
ประทับในจิตมั่นนิรันดร์คง
ขอพระราชกุศลพาประสิทธิ์ส่ง
ขอดำรงรองพระบาททุกชาติเทอญ

ชำนาญ รอดเหตุภัย

สำนึกพระมหากรุณาธิคุณ

พระมหาบารมีที่ทรงสร้าง
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงบำเพ็ญ
บันดาลน้ำจืดขึ้นขึ้นดวงจิต
บันดาลฝนพ่นเมฆาตกมาพล้น
เศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชีวิต
พระองค์ทรงสละพระวรกาย
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
เทียบทั้งโลกไทยไซค์ดามีผู้นำ
กาลบัดนี้ศรีประเทศเสด็จกลับ
โคกอาลัยไทยทั้งฟองนองน้ำตา

ล้วนแนวทางที่ระงับดับทุกข์เข็ญ
ไทยร่มเย็นทุกหย่อมหญ้าหน้าอัครธรรย์
บันดาลดินที่วิกฤตให้บัดฝน
สร้างกั้นพันน้ำสืคล้ำคลาย
พระทรงคิดสร้างรากฐานมานานหลาย
อยู่ในข่ายทศพิธราชธรรม
ไทยทั้งชาติที่พระองค์ทรงอุปถัมภ์
ที่เลิศล้ำกว่าผู้ใดในโลกา
ทรงลาลับกลับสวรรคตขวัญผวา
ภาวนาพระราชนัดตีสวรรคตขึ้นดุสิตเทอญ

ชินกร ไกรลาศ

ชัชวาล ดาจันทร์

ทหารเรือคุกเข่าวันทยาหัตถ์ถวายความเคารพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ
ในพระราชพิธีอัญเชิญพระบรมศพจากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

KBO Photo team

มิดฟ้ามั่วดิน
เหล่าประชาชนที่มาเฝ้ารอรับเสด็จขบวนพระบรมศพที่สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้าด้วยใจโศกกาตร

พรัช เอกโกศล

ถึงสิบสามตุลาเหมือนฟ้าฟาด
วิปโยคโคกครวญร่ำระงมดิน

ไทยทั้งชาติระส่ำเสียงเพียงแต่ดิน
เทวดาจะคืนถิ่นนิรันดร์กาล

ชุดิมา แสนทวิสุข และครอบครัว

มิดฟ้ามัวดิน

สำนวน “มิดฟ้ามัวดิน” เคยยินอยู่
จำนวนนับหลักตาพานึกใน
คราฉลองครองราชย์ปราชญ์กษัตริย์
จุดเทียนชัยไสวส่องระรองเรือง
แต่ตุลาฟ้าถ้ามกลับเศร้าโศก
ฟ้าเมฆหม่นคนหมองนอนงนที
ทุกเส้นทางต่างหนถนนสาย
โคมดำฉายหลายล้านสานใจดวง

จริงไม่รู้มากแต่ทว่าแคไหน
ประมาณได้มากล้นคนแน่นเนือง
ชนชนิตต่างร่วมสวมเสื่อเหลือง
โลกสือเลื่องปลื้มจิ้นต์ภาพยินดี
วิปโยคทั่วไทยไร้สุขี
वाद้าสีทุกสถานเรือนร้านรวง
น้ำตารินมุ้งหมายส่งในหลวง
ธ สู่สรวงทรงสถิตนิจนิรันดร์

เชิดพล สาริทธิภัทร

พรชัย เอกโกศล

อนุชัย ศรีจรูญฟูทอง

ปัญญญา อภิญาญานุรักษ์

พนัตรีพัชร พัชรพงษ์

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พลกนิกรชาวไทยร่วมใจจุดเทียนแสดงความอาลัยแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
พร้อมร้องเพลง “สรรเสริญพระบารมี” ถวายเป็นราชสักการะ

คินมิตมิดก็สว่างอยู่กลางทรวง

เรียงภาพภาระพระราเมศวร
ทุกวินาทีไม่มีพัก
แต่ละวันผันผ่านทรงงานหนัก
แต่ละเดือนเคลื่อนลับไม่เคยลบ
เจ็ดสิบปีที่สร้างจึงกว้างไกล
หกสิบล้านดวงใจใกล้กันนัก
ส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย
ภาพความหลังทั้งหลายยังใกล้ชิด

เลยเขตขอบฟ้าอาณาจักร
ใช้สัปดาห์มีภาพครบ
จึงประจักษ์กลางใจไม่เคยจบ
แต่ละปีจึงพบแต่ภาพรัก
และยิ่งใหญ่ในทรวงอันหนองหนัก
ผูกใจรักดีพระภูมิเต็มชีวิต
ล้นที่ว่างกลางใจลึกในจิต
คินมิตมิดก็สว่างอยู่กลางทรวง

ไชยยัย บัณญัติ

ทรงครองธรรมครองราชย์ครองศาสตร์ศิลป์ โลกยลยินอัจฉริยภาพทราบความหมาย
เจ็ดสิบปีทรงมานะพระวรกาย มิเหนื่อยหน่ายอำรงไทยให้เปรมปรีดี
แผ่นดินครวญแผ่นฟ้าคร่ำแผ่นน้ำเศร้า กันแสงเคล้ากรรโชกชุกกันทุกที
ส่งเสด็จสู่สวรรคาลัยดี พระภูมิองค์ในหลวงแห่งปวงไทย
พระดำรัสดำริทรงดำรงชาติ เพื่อรัฐราษฎร์ร่มเย็นเป็นสุขใส
น้อมถวายราชกุศลอันอาลัย รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ไชยเชษฐ์

เหมือนดวงใจถูกพรากไปจากร่าง
สิ้นสะทกทุกหยักในแผ่นดิน
ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป
ครองคุณธรรมความดีชั่วชีวัน

น้ำตาพร่างพรุ้งพรูมิรู้สิ้น
แสงชีวันส่องไทยลับไปพลัน
ไม่เลือนลบลักดีที่คงมั่น
ตามรอยบาททรงธรรมนิรันดร

ญาดา อารัมภ์

กราบทูลลาฝ่าพระบาทในชาตินี้
หากแม้นมีโอกาสในชาติหน้า
ขอกุศลผลบุญหนุนนำพา
เกิดเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป

ฐาปกรณ์ จิตติเลิศวุฒิ

ขอน้อมเกล้าอัศวศิลปินผู้เลอเลิศ
ปิ่นสยามพระนามเฟื่องเสียงลือไกล
ทรงอุปถัมภ์ศิลปินทั่วถิ่นไทย
ขอเทิดทูนอัศวศิลปินชั่วดินฟ้า
จะสามัคคีพี่น้องพากฟ้องศิลป์
มรดกของไทยต้องช่วยกัน

ขอทูนเทิดพระองค์ทรงเป็นใหญ่
น้ำพระทัยเปี่ยมล้นพระเมตตา
ถิ่นใดใดทรงปลูกปลูกทุกหย่อมหญ้า
เกิดบูชาองค์บพิตรนิจนิรันดร
เพื่อแผ่นดินสร้างผลงานร่วมสานฝัน
เทิดราชันถวายอาลัยให้ภูมิพล

ณรงค์ จันทร์พุ่ม

KBO Photo team

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
ประชาชนรวมใจร่วมจุดเทียน พร้อมขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีถวายเป็นราชสักการะ

นวลพรรณ นาคปรีชา

เสียงร่ำไห้โศกครวญ

โคลงห้า

เทพฟากฟ้า	นภาพมอญ
พญาครวญ	คร่ำเศร้
เทพรัญจวน	ทวยเทพ
เทพล้อมเกล้า	สลดตาม
ราชภูรีโศกเศร้	ครวญครวญ
ครวญกำสรวล	ร่ำไห้
ให้หวีดหวน	โหยสลด
สลดร้างไร้	เอกองค์
ทุกข์โศกเศร้	หมองเมือง
นองเนตรเนือง	หยาดน้ำ
ฟ้ารองเรือง	ฟ้าดับ
กลืนกล้ำกล้า	เทวเสหา

ณรงค์ชัย ปิฎกฤษดิ์

ที่สิบสามตุลาฟ้าวิบโยค	ทุกดวงใจไทยทั้งโลกสุดโศกคัลย์
สิ้นในหลวงลาลับหลับนิรันดร์	ว่าเหว่ขวัญเคว้งคว้างอ้างว้างใจ
ไม่มีเสียงทรงพระเจริญเคยกึกก้อง	มีแต่เสียงสะอื้นของราชภูรีร่ำไห้
แผ่นดินหมองนอนน้ำตาสุดอาลัย	ร่ำรำลึกสำนึกในพระกรุณา

ดาราวรรณ มีศรี

ฟ้าร้องให้ร้องหาอาลัยรัก
นึกพระพักตร์ทรงเคยแยมเกษมศรี
แปดสิบเก้าชันษาเนิ่นนานปี
พระทรงมีคุณล้นเกล้าเหนือเฝ้าไทย

ต้นตระกูลรัตน์

เหมือนโลกภัยทลายลง ณ ตรงหน้า
ครั้นเมื่อวันพลันจำพรากพุทธานุการ
พระภูบาลถึงการลับกลับสู่สรวง
เหมือนนภาไร้อากาศพิลาปไป
นับจากนี้ไม่มีพระองค์แล้ว
ปวงข้า้น้อมขอก้มกราบพนมกร

เหมือนอุราแยกยับแด่ดับสูญ
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้วลาแล้วไกล
ไทยดั่งดวงเดือนเลื่อนลับอับแสงใส
เหมือนดวงใจถูกพรากไกลจากจร
ทรงเพริศแพรวทรงธรรมทรงสั่งสอน
ส่งเสด็จพระอดีตรุดอาลัย

ดวงรัตน์ กมลวาทิน

พระพิรุณโปรยปล่อยให้คล้อยเคลื่อน
พายุพัดกวัดกวาดเพียงขาดรอน
แหวกม่านหมอกธมเกตุอาเพศทิศ
สุดจะแลแต่ดินสิ้นทั้งปวง

โศกสะเทือนสะอื้นหนักมิหักถอน
สลัดร่อนซ้อนโศกวิโยคดวง
ให้ร้าวจิตเจียนใจจะขาดหวัง
ให้ไทยหวงหวงหาแสนอาดูร

ต่อเกียรติ เงินทอง

ศิษย์เก่าและนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ “อัครศิลปิน” เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

วรณันท์ ชั่วพลูพิพากร

ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติเกิด
แม้ว่าเกิดทุกแดนดินทุกถิ่นที่
แต่หัวใจจะจงรักและภักดี
พระภูมิของข้าบาททุกชาติไป

ตุ๊กตา ล้มตระกูล

ธ สถิตในดวงใจตราบนิรันดร์

เมื่อตะวันลับฟ้าพาหมองหม่น
ความมืดมิดแผ่ตัวสลัวกราย
ธ ทรงดวลลาพรากจากไปไกล
สิ้นแสงสุริย์เลื่อนรางราวกลางคืน
ปลอบประโลมข่มห้ามความโศกศัลย์
ผลัดกันปลอบปลุกปรับซบน้ำตา
พระองค์มีเคยทิ้งประชาชน
ทำความดีก่อประสานงานหนักเบา
ประพาศิตนตามดำริปณิธาน
น้อมถวายเป็นพุทธบูชา

แสงเปื้องบนพลันดับลับเลื่อนหาย
โลกทลายฟ้าถล่มลัมทั้งยืน
ดังหทัยโดนควักสุดจักพิน
ครวญสะอื้นร่ำให้อาลัยลา
โหยให้กันร้องร่ำคร่ำครวญหา
เหลือบแลฟ้ามองเมียงเห็นเพียงเงา
ทุกคนควรทำใจให้คลายเศร้า
พระองค์เฝ้ามองดูอยู่บนฟ้า
ก่อปรการงานมุ่งมาดตามปรารถนา
เทิดองค์กษัตราของชาวไทย

ตุลยา ตัณท์กำเนิด

เกินคำเอ่ยออกได้	เหมือนหัวใจแหลกสลาย
กลืนทุกข์เก็บในกาย	เห็ดโตโดยทำความดี
ทางเดียวที่ดับทุกข์	คือมันบุกเบิกวิถี
แก่ทุกข์ประขามิ	เงาพระองค์ทรงชี้ทาง
เห็ดราษและราชฎีรเห็ด	พละเกิดด้วยสรรค์สร้าง
เศรษฐศาสตร์ ๘ ทรงวาง	ไว้คือฤทธิมทิทธิผล
แปรโคกให้เป็นเสริม	ขยายเพิ่มพลังชน
ตามรอยบาทยุคล	พัฒนาประชาไทย
มรรคา ๘ เดินนำ	ฝังจิตจำก้าวต่อไป
จงรักพระทรงชัย	จงปักใจทำความดี

ทองแถม นาดจำนง

กชณิภา นิลเขต

เพียงทราบข่าวสวรรคตก็ชวัญหาย
 ใจมุ่งมันไปคอยรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศเป็นครั้งสุดท้าย
 เมื่อไม่มีพระบรมสาทิสลักษณ์เช่นเขาอื่น จึงเกิดธนบัตรซึ่งมีพระบรมสาทิสลักษณ์ขึ้นเหนือเศียรเกล้า

ซำร่า เว้าเตอร์

แรมคีน ณ ท้องสนามหลวง
เพื่อจะได้ตื่นเช้าเฝ้าถวายบังคมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศยามอรุณรุ่ง

พยงค์ รัตนกุล

ขอเพียงได้เฝ้าถวายบังคมพระบรมศพ แม้พิรุณพร่างพรमแต่ประชาชนของพระองค์มิได้ทอดอ

สุรพล สุภาวัฒน์กุล

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ปวงประชาชนในใจจุดเทียนร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ถวายเป็นราชสักการะ
เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ภัทรมหาราชานุสรณ์

อัสสุชลหล่นท่วมหทัยราชภูธร
สยามโคกสามโลกเคราฝ้าทงธรรม
ธ เป็นศูนย์รวมใจไทยทั้งชาติ
ดุจร่มโพธิ์ปกแผ่คุ้มเขตคาม
น้อมถวายราชสักการภูบาลเจ้า
พระเกียรติก้องก้องเกริกเกริกไกร
เกลิงถวัลย์ราชสมบัติครองรัฐรุ่ง
ทศพิธราชธรรมค้ำแผ่นดิน
พระราชกิจบพิตรกอปรกุศลสรรพ
“มหาชนก” มรดกธรรมนำทางดี
“โครงการหลวง” ท่วงชนช่วยฟื้นทุกข์
“เศรษฐกิจพอเพียง” เลี้ยงชีพ
ธ เยือนคามยามเข็ญเย็นสวัสดิ์
นำพระทัยใส่พิสุทธิ์ดุจทิพย์ธาร
เสด็จสู่สวรรคาลัยไกลปวงราชภูธร
น้อมจงรักภักดีราชบาทูค
ถวายสัตย์พระภัทรมหาราช
ขอรองบาทราชวงศ์องค์จักรี

สายฟ้าพาดผ่าเกล้าเข้ากลางขวัญ
สู่สวรรคาลัยล้วนให้ตาม
บรมนาถเหนือเกล้าชาวสยาม
ตั้งองค์รามอวตารภิบาลไทย
พระผ่านฟ้าเนาวัชตริย์นิรันดย์
ธ ยิ่งใหญ่พระยศอย่างสยามินทร์
ดำเนินมุ่งผดุงราชภูธรสืบศาสน์ศิลป์
ผสานถิ่นทั่วรัชส์สามัคคี
คិតประพันธ์วรรณกรรมล้ำเลิศศรี
ความเพียรมีมรรคผลมั่งคั่งชัย
เกษมสุขเกษมตรี “ทฤษฎีใหม่”
อุทกภัยเพียง “แก้มลิง” ยิ่งสรานุ
สยามจรัสรัฐเรืองเปื่องบรรหาร
พระปรีชาญาณชาญกล้าเกริกสากล
เหล่าข้าบาทราชวัลลภนบฏชล
น้อมกมลมุ่งมั่นหมั่นทำดี
จะรักชาติศาสน์ประชาพระทรงศรี
จนชีวิตรื่นดินกลบกาย

ทัณพิสิษฐ์ โสติเสวี

ปรุ้มพล พรานป่า

นพคุณ กุลสุจริต

ปกรณ์ ชูณหสวัสดิกุล

กวาดสายตาไปทั่วไทยในวันนี้
มือพนมน้ำตาไหลไม่ละวาง
เกิดชาติใหม่ไม่มีวาสนาแล้ว
อย่างชาตินี้มีบุญอุ้นอุรา
มาบัดนี้เวลาก็คือมาหมด
เถอะก็ต้องปลอบใจเราไทยนี้
เป็นสถานเทพสถิตที่สมควร
ที่ทรงบำเพ็ญเสมอมาไม่รอลด
กราบลงที่ตรงรอยพระบาท
อยู่ที่เหนือทุกถิ่นแผ่นดินไทย
ไปข้างหน้าไม่มีเวลาจะสิ้นสูญ
พระเกียรติจะตรึงตราอยู่ถาวร

ทุกใบหน้าทุกท่าที่ไม่แตกต่าง
คิดถึงพระคุณที่กลางกระหม่อมมา
ที่จะพบดวงแก้วจรัสศ่า
พึงเมตตาพระสรรเพชญ์เจ็ดสิบปี
หัวอกจึงรันทออยู่เต็มที
พระภูมิเสด็จสวรรคย์อย่ารันทอ
กับความดีทั้งมวลถ้วนทั้งหมด
และปรากฏอยู่แท่นแว่นใน
อันโอภาสประภัสสรจรัสไซ
และทุกที่ทุกดวงใจพสกนิกร
มีแต่จะเพิ่มพูนยิ่งกว่าก่อน
ตราប់กับกลีบปทุมอันตรไม่รอนรา

ธงทอง จันทรางศุ

กราบพระบาททูลกระหม่อมแก้ว	ใจระทม
เสียงร่ำทุกข์ดังระงม	สุดเศร้า
ธ เสด็จสู่แดนภิรมย์	ฤกลับ
สถิตแต่รักเหนือกาล	แนบเกล้ากลางใจ
รัชสมัยอาจผ่านพ้น	ตามกาล
แต่พระเกียรติราชนิพพาน	จรดหล้า
“ภูมิพล” พระอภิบาล	สยามชาติ
รวมภักดีชนประกาศกล้า	ตราบนครเสลา

ธิดาภิบาล จรูญชัยกุลเจริญ

พระบรมฉายาลักษณ์สลักจิต

พระบรมฉายาลักษณ์สลักจิต	เพียงพินิจทุกคราน้ำตาไหล
หากเป็นเพียงฝันร้ายแล้วหายไป	แลสิ่งใดก็พร้อมจกยอมพลี
แต่เพราะรู้ว่ามีได้ตั้งใจคิด	ขอตั้งจิตเปี่ยมรักเป็นสักขี
รำลึกพระเมตตาทรงปรานี	สืบความดีราโชวาทพระราชทาน
สองพระเนตรเปี่ยมประกายเคยฉายชัด	สองพระหัตถ์ชี้ทางเด่นเป็นแก่นสาร
สองพระบาทยตราทางงาน	แดนกันดารเสด็จยังจำฝังทรง
อัญเชิญเหล่าเทพไท้ในสวรรค์	รับเสด็จฯ พระทรงธรรมเป็นขวัญสรวง
สถิตฟ้ามาป้องภัยไทยทั้งปวง	สถิตใจไทยทุกดวงโชติช่วงเทอญ

ธีรวัฒน์ กล้าวเกลี้ยง

บุญเวช แซ่เตียว

ศิลปิน ดิษย์เก่า และนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ร่วมวาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ เพื่อแสดงในงาน “ศิลปากร...รวมใจถวายพ่อหลวง”
ณ ลานอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

สิ้นแสงแห่งแผ่นดิน
จรดฟ้าธราดล
ฝนรินดั่งน้ำตา
ทูลเชิญสู่ทิพย์ทอง

พระภูมิินทร์ภูมิพล
ล้วนโศกศัลย์ทุกขวัญผอง
ปวงประชาล้วนเศร้าหมอง
ณ สวรรค์พิมานเทอญ

ธัชชิต สกุลพอง

บัวกลางใจ

บัวดอกไหนคลีบานหวานฉะนี้
ผ่านแดดจากรั้วพญาลมฝนคราง
ไม่ลืมตมหล่มลึกสำนึกมัน
बारมีคลีหมเป็นร่มพร
เจ็ดสิบปีมีแนวดวงแก้วเกิด
ทุกหยาดเหงื่อเจือรักเป็นหลักชัย
ที่สิบสามตุลาฯ ปีห้าเก้า
ฟ้าทวงบัวเรือเรือสู่เมืองบน
ทุกตัวอย่างบัวบาทประกาศกล้า
จักเผยแพร์สิบสายขยายบาน

สวยส่งสีให้เห็นเป็นแบบอย่าง
บนเส้นทางยืดยาวผ่านหนาวร้อน
ทุกคืนวันครองธรรมตามทรงสอน
ฉายสะท้อนลึกซึ้งในปึงไทย
สิ่งประเสริฐสารพันทรงสรรค์ให้
เป็นดวงใจดวงตาประชาชน
วันโลกเศร้ามีดัดบอกสับสน
น้ำตาคนรินไหลใจร้าวราน
ทุกธรรมะพระราชาทรงกล่าวขาน
เพื่อสร้างบ้าน “เพียงพอ” สืบต่อบัว

นงลักษณ์ ทองล้วน

น้ำตาแผ่นดิน

โอ้ว่ามหากษัตริย์ทรงฉัตรแก้ว
ในวันนี้ไม่มีแล้วแก้วดวงนั้น
หยาดน้ำตาป่าไผ่มิได้สิ้น
เสียงสะอึกสะอื้นดังทั้งไพรท
เจ็ดสิบปีที่ไทยมีในหลวง
ทุกทุกสิ่งทุกอย่างทรงวางแผน
ทรงเดินทางทั่วไทยไม่ทอดย
เย็นทั่วไทยไกลทั่วถิ่นยืนทุกคน
พระบาทสมเด็จพระภูมิพลมหาราช
สำนึกในพระกรุณาทรงปรานี

เสด็จแล้วเสด็จลับกลับสวรรค
ประชานันต์วิปโยคโคกอาลัย
แทบแผ่นดินรองรับซับไม่ไหว
โอ้หัวใจข้าพระบาทจะขาดแล้ว
เป็นมิ่งทรงเป็นกษัตริย์เป็นฉัตรแก้ว
ทุกเดือนแฉวงเสด็จหาประชาชน
ทูลร้องรอยแห่งพระบาทคือหยาดฝน
จึงท่วมท้นความรักความรักดี
เกิดก็ชาติขอเทิดองค์พระทรงศรี
พระภูมิสถิตใจไทยนิรันดร์

นภลัย สุวรรณธาดา

ดังตะวันฉายแสงทุกแหล่งหล้า
คือความอุ่นอบห้วงดวงหทัย
ธ ทรงเป็นสุริยันอันยิ่งใหญ่
ธ ทรงเป็นดังโพธิ์ไทรหนึ่งในทรง
ณ วันนี้ดวงตะวันพลันลาจาก
น้ำตาฟ้าท่วมดวงใจไทยทุกคน
ขอส่งองค์เทิดให้สู่สวรรค์
ขอพระองค์ทรงสถิตบริบูรณ์

อรุณฉายทาบทฟ้าสว่างไสว
ด้วยการณกิจโอบดวงใจไทยทุกดวง
ธ ทรงเป็นหลักชัยในแดนสรว
ธ ทรงเป็นหนึ่งในหลวงแห่งปวงชน
ดังใครพรากดวงหทัยในทุกหน
ทุกกมลทั่วหล้าล้วนอาดูร
ดวงตะวัน ณ ดวงใจไม่ดับสูญ
จักเกิดทูนประทับในใจนิรันดร์

น้องแสนดี

สินีรัชต์ สุริยาวุฒิธรรม

ปลายวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
ท้องฟ้าหมองหม่น ปวงชนหมองเศร้า
รับเสด็จขบวนพระบรมศพ

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

KBO Photo team

ทหารปืนใหญ่ ป.พัน ๑ รอ. ยิงสลุตถวายพระเกียรติพระราชพิธีอัญเชิญพระบรมศพ เสียงสลุตแต่ละนัดสะท้อนหัวใจไทยยิ่งนัก

สูญสิ้นแล้วพระภูมิพลมหาราช
เพราะทรงเป็นแสงทองส่องชีวิน
ขอพระองค์เสด็จในพิมานแก้ว
สถิตเหนือองค์ราชะกษัตริย์ใด

ไทยทั้งชาติแสนวิโยคดังโลกสิ้น
เป็นพลังแห่งถิ่นแผ่นดินไทย
จงเพริศแพรวबारมอดิไคย
สถิตในหัวใจมั่นนิรันดร์กาล

นันทา ทองทวีวัฒนะ

หยาดอาลัยไหลหยดทุกหย่อมย่าน
รอยโคกเศร้าทุกข์ระทมทั่วถิ่นไทย
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
ได้ร่มพระबारมอดิไคย
แม้วันนี้ในหลวงสวรรคต
ขอตามรอยก้าวพระบาทที่ยาตรา
กราบพระองค์ด้วยจงรักและภักดี
ขอเป็นข้าพระบาททุกชาติไป

เป็นสายธารนำตารินป่าไหล
เหมือนส่นคลอนทวนไหวทุกใจชน
เจ็ดสิบปีคนในชาติไร้มองหม่น
เราทุกคนสำนึกในพระเมตตา
เหลือปรากฏคำสอนไว้ศึกษา
ด้วยศรัทธาซึ่งแนวทางการสร้างไทย
ทั้งวันนี้และวันหน้าหรือวันไหน
เพื่อยุติพระบรมโพธิสมภาร

นิพล รัตนพันธ์

หนึ่งเดือนเหมือนหนึ่งกับ
ราษฎร์ร่ำข้าจบัลย์
หนึ่งเดือนเหมือนหนึ่งวัน
กราบกรานอยู่ไกลไกล

พระลาบสู่สรวงสวรรค์
ต้นเต็มต้นพินอาลัย
ราษฎร์มิทันเตรียมหัวใจ
น้ำตาไหลอยู่นอกวัง

นิภา ทองถาวร (บางยี่ขัน)

สิ้นแสง

เหมือนเวลาหยุดนับมิชับเคลื่อน
วันเดือนสงบนิ่งไม่ดิ้นไหว
หม่นฟ้าหมองดินสิ้นแรงใจ
มองหนใดก็ไร้แสงแห่งแผ่นดิน

นายเงา

ฟ้าสะท้อนดินสะท้อนน้ำหวั่นไหว
เสียงร่ำไห้สะอึกสะอื้นทุกมวลชน
เคยเห็นข่าวทุกเช้าค่ำทรงทำกิจ
ทรงลุยน้ำลุยโคลนทุกทุกวัน
แนะให้จำทำให้ดูอยู่ให้เห็น
ทรงช่วยให้ลูกหลานไทยใฝ่เจริญ
ให้ขยันประหยัดซื่อสัตย์ยิ่ง
เศรษฐกิจพอเพียงอยู่เคียงใจ
ให้ปรองดองสมานฉันท์วันยังค่ำ
เปลี่ยนฝันกัญชาเป็นกาแฟสตอร์วเบอร์รี
ทรงช่วยให้ชาวไทยไม่จนยาก
ทำไร่นาสวนผสมเจริญไว
นับแต่นี้จะไม่มีพระองค์อยู่
เหลือคำสอนเป็นมรดกไว้ทดแทน

ในหลวงสวรรคาลัยใจหมองหม่น
แทบขาดใจไปทุกคนพร้อมพร้อมกัน
ทั่วทุกทิศเมืองไทยใจสุขสันต์
เขาสูงชันป่าดงดอยเสด็จดำเนิน
ทรงทำเป็นสามัญชนคนสรรเสริญ
อย่าหลงเพลินอบายมุขลูกหลานไทย
ให้พูดจริงทำจริงยิ่งสดใส
อยู่ที่ไหนกับใครสามัคคี
ทุกโครงการที่ทำนาวินิ
สวนผลไม้ผักมากมีกำรำไกร
ถ้ามีมากให้แบ่งปันช่วยกันได้
พออยู่กินพอใช้ไม่ขาดแคลน
ให้เราดูทางทีวีที่สุขแสน
จำให้แม่นสืบสานก่อดูต่อไป

นิ่ม-แก้ว-กวาง-ใจ-บิว โรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุล อุปถัมภ์)

วิศณุรักษ์ หอมละออ

ปฐุมพล พรานป่า

นวลพรรณ นาคปรีชา

ในหลวงรัชกาลที่ ๙

ท้องฟ้าหม่นลมนิ่งทุกสิ่งหยุด	แต่จิตใจแสนสุดจะหวนไหว
พระเสด็จสู่สวรรคาลัย	น้ำตาคลอตกในน้ำตานอง
คงเหลือแต่ความดีที่ท่านให้	ยังคงอยู่คู่ไทยไม่มีหมอง
ประชาชนคนไทยมีธรรมครอง	สืบสนองทำตามคงความดี

นิราศ ครอบระวะ

พระเสด็จดับขันธ

แผ่นดินแผ่นฟ้ามืด	ดับตะวัน
ปางพระเสด็จดับขันธ	นิราศแล้ว
สามโลกวิโยคกัน-	แสงโคก
ไอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว	ยะเยียบน้ำตาหนาว

หนาวเหน็บตระหนกพระธรรณี	ปฐพีสะทกทาว
ไอ้ว่าประชาอุระระร้าว	พระเสด็จ ฦ แดนใด
น้ำตาดอกไม้ร่วง	พิลาปรำระงมไพร
ปานใจจะขาดใจ...	จะขาดแล้วอยู่รอนรอน...
ไอ้ว่า พระทูลกระหม่อมแก้ว	นิราศแล้วจากแท่นบรรจถรณ์
ร่มฟ้าประชาชาติ...ราชฎาร	มหารัษฎารังพระทศธรรม
พลังแห่งแผ่นดิน...เสด็จแล้ว	พญาโคกโคกแก้ววิเวกยา
ฟ้าจะมีดินจะหม่นกันระกำ	ยะเยียบย่ำร่ำร้าว...หนาวน้ำตา

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

น้ำตายังชุ่มหมอนตอนเช้าตื่น
ข้าวร้ายเมื่อวานวันเหมือนฝันไป
มั่นใจหนึ่งดีใจทรงได้พัก
แต่อีกใจแหลกยับลงกับตา
ไม่มีพระองค์ที่ลุยฝ่าป่าทุกฝัน
ไม่ต้องฟังบุญญาหรือฤทธิ
เจ็ดสิบปีที่สร้างไทยไม่หยุดพัก
ทรงทศพิธราชธรรมมั่นน้อมนำ
เทวดาต้องไม่ตายไซ้ไหมหนอ
ไม่ครบร้อยยี่สิบปีที่สัญญา
เศร้ายิ่งกว่าทุกเศร้าในโลกนี้
สิ้นแสงเทียนเล่มสว่างส่องทางไกล
คลื่นผู้คนเดินเท้าต่อก้าวต่อ
คนรักพระองค์มากมายแค่นั้นกัน
น้ำตายังชุ่มหมอนตอนเช้าตื่น
ข้าวร้ายเมื่อวานวันไซ้ฝันไป

ในอกยังร้าวรื่นสะอื้นให้
น้ำตาเริ่มรินไหลอีกครั้งครา
เปลื้องภาระเหนื่อยหนักจากสองบ่า
เมื่อพบว่าต่อไปนี้จะไม่
กายชุมเห็จเพื่อพลิกฟื้นทุกพื้นที่
เรารักจากสิ่งดีที่ทรงทำ
ทรงตรากตรากร่างกายหนักเข้าจรดคำ
ในหัวใจอันงามล้ำเสมอมา
ทรงแค่เดินทางต่อสู่เวหา
แต่คงถึงเวลาจำต้องไป
มีดียิ่งกว่าทุกมีที่เคยมีได้
เหมือนแคว้งคว้างร้างไร้ในฉับพลัน
พวกเขาขอมาเพื่อส่งสู่สวรรค์
นับหยดน้ำตานันจะเข้าใจ
พรุ่งนี้ยังร้าวรื่นสะอื้นให้
สวรรค์ขอ “หัวใจไทย” คืนไปแล้ว

บั้ง สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา

ธ สถิตในดวงใจพองไทยนิรันดร์

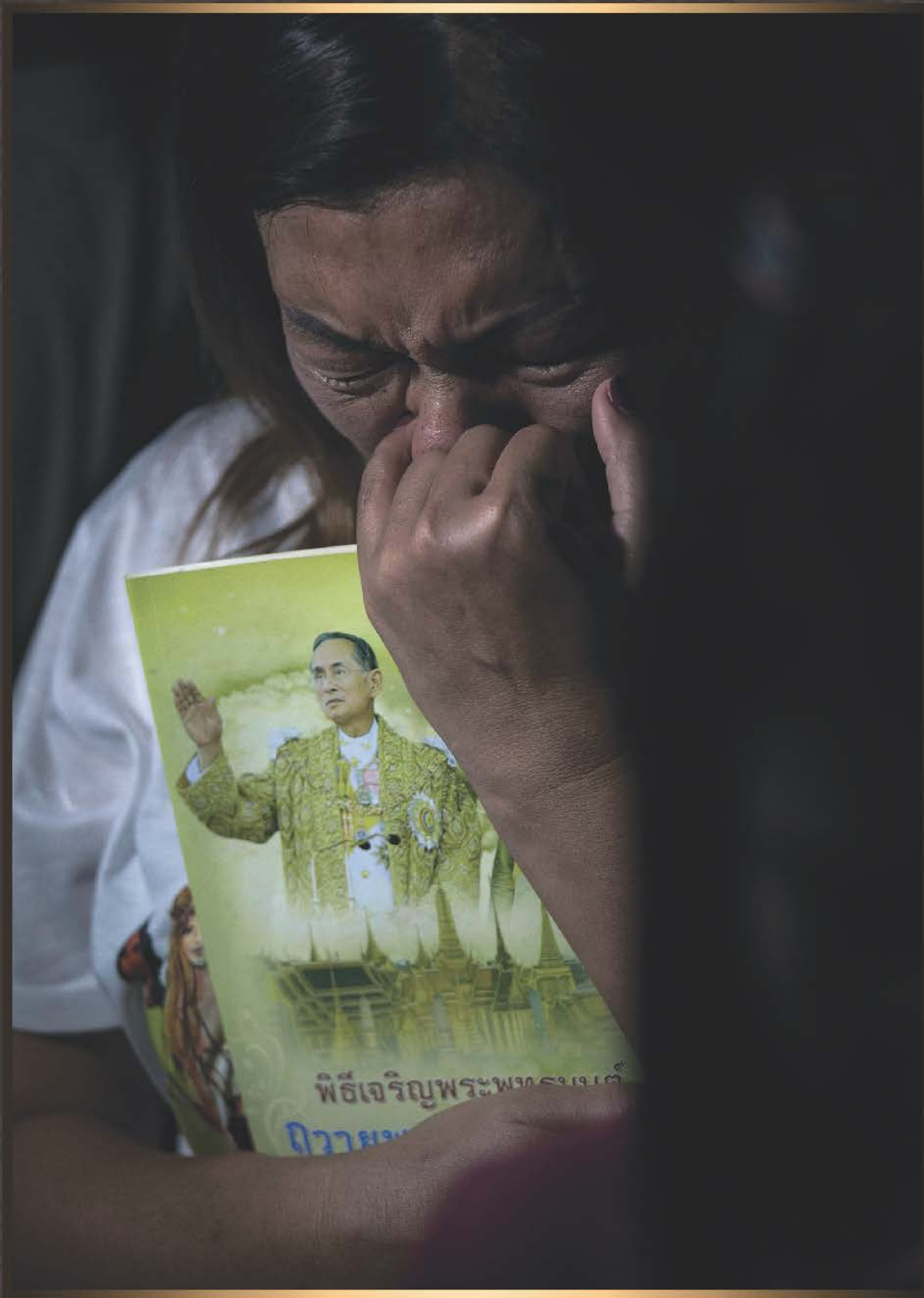
ดุจตะวันดับแล้ว	ลับไป
เดือนดุจหมดแสงไข	มืดฟ้า
สิบสามตุลาไทย	วิบโยค
พระภูมิพลนิราศหล้า	เสด็จดาวแดนสวรรค์
พองไทยพลันเทวษแท้	ทุกข์คนนา
พระมิ่งขวัญประชา	นิราศแล้ว
พระทรงฉัตรเทียบบิดา	รักบุตร
ดุจดั่งขาดดวงแก้ว	เลิศล้ำสูงนุสลาย
ทุกทิศกลายเป็นร่ำไห้	กำสรวล
หมองหม่นระคนครวญ	ทั่วหน้า
วิบโยคโศกจิตทวน	ถึงพระ องค์เฮย
แลสุดไกลในหล้า	เหลาล้วนครวญถวิล
สยามินทร์อิราชผู้	ผดุงไทย
เสด็จสู่สุราลัย	ฟากฟ้า
ทรงสถิตดวงใจ	สำนึก
พระกรุณาปวงข้าฯ	เปี่ยมล้นศิริกราน

บางม่วง และครอบครัว

เดชทัต ธรรมนิตย์

ณรงค์ฤทธิ์ ตระการวิจิตร

พระด้วนเสด็จสู่ดาว แดนสรวง

พระด้วนเสด็จสู่ดาว	แดนสรวง
ราชภรณ์ระส่ำระสายทรวง	โคกขี้
ตรอมวิตกกอกตวง	เต็มเทวษ
เมืองจักเย็นเป็นน้ำ	ย้อมน้ำตาไทย
โย ธ ปองโปรดแล้ว	ลาจร จากฤ
ขวัญมิ่งเมืองนาคร	ไพร่ฟ้า
สะท้อนสะทกอาทร	ถวิลราช
หลัดหลัดพระร่มหล้า	จากร้าวอาลัย
ใบบุญทูลกระหม่อมแก้ว	จักรพรรดิ
ผืนแผ่นดินธรรมรัฐ	แหล่งแคว้น
ประจวบจากวิบากวิบัติ	วิโยคยิ่ง
นับแต่นี้จักมั่น	แมนเมื่อเมืองระทม
ตรมเต็มพูนเพิ่มพร้อม	รักดี
จงรักกราบกัตเวที	เทิดเกล้า
ทุกข์ถ่มท่อมทับทวี	ไทยเทวษ
วิฤตระกำคำเช่า	สะอื้นอาดูร

บุญเดือน สรรพพจน์

พระองค์ท่านคือ “ความฝันอันสูงสุด”
เปรียบประดุจ “แสงเดือน” พรางกลาง “สายฝน”
ใกล้ ธ แล้วทุกดวงใจ “ไกลกังวล”
ตั้ง “แสงเทียน” มิ่งมงคลของคนไทย

ประจวบ สัญญะนาวิทย์

อันเชิญเพลงพระราชนิพนธ์
มาบรรเลงถวายเป็นราชสักการะ
ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ

กิตติ กิตติพงษ์สถาพร

ส่งเสด็จพระยาตรฟ้า	แดนสรวง
ส่งเสด็จตะวันเดือน	กลับฟ้า
ส่งเสด็จเด็ดแดดดวง	ใจราษฎร์
ส่งเสด็จพระแก้วหล้า	กำสรวล
วรรณาทะชาทไว	เปนพยาน
ร้อยหมื่นคำร่ำครวญ	รำร้อง
น้ำตาท่วมทุกธาร	ในถิ่น สยามนา
วานเทพสดับร้องก้อง	ส่งไท่คืนเมือง

ประพนธ์ อัสววิรุฬหการ

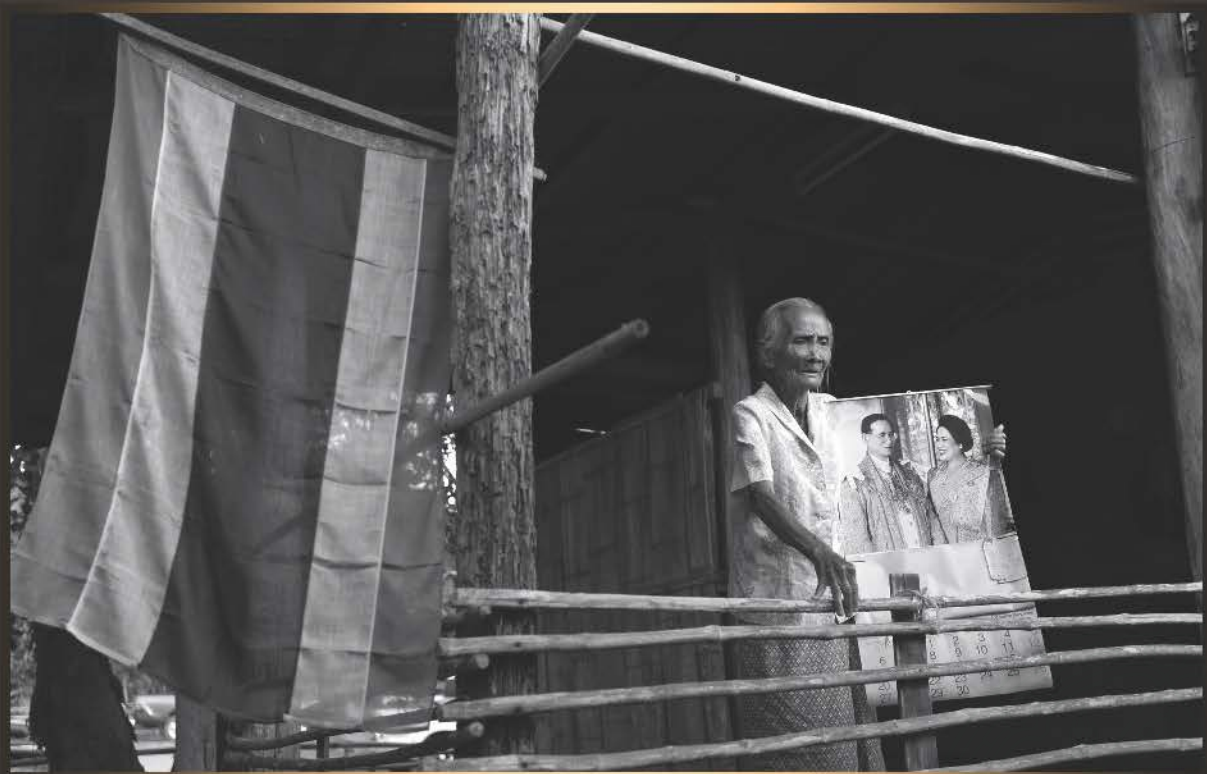

ตะวันเดือนดับสิ้น	อนธการ
ชลเนตรนงสถาน	ราษฎร์ให้
ฟางโพธิ์พฤษ์พลันราน	หักโค่น
โอ้ ๐ ล่วงลับไซ้	เสด็จดาวแดนสรวง

ประพนธ์ เรืองณรงค์

ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์

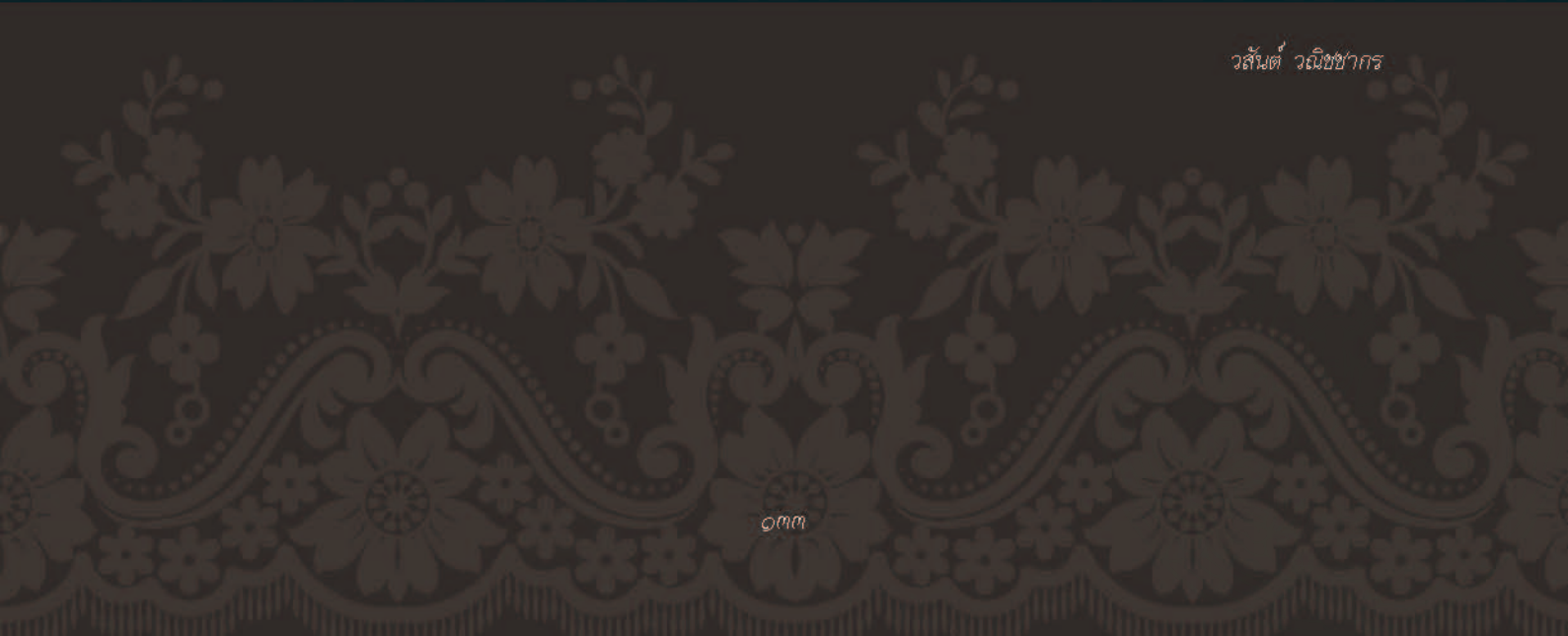
ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์

ราวซีวีแหลกลสลายก่อนกายลับ

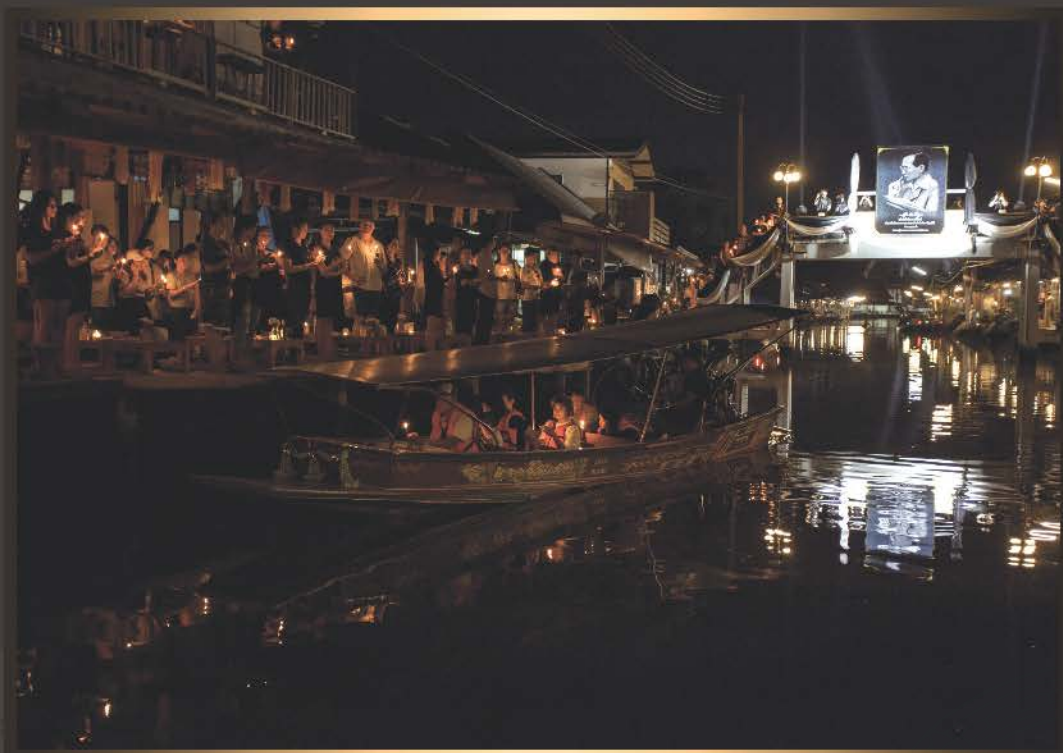

วลันต์ วณิชชากร

ศักดิ์ศรีณ์ เพ็ชรศิริ

สุรรัตน์ แก้วจันทร์

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
 ชาวอำเภออัมพวา ร่วมจัดงาน “อัมพวาอาลัย”
 หนึ่งเดือนนับแต่วันเสด็จสวรรคาลัย

น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ย่อนรำลึกแรกพระองค์ทรงครองราชย์	บรมนาถนวมินทร์ปิ่นสยาม
ปฐมราชโองการประกาศน้พระนาม	เพื่อสร้างความสุขปภพสกไทย
บรรลุนิติสิริปทีครองฉัตร	เปล่งพระราชจริยาวัตรนิรันดร์ดิศัย
พระเสโททวมหั่งองค์พระทรงชัย	โลกซึ่งในพองพระราชกรณีย
กว่าสี่พันสี่ร้อยโครงการหลวง	ไทยทั้งปวงประสบสุขทุกถิ่นที่
ทศพิธราชธรรมนำชีวี	ด้วยพระปรีชาญาณมองการณ์ไกล
ทรงเป็นนักปกครองกรองธรรมนิติ	ยุติธรรมดั่งบิกฤตพิชิตพิสัย
เลิศกษัตริย์รัฐประชาธิปไตย	ธำรงไทยเทิดธรรมเด่นดำรง
พระทรงญาณชาญเกษตรเศรษฐกิจ	ทรงสัมฤทธิ์ทฤษฎีที่สูงส่ง
แจก “เกษตรผสมผสาน” อันยืนยง	เกษตรคงคู่ถิ่นแผ่นดินไทย
ทรงเป็นนักธรณีที่เชี่ยวชาญ	ประเมินการณดินน้ำล้ำวิสัย
ทั้งลมฟ้าอากาศหาพิจัย	ลบล้างได้ด้วยฝนหลวงรวงเมฆา
พระทรงเป็นยิ่งปราชญ์ทุกศาสตร์ศิลป์	โลกระบิลวิสัยทัศน์วิวัฒน์ล้ำ
จึงรางวัลสิทธิบัตรหลากหลาย	เหรียญ “สูงสุดการพัฒนาฯ” เหนือค่าใด
ยิ่งเนิ่นนานปีทองทรงครองรัฐ	พระครองธรรมนำพัฒนาจรัสสมัย
เป็น “พลังแห่งแผ่นดิน” ปันฉัตรไชย	พระรักไทยเหนือชีวิตจิตวิญญาณ

ประยอม ชองทอง

๑๓ ตุลาคม วันฟ้าหม่น...

พระผู้ซบน้ำตาประชาราษฎร์	ใต้เบื้องพระยุคลบาทรับรู้ได้
ชนทั้งปวงครองสุขสันต์ทุกซี้ด	นบถัยน้อมเกล้าเฝ้าจดจำ
หากวันนี้สิ้นแล้วดังแก้วดั่ง	แซ่เสียงศัพท์กำสรวลโคกครวญคร่ำ
พระผู้ครองภพเพียงโดยเที่ยงธรรม	ชาวไทยกล่ำกลืนอกโศกน้ำตา
ร่มใบโคกคงครองจิตหมองเศร้า	พระผ่านเฝ้าเสด็จไกลสุดให้หา
ปฐพีสิ้นสะทกเทวษอุรา	ทั่วแผ่นดินแผ่นฟ้าทุกซี้ด

ปลาย อักษร

จนวันนี้ยังคิดว่าฝ่าพระบาท	ประทับอยู่ศิริราชดังกาลก่อน
ทอดสายพระเนตรเปี่ยมอาทร	ยังมวลหมู่นิกรดังก่อนมา
เพียงทรงพระประชวรทรงพระประชวร	รู้แก่ใจยังครวญยังทวนหา
สะท้อนสะทกกร้าวหนาน้ำตา	ได้แต่เฝ้าภาวนาว่าไม่จริง
แหงนหน้ามองขึ้นสืบทอดสะท้อน	ประจักษ์แน่แก่ดวงมานในทุกสิ่ง
เสียงสะท้อนในทรวงคอยท้วงติง	พระขวัญมิ่งเสด็จสวรรคตครรถ์
น้ำตารินไหลจากในทรวง	ทุกข์หลายหลวงรวดวงตะวันดับ
ร้อยพันทุกข์รุกรโทมนัสใจ	คณานับยังไม่ทุกข์เท่าวันนี้
วันที่เราไม่มีพระฉัตรแก้ว	ดังชีวิตไร้แล้วซึ่งสุขศรี
คำหนึ่งซึ่งได้ยินนานเต็มที	“จะขาดใจ” เพิ่งรู้ดีเป็นอย่างไร
พระเสด็จคืนสวรรคตพิมานพรหม	อินทร์ยมพรหมฟ้าสุธาไหว
จักสถิตเป็นราชันในดวงใจ	พสกนิกรชาวไทยนิจนักร่ำ

ป่าเขียน เอียนภาษา

ปิลันท์ อำไพรัตน์

นเรศ ธีระคำศรี

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

สุริย์ลับดับแล้วดวงแก้วเอ๋ย
แผ่นดินร้อนผ่นหายกลายเป็นเย็น
กราบพระบาทปาดน้ำตาทูลลาแล้ว
จะจารึกนี้แก่พระคุณตลอดไป

พระบาทเคยประทับลงคงไม่เห็น
ก็ด้วยเป็นพระบารมีที่หมไทย
พระฉัตรแก้วต่อแต่นี้จะมีไหน
น้อมหัวใจไปหมอบกราบกราบทูลลา

หม่อมราชวงศ์ปิยฉัตร ฉัตรชัย

สืบสามตุลาพระองค์ทรงลาจาก
น้ำตาหลากไหลแรงทุกแห่งหน
สถิตอยู่ในใจไทยทุกคน
ขอทำตนเป็นคนดีมีคุณธรรม

ปิยวัตร เลิศกระโทก

มีดเหมือนโลกสิ้นแสงสุริย์ศรี	ทั้งธานีมีเพียงเสียงร่ำไห้
ธ เสด็จคืนสู่สวรรคาลัย	ผืนไพทก็ถึงวันเทวษทวี
แผ่นดินรายด้วยสีดำร่ำจารึก	ความรู้สึกแห่งหัวใจวาบไหวถื
กราบพระบาทส่งเสด็จด้วยรักดี	ขอจงรักพระจักรีนิรันดร์กาล

ปิยะพันธ์ จำปาสุต

โคกคัลยสถิตเศร้า

ทวิเทวชลอาตุร

ปวงราชภูรท์ทุกซ์ทวิคุณ

น้อมส่งเสด็จไท้

ดวงมานประณตน้อม

ถวายชีวิตเพื่อบุชา

น้อมพระราชดำรัสพา

รำลึกสำนึกเกล้า

ไอศุรย์

ร่ำให้

ครวญคร่ำ

สถิตห้วงสรวงสถาน

พระกรุณา

ธีราชเจ้า

สว่างส่อง ไผทเทอญ

กอปรไฉมีคลายเสมอ

พงษ์ชัย เพชรสังหาร

ประจักษ์แล้วคำว่าพระบารมี
ประจักษ์ชัดกว่าสองหมื่นห้าพันวัน
ประทับในดวงใจเนานานเนื่อง
ประทับพิมพ์พระบาทเยี่ยมแดนกันดาร
ประณมกระศิระกรานพระผ่านฟ้า
ประจึ่งน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย

ประจักษ์ทุกซ์ทันทวิพระอาสัญ
ประจักษ์ความมหัศจรรย์ ๘ ทรงงาน
ประทับเรื่องรุ่งเรืองสมัยพิศาล
ประทับการครองธรรมนำครองใจ
ประลู่ม่านน้ำตาหลังรินไหล
ประโคมก้องดวงททัยไทยอาตุร

พรทิพย์ คำดี

รชฎ วิสราญกุล

แผ่นดินไทยอาดูรสูญสิ้นแล้ว
ต้องมาพรากจากไปไม่เหลือเงา
พระบารมีความหลังครั้งทรงอยู่
แสนยาวนานกาลพระองค์ทรงปกครอง
ไอโหนอต่อไปนี้มีพระองค์
ร้องระงมเข้าทรวงสุดอาลัย

ราชาแก้วผู้ยิ่งใหญ่หาใดเล่า
ชาวไทยเราถึงครารรำนํ้าตานอง
ได้พรั่งพรูล้นใจไทยทั้งผอง
ทรงปกป้องครองแผ่นดินบนถิ่นไทย
ต่างวงงงสับสนหม่นหมองไหม้
น้ำตาไหลรินหยดรดแผ่นดิน

พระมหาทองสมุทร ธมฺมาทโร

ทรงเป็นเทพที่จุติมาบนโลก
จอมกษัตริย์แห่งด้าวแผ่นดินทอง
วันสิบสามตุลาปีห้าเก้า
ทรงกลับสู่เมืองฟ้าแดนเทวัญ

เพื่อคลายโศกทุกข์ให้ไทยทั้งผอง
ธ ทรงครองใจไทยนิจนิรันดร์
ไทยทุกเหล่งกำสรวลและโศกศัลย์
ดินแดนอันที่ทรงนิราศมา

พลกฤต สุนทรพล

วันสิบสามตุลาคมวันวิปโยค
วันแห่งฝนน้ำตามาหล่นราย
เสียงเพลงสรรเสริญพระบารมี
ต่อแต่นี้คงจะร้องทั้งน้ำตา

วันแห่งความทุกข์โศกหัวใจสลาย
วันคล้ายคล้ายฟ้าดับลงลับลา
จะร้องอีกทีมีคุณค่า
เพราะประชาสามีรักดีรักสุดใจ

พิทักษ์ บุญยะโอภาส

ทวยไทยทุกซ່ว่มทั้น
ถวิลเทวษพระจักรี
ประดุจดังผืนปฐพี
ขวัณแผ่นดินจากหล้า
ชนไทยเคยชินด้วย
ดุจร่มโพธิ์ไทยขจี
กรณียกิจเกื้อทวี
ดุจแผ่นดินโอบอุ้ม
สิ้นพระองค์ดุจสิ้น
สิ้นแหล่งทะนุบันดาล
น้ำตาราชภูร้นองปาน
รำลึกพระองค์เพียง

ระทมทรี
นิวัตฟ้า
ทลายถล่ม
เหล่าหล้าอาลัย
พระบารมี
ปกคุ้ม
ทุกหมู่
พฤษไวัไทยธำรง
มหาธาร
หล่อเลี้ยง
ประมวลโคก
ชีพม้วยอาวรณ์

พิทักษ์พงศ์ เก้าเอี้ยน

ธ มาสร้างทางไกลลูกไปليب
ยินเสียงร่ำคร่ำครวญทวนอาลัย
จะไกลไกลใจก็มาสวามีรักดี
ถวายบังคมบรมบาทราชภูรบุชา

ไปสุทิพย์วิมานสถานไท
แผ่นดินไทยถ้วนทุกย่านธารน้ำตา
แจ้งประจักษ์พระวรคุณอุ่นเเคศ
ซึ่งซ่านใจในมหากรุณาธิคุณ

พิสมัย จันทวิมล

โอ้ปกเศเทวษพุนอาตุรเศร้า
เหลือรอยบาทราชนิพนธ์มนต์จำเรียง
พิมานรัตน์จรัสฟ้าอ่าองอาจ
สู่สรวททิพย์พริบพรั่งสว่างพราย

โอ้ปกเกล้าสิ้นแล้วพระสุรเสียง
รอยสำเนียงเปี่ยมล้นมนต์จำราย
พิมานราชบรรเลงรับพระฤสา
บัลลังก์ฉายสงบสร้างสว่างภพ

พี.พูนสุข

นพคุณ กุลสุจริต

ชนพกา รอดภัย

อยากจะทำจิตใจให้เข้มแข็ง
แต่ทำไมบ่อน้ำใสรินไหลนอง
ไหลมาเองเมื่อยินเพลงบรรเลงแว่ว
รู้ทุกคนต้องเวียนว่ายเจ็บตายรอ
มีดสลับท้าวขวานทองเมื่อมองฟ้า
ถึงเศร้านักรักไม่จางไม่ร้างไกล
จะ “จุดเทียนบวงสรวงปวงเทพเจ้า”
ไร้แสงเทียนรู้เรียนได้ไม่มีดมน

เพื่อส่งแรงกำลังใจให้เพื่อนพ้อง
ไม่यरกร้องแต่น้ำตามันมาออ
สิ้นแสงเทียนลงแล้วใจแป้วหนอ
แต่อยากขอให้เป้นวันที่ฝันไป
แขนงยหน้ากลั่นน้ำตาไม่ให้ไหล
รักคงอยู่ในใจไทยทุกคน
จะสวดมนต์ค่าเช่าทุกแห่งหน
ได้ฟังเพลงพระราชนิพนธ์นำหนทาง

พี่คนดี

บุญไฟรฟ้าอาณาประชาราษฎร์
พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย
อุทกท้นน้ำตาข้าแผ่นดิน
ทรงสถิตเหนือดวงจิตนิจนิรันดร์

ทันภพชาติเศวตฉัตรรัชสมัย
ขาดแล้วใจกราบกำบังคมคัล
เทวษฟ้าธานีทร์สิ้นสวรรค
เป็นมิ่งขวัญข้าพระบาททุกชาติเทอญ

พระวิศว์ พูลเชตริทย์

แม้เข้าใจในกฎบทไตรลักษณ์
ยามพลัดพรากจากรักจากผูกพัน
ยิ่งเมื่อรู้ 'ในหลวงฯ สวรรคต'
หยดหยาดนั้นย่อมมีสิ่งที่มา
มหาราชหนึ่งในดวงใจราษฎร์
ความทรงจำยากมลอยู่ยลยิน
กราบพระองค์จงรักภักดีแล้ว
สืบคุณงามความดีที่ดวงใจ

แม้เข้าใจตามหลักโลกเปลี่ยนผัน
ยังมีอาจจกกลั่นหยาดน้ำตา
หยาดอาลัยยิ่งหยดรดหย่อมหญ้า
จากความรักศรัทธาต่อฟ้าดิน
กราบพระบาทสุดท้ายไม่สุดสิ้น
สถิตถิ่นธรณีสี่ซ้อไทย
สำนึกแนวที่สุดหยดร้องไห้
ภาคภูมิในพระองค์ผู้ 'ภูมิพล'

ไพโรจน์ทร์ ชาวงาม

สโรชา หวังดี

ฤๅสินทศพิธราชธรรม

พระเสด็จสู่สวรรคาลัย	แผ่นดินสิ้นไหว
ประดุจจะดับดวงตะวัน	
ใจไทยทุกใจจาบัลย์	อาลัยโคกศัลย์
ใจบ้านใจเมืองหม่นมัว	
ฟ้ามีดเมฆหมองดูสลัว	ดั่งม่านมัวชั่ว
คลุมครอบขอบซันต์สีมา	
พระเสด็จคือเด็ดชีวา	ทวยราชภูธรนานา
ครวญคร่ำอาดูรปมวิวาย	
เหมือนสิ้นแสงธรรมนำฉาย	ส่องทางพร่างพราย
ซึ้งอบมรรคการุณย์	
สิ้นองค์ทรงธรรมคำจุน	สิ้นเนื่อนาบุญ
ฤๅสินทศพิธราชธรรม	
ปวงข้าอินยอมน้อมนำ	รู้จดรู้จำ
แบบอย่าง ๘ สร้างสืบไป	
น้อมเกล้าน้อมถวายอาลัย	ขอองค์ทรงชัย
เสด็จสู่ทิวสวรรคยา	

ไพฑูรย์ ธีญา (ธีญา สังขพันธ์านนท์)

น้อมส่งให้สู่สถานพินานทอง

แม้มิเอยากให้มาถึงซึ่งวันนี้
เมื่อพระควนคีนสวรรคตครรโลลา
ขอน้อมเกล้าสดุดีขุสีพระบาท
เจ็ดสิบปีก่อนวันลาไพร่ฟ้าชม
อัญเชิญค่านำพระราชกรณียกิจ
เรื่อง “แก่งดิน” “ซ่งหัวมัน” นึ่งดงาม
มีคำสอนพระราชทานมานานเนิ่น
เพลงดนตรีสดประเสริฐเลิศสำเนียง
ณ คาบนี้พระเสด็จเสวยสวรรค
ปวงประชาคลาคล้าย่าเท้าไป

คือวันที่ประชาไทยไทยให้หา
กลับสู่ฟ้าทิพย์สถานพินานพรหม
มีงษ์วิชาติบุญไทยโพธิ์ไทรร่ม
ต่างนิยมสรรเสริญเ็นยอนาม
เพื่อบูชิตถลงบาทมีอาจข้าม
แก่น้ำตามคลองครูพอเพียง
“มหาชนก” ชนสรรเสริญแซ่ซ้องเสียง
เชือนป่าเคียงฝนหลวงเพื่อปวงไทย
โลกำสรดเศร้าศัลย์สุดกลั่นได้
น้อมส่งให้สู่สถานพินานทอง

ภราดร ศรีปัญญา

ตั้งเดือนดับลับโลกโศกสลด
ธ ดับขันธสู่สวรรคาลัย
โอ้ว่าพระทูลกระหม่อมแก้ว
รำลึกมหากษณาธิคุณตราบนิรันดร์

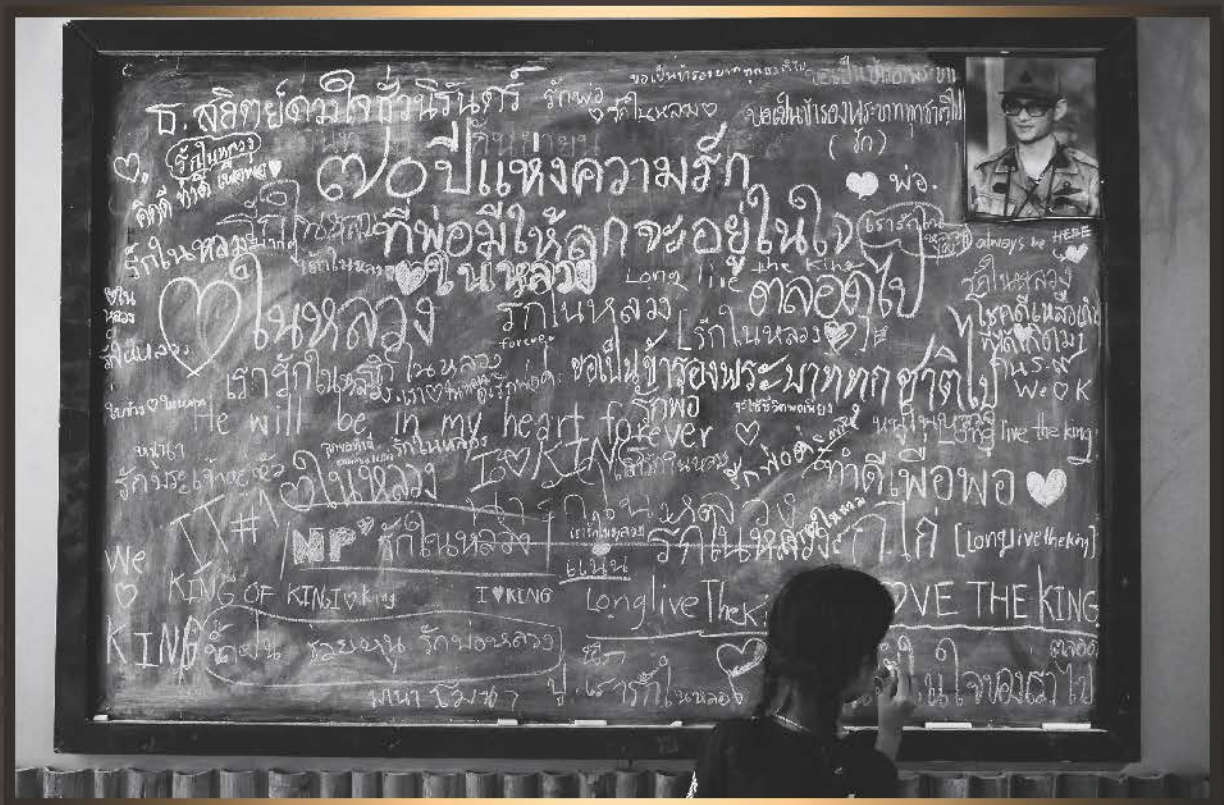
แสนกำสรดสุดเศร้าฝืนสะอื้นให้
ดุจหัวใจไทยทั้งชาติขาดลงพลัน
ต่อแต่นี้ไม่มีแล้วพระจอมขวัญ
ทั้งชีวันขอรองบาททุกชาติเทอญ

ภักทริยา สุมะโน

ปริญญ์ภัสสร กิจจินดารักษ์

ณรงค์ศักดิ์ สุริยวารกุล

บทกวีที่เขียนทั้งน้ำตา

จะข่มตาหลับได้อย่างไรเล่า
จริงหรือฝันหรือจริงกริ่งหัวใจ
ลืมหามาเคยกรรมในร่มฉัตร
ลืมหามาพรั่งเข้าคองร้างราน
เคยได้เห็นเงาใจจะไม่เห็น
สยามเอ๋ยจะชอกช้าอาบน้ำตา
ดอกเอ๋ยดอกพุทธรักษา
ทิ้งกลิ่นแห่งอดีตกาลหวานรัฐจวน
พระเสด็จสู่ดุสิตเสถียร
เมื่อทุกข์โศกของเรานั้นเบาบาง
ข้าพรพุทธเจ้า
ธ ดำรัสสิ่งไรให้ดำรง

เมื่อรุ่งเช้าขาดตะวันอันไสว
เหมือนถูกไฟคลอกสิ้นทั้งวิญญาณ
อัมมณัสม์เย็นเป็นสุขสานต์
พระภูบาลครครไลไปเมืองฟ้า
หัวใจเต้นตื๊ดตอกอกผวา
ทุกหย่อมหญ้าวิบโยคเฝ้าโตกครวญ
เนาอาลาลับไปไม่คืนหวน
ให้กำสรวลถึงอยู่ไม่รู้จาง
ให้จำเนียรสุขอยู่ไม่รู้สร้าง
เราจะย่างตามพระบาทอย่างอาจอง
จักยึดเอาพระปณิธานอันสูงส่ง
สถิตคงกลางใจมั่นนิรันดร

ภุทธิทัต หงษ์วิวัฒน์

สิบสามตุลาโตก
สิ้นสูญอาตุรมาน
พิรุณหล่นโปรยมา
ทั่วพื้นผืนธรณิน

วิบโยคดวงใจลาญ
ทั้งแผ่นดินฟ้าทั่วแผ่นดิน
คือน้ำตาจากดวงจันทน์
ทั่วอาณาฟากฟ้าไทย

ม่อนจิ่ง

ภูมิพัฒน์ สัมสมบัติตระกูล

พระทรงเป็นยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์

ที่บนหิ้งแต่ก่อนที่นอนพ่อ
เห็นพ่อยกมือไหว้หลายเพลา
ก็ยังคิดกังขาประสาเด็ก
ชื่อในหลวงรูปนี้ภูมิพล
เมื่อโตขึ้นก็จำคำในหลวง
จึงได้รู้ได้เห็นความเป็นใคร
ธ รู้สิ้นดินฟ้าน้ำอากาศ
ราชภูมิมีสุขพระองค์ทรงเปรมปรีดี
จะมีองค์กษัตริย์ใดในโลกหล้า
ภูมิแผ่นดินพระนามนี้ภูมิพล
รูปในหลวงแขนวางที่ข้างฝา
พระมหากษัตริย์พระภูมินทร์

คนรูปหล่อสวมแว่นแขนข้างฝา
พ่อบอกว่ารูปในหลวงของปวงชน
เพราะยังเล็กไม่รู้ใครใจสับสน
ไทยทุกคนเทิดทูนศูนย์รวมใจ
วัยก้าวล่วงก็คลายหายสงสัย
น้ำพระทัยพระองค์ท่านปานปฐพี
ปรับแปรธาตุได้สมส่วนงามถ้วนดี
แผ่นดินนี้จึงร่มเย็นเป็นมงคล
ที่ได้รับสมัญญาทุกแห่งหน
ความสุขสันต์จึงได้รับกับแผ่นดิน
ราชภูมิจิตใจด้วยดวงใจไทยทั่วถิ่น
ทั่วธานีทรอยพระบาทพระราชดำเนิน

มนตรี คงแก้ว

กิ้งก่า ภาควิชาวิวัฒนาการ

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

เสียงไทยเสียงร่ำไห้	โศกหวน
เสียงคร่ำเสียงเครงครวญ	หม่นเศร้า
สืบทอดมารยาท	ลาญโศก สมัยเอย
เรือนราชฎีร์ปกคลุมเกล้า	ท่วมน้ำตานอง
พองไทยทศทิศไอ้	อาดูร
ภูมิแผ่นดินดับสูญ	เสด็จแล้ว
รอนรอนอกเพียงพูน	เพียบเทวษ ทวีนา
วันพระทูลกระหม่อมแก้ว	เสด็จด้าวแดนสวรรค์
กันแสงโศกสงน้อม	พิมาน
ดลเสด็จโดยสถาน	ทิพย์ฟ้า
จำหลักจิตตลอดกาล	สมัยหนึ่ง เสมอณา
จอมกษัตริย์แห่งโลกหล้า	ร่มเกล้าชาวสยาม

มยุรธูบุรพา

สู่สรวงสวรรคาลัย

รัชกาลนานกว่าบรรดากษัตริย์	ทรงครองฉัตรด้วยธรรมล้ำสมัย
พระดำริทริทางสร้างสรรค์ไทย	พระวิสัยทัศน์เอื้อเฟื้อประชา
ลึบดวงแล้วแก้วใจไทยทั้งชาติ	เหลือรักบาดหัวใจอาลัยหา
ทุกหัวใจไหววาบอบน้ำตา	พระสุฟ้าไทยกราบตราบนิรันดร์

มะเนาะ ยูเด็น

ณัฐวดี พงษ์เจีย

ข้าวพองเพียง และภาพพระราชทานแก่ประชาชนผู้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ

ข้าวพอเพียง

กระสอบน้อยค่อยวางอิงบนหิ้งพระ
“ลูก...นี่คือข้าวพอเพียง เลี้ยงพวกเรา
ข้าวถุงนี้เพื่อครอบครัวและตัวตน
ข้าวพิเศษล้วนแฝงนัยให้ยลยิน
เพราะทุกเม็ดเปี่ยมธรรมบำรุงจิต
ประเพณีการประมาณอยู่รู้เท่าทัน
ข้าวของพ่อดั่งบทเรียนลูกเรียนรู้
สองพ่อลูกต่างสบตาประสาใจ

ก่อนพ่อจะยกมือไหว้จบเหนือเกล้า
พ่อได้มาหลังกราบเฝ้าพระเจ้าแผ่นดิน”
ข้าวมงคลมีค่ากว่าทรัพย์สิน
แม้ไม่กินก็อิมใจไปนิรันดร์
ใคร่ครวญคิดพอเพียงเลี้ยงโคกคัลย์
คือความฝันอันสูงสุดผดทางชัย
ชีพเชิดชูขึ้นนิยามความยิ่งใหญ่
น้ำตาไหลเกินที่จะสาธยาย

แมน คล้ายสุวรรณ

แสนอาลัย

ธณินถิ่นหมองนอนน้ำเนตร
วนาพฤกษ์พานจะทิ้งทิ้งกิ่งใบ
ภูกระเพื่อมเลื่อมไหวขอใจโลก
น้อมถวายอาลัยในภูมิ
เทิดพระคุณจอมชาติราชภูรค์จงรัก
ชีพพิทักษ์จักรีวงศ์มีมงคล

ทุกข์ทเวชยินเพียงเสียงร่ำไห้
เพียงลมไกวบอกข่าวร้ายฤดี
สายน้ำโคกสงบึงทิ้งหน้าที่
นับแต่นี้รอยพระบาทมีอาจยล
แปรทุกข์หนักเป็นพลังฝั่งกุศล
พร้อมกมลระลึกอยู่พอเพียง

รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล

ในหลวงของปวงไทย

องค์สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีนคร
น้ำพระทัยใสสะอาดแสงงาม
เกิดวิฤตทิศใดห้วงโยแก
บรรเทาทุกข์สุขใจไม่ล้าเคียด
สองบาทหย่ากรำไปในทุกทิศ
เสด็จในไพรพงดงกันดาร
เศรษฐกิจพอเพียงเสียงในหลวง
ห้วงที่หนึ่งรู้ประมาณอย่าชานใจ
ห้วงที่สองมองเหตุอาจส่งผล
ห้วงที่สามตามมาน่าจะมี
เงื่อนไขแรกเริ่มที่มีความรู้
เงื่อนไขสองต้องดีมีคุณธรรม
ธ เสด็จกลับสวรรค์สู่ชั้นฟ้า
ขอตั้งสัตย์ปฏิญาณและบานบน

เป็นพระเจ้าแผ่นดินถิ่นสยาม
ทั่วเขตคามไกลใกล้ได้ร่มเย็น
ทรงดูแลหนักเบาเราได้เห็น
ธ ทรงเป็นเทวดามาประทาน
ทศพิธราชธรรมล้ำล้ำหาญ
ท่านทรงงานสานสุขทุกถิ่นไทย
หลักสามห่วงเกี่ยวข้อสองเงื่อนไข
ทำการใดยึดตามความพอดี
อย่าร้อนรนรีบคิดผิ่ววิ
สร้างสิ่งทีโอบอุ้มภูมิคุ้มกัน
ใช้ควบคู่การงานเพื่อสานฝัน
การแบ่งปันสุจริตคิดอดทน
ชาวประชาเศร้าใจไปทุกหน
ขอพลีตนเป็นข้าบาททุกชาติไป

ยุทธภพ คชโกษย์

โอ้..พระพุทธรูปหม่อมแก้ว
สู่สวรรค์ครครไลแล้วจริงหรือนี่
นานนับวันนับเดือนเลื่อนเป็นปี
ทุกนาทียไถวิลไม่สิ้นทรง

ระพี พชระ

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

โลกกำสรดทั่วทั้ง	ธรมิน
สดับข่าวพระภูมินทร์	ลับแล้ว
ดวงใจราษฎร์ปานกินท์	พับพ่าย สลายแล
รอยร่มพระโพธิ์แก้ว	ดับสิ้นมลายสูญ
พสกปุนเทวษเศร้า	โคกฤดี
ชลเนตรนองนที	ท่วมท้น
แรงวายุทบทวี	หมองหม่น สยามเฮย
ปานอัคคีผลาญปล้น	ปลิดฟ้าพสกไทย
มาลัยรองบาทไท้	ทรงธรรม
พระเสด็จสู่สวรรค	ทิพย์ฟ้า
คำสอนยิ่งชีวัน	ยังอยู่ ยงเทอญ
ธ สถิตเป็นขวัญหล้า	ประทับห้องหทัยชน

รดาگانต์ นิริติสัยกุล

สิ้นแล้วในหลวงของปวงราษฎร์	ใจสลายกราบพระบาทสะอื้นไห้
โหม่นสน้ำตานองผองทวยไทย	น้อมเกล้าฯ ถวายความอาลัยพระราชา
พระทรงเป็นยิ่งกว่ามหากษัตริย์	ที่ร้อยรัดดวงใจไทยทั่วหล้า
เป็นแบบอย่างความดีงามความศรัทธา	ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป

รักษเกชา แฉฉาย

ผมเขียนกลอนบทนี้ด้วยศรีสง่า
ระลึกถึงกระแสดำรัสพระตรัสไว้
ที่เหนืออยู่ที่ท้อใหญ่หายร้อน
พระราชทานน้ำสังข์ให้ชุ่มใจเรา
ภาพนี้ถ่ายเมื่อผมครบเจ็ดรอบ
ว่าทำงานถวายชีวิตไม่คิดสิ่งใด
ใครอยากได้ภาพนี้โปรดซื้อบอก
ด้วยใจสุขทุกครั้งทีห้วงมา
ยังมีงานขึ้นใหญ่ถวายท่าน
ถวายองค์ราชันฉันทอาหาร

จากหัวใจที่เหนือล้ำครั้งใหญ่
“ให้กำลังใจอาจารย์” พลันผ่อนเบา
จิตหมดจดสุขนักหนาคราได้เฝ้า
ขอได้โปรดดูแลสุขเพียงไร
ถวายสัตย์ไว้เป็นกรอบอย่างยิ่งใหญ่
แก้สืบทอดสืบล้นใจในเมตตา
จะส่งออกมาให้ไม่กังขา
พูดยิ่งพาน้ำตาไหลใจอาวรณ์
อายุชัยไม่สำคัญไม่ผันผ่อน
โน้มน้ำเตยรอรอนรองพระบาททุกชาติไป

ระพี สาคริก

มาด้วยหัวใจแห่งรัก
มาทั้งหม่นหมองนองน้ำตา
มาตามหัวใจร่ำร้อง
มาตามสำนักแห่งคนไทย
สายฝนจะหนักเพียงใด
สายฝนมากล้นเต็มฟ้า

มาด้วยว่ารักดีหนักหนา
มาเพื่ออามลาอาลัย
มาตามจิตตรองหมองไหม้
มาทูนเทิดไถ้องค์ราชา
หัวใจคนไทยยิ่งกว่า
ไม่มากเท่าน้ำตาประชาชนไทย

รักษ์อักษร

สภาวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี

วลันต์ วณิชชากร

พรชัย เอกโกศล

นิสากร ปิตุยะ

พรชัย เอกโกศล

พรชัย เอกโกศล

สดับเสียงผืนแผ่นดินข้าบ้าน

สดับเสียงหัวใจจึงได้ยิน
ที่เธอฝันที่ฉันเฝ้ามองไปทั้งมวล
ผู้หลอมรวมยากเข็ญขึ้นเป็นมรรค
เอาโดยรอบคอบคลุมท่มอุทิศ
ผู้มีเคยป่วยเปื่อยเคียดบ่าไหล่
ร่วมงานหนักถักทอต่อคืนวัน
ผู้แปรเปลี่ยนเว้าแหว่งอันร้างแล้ง
ต่อวิถีที่มีจากที่มา
ผู้ตระหนักครรลองอย่างถ่องแท้
จึงประจักษ์ตรรกะอันตระการ
ผู้เป็นหลักหัตถ์ยามระส่ำระสาย
ทุกศาสตร์ศิลป์แวดล้อมนั้นน้อมนำ
สดับเสียงหัวใจจึงได้ยิน
มีทางหายไพศาลบันดาลดล

ผืนแผ่นดินในเราเร้ากำสรวล
จึงใคร่ครวญทวนไถ่ในชีวิต
บนแผ่นดินแน่นหนักแสนศักดิ์สิทธิ์
ทีละนิดละอณูสู่อันต์
ร่วมสมัยร่วมทางร่วมสร้างสรรค์
ฟ้ามีกันผืนมิไกลเกินไขว่คว้า
เป็นนาแปลงปรับปรุงเป็นทุ่งท่า
จากรากหญ้าเป็นป่าใหญ่เป็นสายธาร
อย่างแน่วแน่ทุกขณะเฝ้าประสาน
ถ้วนทุกด้านทุกประเด็นโดยเป็นธรรม
เฝ้าขานปลุกในอกห้วงตกต่ำ
ทุกทุกโคกนาฏกรรมจึงข้ามพ้น
ผืนแผ่นดินแผ่ผายไปทุกหน
เช็ดน้ำตาแล้วเริ่มต้นหนทางชีวิต

เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์

และแล้ว...สิบสามตุลาควันฟ้าหม่น
เสียงสะท้อนเสียงร่ำไห้สั่นระรัว
อยู่ต่อไปสู่ต่อไปไทยทั้งผอง
ทุกโครงการพระราชดำรินานา

บรรยาอากาศมืดมนเลือนลางสลัว
องค์เหนือหัวจากไปลับไม่กลับมา
น้ำตานองแต่ใจสู้กันเถิดหนา
จงพร้อมใจจงเดินหน้าทำต่อไป

ล้วน วัฒนาเดช

สวรรณาลัย

สิบสามตุลามาหาวิบโยค
น้ำตาร่วงรินไหลใจอ่อนเพลีย
บรมนาถพระปรมินทร์สิ้นลงแล้ว
เป็นที่พึ่งของประชา มาลาไกล
พระนครกำแพงวังยังต้องทุกข์
เจียบสงัดมีเพียงเสียงเชลยชวน
เสาหลักเมืองจำหลักอยู่หนักแน่น
ประวัติศาสตร์ชาติไทยได้ยืนยาว
มีเพียงแนวปราสาทราชฐาน
เสียงประโคมโหมโรงมโหรี
น้ำตาไทยไหลหลังกันทั้งชาติ
พวงมาลามาวางต่างพล้ง

ไทยทั่วโลกอาดูรยามสูญเสีย
ระโหຍละเหี่ยสิ้นหวังกำลังใจ
ร่มโพธิ์แก้วฉัตรทองเคยผ่องใส
สะท้อนไหวในใจไทยคร่ำครวญ
เกษมสุขก็มาร้างต่างกำสรวล
ลมพัดทวนบอกกล่าวเล่าเรื่องราว
คอยเป็นแกนตำนานผ่านร้อนหนาว
พระแก้วพรราวเพริศธรรมาบารมี
อันโอฬารจำรัสศรีศรี
ฟ้าเปลี่ยนสีเทารอบขอบเวียงวัง
รินรดหยาดแผ่นดินคล้ายสิ้นหวัง
อัญเชิญยังฟากฟ้าสุราลัย

ลัดดาวัลย์

แผ่นดินสิ้นฉัตรแก้ว
แสนหยาดน้ำตาริน
สะอื้นอกธรณิน
ธ เสด็จนิราศด้าว
ดังสุริยะเร็นซอน
ดังศศิธรกระต่ายหาย
ดังดาวดับรัศมีคลาย
เพราะแผ่นปฐพีร้าง

ภูมินทร์
ราชภูธรร้าง
วิเวก
นิวัตแคว้นแดนสวรรค์
แสงฉาย
ว่างว่าง
คืนเปล่า
แก่นไทรราชัน

วรุณ มิตระพณันท์

ธ ทรงเป็นนิรันดรา

พระโพธิสัตว์กลับสู่ฟ้าประชาหมอง
ต่างน้ำตาพร่างพรหมล้นทั้งยืน
นับจากนี้ตราบสิ้นใจไม่สิ้นเจ็บ
ล้วนวิโยคโศกชมทุกโมงยาม
กราบราชนิพพานมีพลบนสวรรค์
ขอประกาศมอบใจกายถวายบังคม

ด้วยครรลองกฎไตรลักษณ์ใครจักผิน
กลั่นสะอื้นใจแหลกแทบตายตาม
คงหนาวเหน็บทั้งพิภพจบโลกสาม
จอมสยามคือนภานาครตรม
นิจนิรันดร์ร่ำให้ไทยชื่นชม
น้อมกราบก้มแทบพระบาททุกชาติไป

วงศ์ศรี กรองกานท์ (อภิญญา ชาวสุทธ)

เคยรวมใจไทยทุกดวงของปวงราชฎี
เคยจุดเทียนเปล่งประกายถวายพระพร
เคยสวมใส่เสื้อสีเหลืองดูเรื่องเรือ
เคยชโยแซ่ซ้องกึกก้องไกล
มาปีนี้ทุกมณฑลดูหม่นหมอง
มีแต่เสียงสะอื้นร่ำตาฉ่ำชล
ต่อแต่นี้ไม่มีแล้วพระแก้วขวัญ
กราบพระโกศพระองค์พระทรงชัย
ปฏิญาณต่อเบื้องพระบรมศพ
จะรวมใจรักสามัคคี

เคยหมอบกราบกราบพระบาทอดิศร
เคยร่ำร้องเรี่ยร่ำคำกลอนถวายชัย
เคยแต่งแสงงามเหลือทุกสมัย
เคยยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วทุกตัวตน
สีดำมีดถ้วนทั้งพองทั่วทุกหน
แทบทุกคนเจียบเหงาซึมเศร้าใจ
ทวยไทยทั้งนั้นสะอื้นไห้
บูชาด้วยดวงหทัยรักดีพลี
จะน้อมนบคำสอนสั่งอย่างถ้วนถี่
เป็นคนดีของแผ่นดินจวบสิ้นใจ

วาทัญญู ปรัชญานนท์

แผ่นดินนี้ไม่พองจดจารึก

พระเสด็จนิราศด้าว	แดนสวรรค์
ประดุจดั่งสุริยจันทร์	จรัสทล้า
ราชภูรค์ทุกขัราชภูรค์จาบัลย์	ระบมจิต
พระมิ่งพระขวัญฟ้า	พสกพร้อมภวันท์ถวาย
แสงเทียนฉายทั่วพื้น	ไพทสยาม
แสงแห่งดวงหทัยงาม	ทั่วด้าว
แสงโศกส่องเขตตาม	ภพหม่น หมองแล
แสงพระเกียรติเอกอะคร้าว	อิราขเจ้านวมินทร์
ปฐพีไทยรุ่งเรือง	เรืองสกล
พลังแห่ง “พระภูมิพล”	แผ่เกื้อ
มลายทุกขันิกรชน	ชูชาติ รุ่งแล
เพ็ญพระเมตตาเอื้อ	โอบหล้านราศัย
อาลัยภูวนาททั้ง	ธรรณี
ทูนเทิดพระบารมี	ปกเกล้า
“คำสอน” พระถ่องทวิ	สว่างภพ
ปวงประชากรราชภูรค์เฝ้า	ใฝ่น้อมนากมล
มงคลศรีสวัสดิ์ให้	ทรงธรรม
พระมหากษัตริย์	เสกพร้อม
ธ สถิตสรวงสวรรค์	พิमानมาศ
เทียนธูปบูชาปะน้อม	นอบเบื่องบพมาลย์
อักษรสารสุดสิ้น	จารึก
ผืนแผ่นดินบันทึก	ไปได้
ก็โคกก็คัลย์ผืนนี้	เนาแนบ จิตนา
จารพระคุณสถิตไว้	ตราบฟ้าดินสลาย

วรวิมล ภัคดีบุรุษ

ใจสลายสิ้นสุดแล้ว	รัชกาล
ไม่ยากเห็นภูบาล	นิราศร้าง
อยากให้พระชนมาน	ลุตต วรรณนา
ธ สู่สวรรคต์อ้างว้าง	เหวว่าอาลัย
ร้อยดวงใจประณตนุ่ม	ศิระกราน
ส่งเสด็จสู่วิมาน	พิสุทธิไสร
ธ สถิตนิรันดรกาล	เสวยสุข พระเอย
ประวัติศาสตร์จารึกไว้	พระผู้ทรงคุณ
กรุณเกิดเกิดชาติหน้า	ฉันใด
ขอพบพานภวนาย	ฉัตรแก้ว
รองบาททุกชาติไป	จงรัก ยิ่งแยะ
น้อมจิตอย่าคลาดแคล้ว	ชิดใกล้พระทรงธรรม

วนิดา พูลสวัสดิ์

วันที่สิบสามตุลาคมหาวิปโยค	แสนเศร้าโศกกำสรวลหวนให้หา
วันไร้สุขทุกข์เศร้าหมองนองน้ำตา	สิบสามตุลาห้าสิบเก้าปวดร้าวใจ
ยามโพล้เพล้แสงรำไรใจจะขาด	อาทิตยส์าดแสงอ่อนรอนรอนไหว
แล้ววูบดับดับโลกโศกอาลัย	เหลือทิ้งไว้ยามค่ำคืนสะอื้นครวญ
ต่อแต่นี้ไม่เห็นแล้วแก้วใจราษฎร์	เห็นปราสาทก็จะหมองร้องไห้หวน
ที่บัญชาเคยโบกหัตถ์ตรัสนุ่มนวล	รอยแยมสรวลยังตราตรึงซึ่งกมล
ส.ค.ส. ปีใหม่คงไม่เห็น	หยาดน้ำตาหยดกระเซ็นเช่นฝอยฝน
ส.ค.ส. พระราชทานไทยทุกคน	จะเก็บบั้นทิ้งกลางใจไทยประชา
ที่สิบสามตุลาห้าสิบเก้า	ไทยปวดร้าวโศกศัลย์สิ้นहरรรษา
แม้จะนานเนินผ่านกาลเวลา	แต่น้ำตาผ่านมาน้ำใจยังไหลริน
พฤษภที่สิบสามตามกำหนด	พระทรงยศลาไกลไทยสูญสิ้น
ส่งเสด็จประนมน้อมจอมบดินทร์	พระภูมินทร์สถิตกลางใจไทยนิรันดร

วลัยภรณ์ ทีวีฉัตติวัต

ชาลินี ธีระศุภะ

นพสิทธิ์ วงศ์แนวประเสริฐ

นพสิทธิ์ วงศ์แนวประเสริฐ

นพสิทธิ์ วงศ์แนวประเสริฐ

ขอเป็นข้ารองพระบาท

ไม่ยากเชื่อไม่ยากเห็นใจเด่นหวีว
ราวตะวันเมื่อขณะอัสดง
น้ำตาไหลหลายครั้งยังเศร้าหมอง
เหมือนขาดแสงสว่างไสวทั้งไร้เทียน

ราวใจปลิวเคว้งคว้างอย่างเลื่อนหลง
ความมืดคงคืบคลานผ่านทมนเวียน
เกินหยิบคำคล้องจองผูกเรื่องเขียน
ใจจวนเจียนลุ่มล้ำด้วยอาดูร

วัชรินทร์

โอสยามยามสิ้นพระปิ่นเกศ
แต่นี้มิได้เห็นพระองค์
น้ำตาหลั่งนองทุกพองหน้า
ธ เสด็จสู่ฟ้าสุราลัย
กว่าเจ็ดสิบปีที่ครองราชย์
“คำพ่อสอน” พรศักดิ์สิทธิ์นี้จนิรันดร์

ทั้งประเทศใจสลายดูจทรายผง
เหลือเพียงภาพฉายลงตรงกลางใจ
ทั่วพาราเจียบงันสุดทวันไท
ประทับแห่งประเทศไทยก็ดับพลัน
ไทยทั้งชาติร่มเย็นเป็นสุขสันต์
จักยึดมั่นตามรอยบาทที่ยาตรา

วันทนา วิเศษสกุลศักดิ์

ดวงใจของแผ่นดิน

ไอ้ผ่านฟ้าร่มเกล้าร่มฉัตรแก้ว
จากพสกนิกรไทยไปนิรันดร์
กราบบังคมส่งเสด็จสุดวิโยค
พิลาปน่าน้ำดาวอนฟ้าพื้น
พระสถิตสรวงสวรรค์อันไกลลิบ
อธิษฐานมั่นคงดำรงใจ

ทรงละแล้วเสด็จสู่สรวงสวรรค์
ถ้าโคกศัลย์คร่ำครวญขอทรงคืน
จะหมุนโลกตามหาองค์ก็คงพิน
มีอาจขึ้นสักธรรมพราดำลัย
พินานทิพย์พระองค์อยู่ตรงไหน
ขอตามไปเป็นข้าบาททุกชาติเทอญ

วันเพ็ญ ณ เชียงใหม่

ฉัตรชัย สุชาภิมณฑ์

สุกิจ เจริญมุขยพันธ์

แม้ยังมิได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ
แต่ขอปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังเพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

นพคุณ กุศลจรัสจิต

สิบสามตุลาฟ้าสิ้นอินข่าวร้าย
น้ำตาไหลไม่หยุดทรุดกายลง
ทุกคนร้องนองน้ำตาปีห้าเก้า
แสงเรืองรองส่องไทยในแผ่นดิน
เจ็ดสิบปีที่ครองผองทวยราษฎร์
แม้เหน็ดเหนื่อยเมื่อล้าฟ้ามีดมน
ศูนย์รวมรักภักดีที่ยึดมั่น
ข้าทั้งผองรองพระบาททุกชาติไป

จิตสลายหายลับดับผุยผง
สวรรคตส่งกลับรับภูมินทร์
แสนโศกเศร้าเฝ้าจิตจิตถวิล
ทั่วทุกถิ่นอาลัยพระภูมิพล
อย่างพระบาทก้าวไกลไปทุกหน
ทรงลุยฝนทนร้อนไปฟ่อนภัย
จอมราชันสวรรคตหมดสมัย
จอมไพทตรงสถิตจิตทุกดวง

วัลลภ มากมี และครอบครัว

ฟ้าหมองดั่งร้องไห้
ทวยราษฎร์ร้าวรวดกมล
ไอ้ทูลกระหม่อมแก้ว
เกิดมาใต้พระบารมี
ปกเกล้าปกกระหม่อม
สยามชาติสิ้นทั้งผอง
แม้ตราครุฑราพระวรกาย
ทรงนึกและตรึกใน
ข้าพระบาทร่วมตั้งจิต
ประกอบกิจการงาน

แผ่นดินทองอัสสุชล
โศกเศร้าจนสิ้นสมประดี
สู่สวรรคตแล้วจริงหรือนี้
เจ็ดสิบปีทรงคุ้มครอง
พระจอมขวัญทรงปกป้อง
ล้วนผาสูกหมดทุกข์ใจ
ไม่เคยหน่ายประชาไทย
ราชกิจเป็นนิจกาล
ขออุทิศทั้งวิญญาณ
ทุกวันวารเพื่อแผ่นดิน

วิชา – นवलพรรณ มหาคุณ

ธรรมาธิกราชเจ้า	จอมไฟท
เสด็จสู่สวรรคาลัย	ลับแล้ว
หากประทับแทบดวงใจ	ทวยราชภูริ
ดุจดั่งดวงประทีปแก้ว	ก่องหล้าเลื่อนหาย

วันเนาวิ ษุเด็น

๑๓ ตุลา...หน้าศิริราช

เหมือนเสียงครืนผืนสะทกผืนสะท้อน	เสียงของคำแถลงการณ์บ้านฟ้าไหม้
กล่าวว่าสิ้นแผ่นดินทองของปวงไทย	สะทกใจสะท้อนฟ้าสะท้อนดิน
น้อมลงแนบแทบพระบาทกราบลงก้ม	พุ่มพรมพลันชุ่มเปียกกระแสนินธุ์
สุดสะกดศักดิ์กล้าน้ำตาริน	สะท้อนพลางสะท้อนสิ้นสะท้อนกาย
เคยสว่างที่หน้าต่างชั้นสิบหก	ใจพสกศิริราชขาดสลาย
ไฟดับแล้วไอ้ดวงแก้วดับพระธรรมา	ดูคล้ายคล้ายโลกดับด้วยระทวยระทก
ไม่ยากลุกอยากกราบราบอยู่เบื้องหน้า	ภาวนาว่าถ้าเงยขึ้นสิบหก
จะใสสว่างคืนพระภูมิชนก	จิตวูบตกไม่กลับผืนแผ่นดิน
กราบอีกครั้งบังคมลาข้าพระพุทธเจ้า	แม่นเมื่อเฝ้าเป็นข้าบาทบพิตร
ขอชาติหน้าเสมออีกเหมือนมี	สิทธิ์ขอพลีสร้างรองบาททุกชาติไป

วิทวัจน์ สุนทรวิเนตร์

ชูศักดิ์ วรรณพิทักษ์

हररुषा तंगमंगुवदल

ในสามโลกหาไม่มีเช่นนี้แล้ว
ปกป้องปวงประชามหานิกร
ทูลอำนาจอภัยใจจะขาด
ส่งเสด็จครวญคร่ำทั้งน้ำตา

พระผู้เป็นจัตราแก้วสโมสร
ให้คลายร้อนผ่อนเย็นเป็นนิจมา
ข้าพระบาทกราบลงที่ตรงหน้า
เมื่อพระสุชั้นฟ้ามหานิพพาน

คุณหญิงวินดา ดิถียนต์

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

น้ำตานองหลากล้นท่วมทันแผ่นดิน
ตะวันเดือนดามิดมิดจาบัลย์
“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม”
พระบิสุทธิดุณแห่งองค์นฤบาล
ทรงธำรงแห่งกษัตริย์เหนือกษัตริย์
ทรงโอบอุ้มเชิดชูชีวิตปวงชน
พระปรีชาญาณแซ่ซ้องทั่วโลกหล้า
พระตำนานแห่งสติปัญญาทุกคมคำ

เอกองค์ภูมินทร์เสด็จสู่สวรรค
ทุกข์เศร้าโศกศัลย์นิจนัลดรกาล
พระกรุณาธิคุณเลิศเลอล้ำแผไพศาล
พระราชทานศานติสุขแก่ทุกคน
ทรงขจัดทุกข์โศกภัยปรากฏผล
ทรงเปี่ยมล้นด้วยทศพิธราชธรรม
พระอัจฉริยภาพเกริกเกียรติฟ้านานฉนำ
จักน้อมนำชั่วชีวิตนิจนิรันดร์

วิรุณ ตั้งเจริญ

พุฒิชร หรรหมดวง

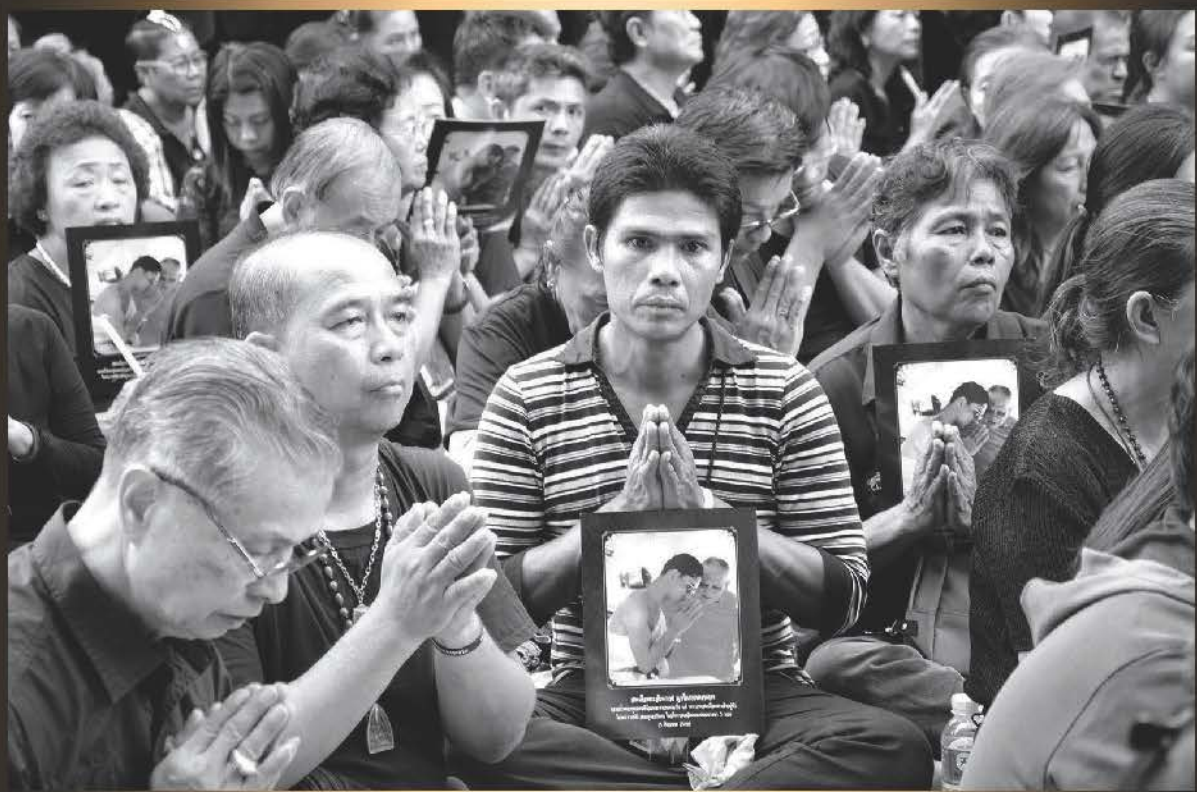
ณัฐวุฒิ ใจอุ่น

พุฒิชัย พรหมดวง

คชสารมงคลนาม ๑๑ เชือก จากวังช้างแลพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมถวายบังคมพระบรมศพ
วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

รัตติพร ล้วนรัตน์

รัตติพร ล้วนรัตน์

แสนดอยแด่เดื่อดต้น
ห้วยหมื่นลำอาบฝน
ล้านนาชุดัวตน
ยีนข้าวพ่อหลวงเจ้า
เสียงให้หับห่อนหื้อ
เหมือนบิดเบาใจขวัญ
ทุกซัดจักเท่าวัน
เจ็ดตั้งแสนดอยย่า

โทยหน
ผาดเศร้า
สยบโคก ฟังเนอ
จากแล้วลาไกล
คนหัน
ขาดขว้า
ยีนข้าว ฟังเนอ
หนีบแน่นแกนใจ

วิลักษณ์ ศรีป่าซาง

น้อมประณตกราบลงตรงพระบาท
พระเสื่อเมืองทรงเมืองกระเดื่องนาม
พระทรงเป็นยิ่งกว่ามหากษัตริย์
พระทรงเป็นนักคิดเพื่อประชา
พระทรงเป็นผู้น้อมนำธรรมชาติ
พระทรงเป็นผู้นำทางลูกหลานไทย
เจ็ดสิบปีชนชาวไทยน้อมใจรักดี
มาบัดนี้พระองค์ถึงซึ่งวิมาน

มหाराชในหลวงปวงสยาม
ทั่วเขตคามร่มเย็นเป็นสุขมา
พระทรงเป็นนักปฏิบัติสืบค้นหา
พระทรงเป็นนักพัฒนาคู่ฟ้าไทย
พระทรงเป็นผู้เป็รื่องปราดทุกสมัย
พระทรงเป็นผู้ครองใจในทุกกาล
เจ็ดสิบปีร้อยรวมรักสมัคครสมาน
พระวิญญานเสด็จสู่สวรรคาลัย

วิลาวัลย์ อำไพพันธุ์

เลอสมิ สว่างพิน

พิธีถวายความอาลัย วัดในไร่ จังหวัดระยอง

เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
ทั้งกลางเหนืออีสานใต้ทุกตำบล
ที่กัณดารให้ฉ่ำเย็นเป็นชุ่มน้ำ
ทุกครอบครัวมีพอกอยู่มีพอกิน
แต่บัดนี้เสด็จฯ กลับสวรรคแล้ว
เคยติดตามถามข่าวทุกเช้าเย็น

เสโทยาดวรกายไปทุกหน
เพื่อหาคั่นหนทางพื้นผืนแผ่นดิน
ทุกอาณาสุขลามีทรัพย์สิน
ทุกท้องถิ่นสุขสดใสไร้ลำเค็ญ
ไร้วิเวหาไหนก็ไม่เห็น
ต่อไปนี้ต้องก้มหน้าสุดจาบัลย์

วิฑิต ไชยวงศ์ดต

๑ พงศจิกา ข้างดินทร์...แทบสิ้นใจ

จะกี่วันที่ขวัญแคว้นสู่แดนสรวง
ดินยังหม่นฟ้ายังหมองคลองน้ำตา
เพราะพระองค์ทรงธรรมอำรุงชาติ
พระหัตถ์ป้องครองรัฐเป็นฉัตรทาง
ธ จึงเป็นขวัญประจักษ์หาชนก
พระเมตตาแผ่ปกให้คลายลำเค็ญ
“ขอเดชะองค์พระประมุขภูมิพล”
ร่วมกันร้องซ้องขับขานเนิ่นนานมา
สายสีเหลืองเกี่ยวก่ายสายสีฟ้า
สิ่งสุดท้ายเตือนใจไว้ทุกยาม
แม้สิ้นองค์ภูดินทร์ไซ้สิ้นรักดี
สายข้อมือกระหวัดรัดสายสัมพันธ์

แต่ทุกทรวงพสกไทยยังให้หา
ไฟก็พร่าแสงเร้นไม่เห็นทาง
ประเทืองราษฎร์ประทานสุขถ้วนทุกอย่าง
พระบาทย่างทางใดไฟทเย็น
เหล่าพสกสุดเขตแดนแมนียากเชิญ
พระทรงเป็นปิ่นปราชญ์เปรี๊ยะปรีชญา
คำขึ้นต้นบทเพลงหนึ่งซึ่งคุณค่า
“สดุดีมหาราชา” ทวีเขตคาม
แทนราชาราชีนิศรีสยาม
ว่าพระนามสองพระองค์อยู่ตรงนั้น
สัญลักษณ์จักเกิดไว้ไม่แปรผัน
สานมือนั้นกระหวัดรักสามัคคี

วิไลรัตน์ ปัญญาสงศ์

ขอพระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย

พระเอยพระภูมิพล	ธ ครอบชนครองไฟท
ทศพิธราชธรรมสมัย	น้อมกายใจนบสักการ
พระเอยพระภูมิพล	ราชฎ์ทุกคนรักภูบาล
ร่มฉัตรปกป้องสถาน	คุ้มภัยรานสบสุขศรี
พระเอยพระภูมิพล	พระทัยดลสมานไมตรี
ไพรัชประเทศทวี	พระบารมีเด่นอดุล
ในหลวงของปวงราชฎ์	ไทยทั้งชาติสำนึกคุณ
บารมี ธ เกื้อหนุน	แสนอบอุ่นสุนทรสนอง
สิ้นแล้วร่มบารมี	ทุกข์ทวิเทวษครอง
น้ำตาไทยหลั่งนอง	ท่วมท้นจิตคิดเทิดทูน
จารึกกลางหทัย	สุดอาลัยราชฎ์อาตุร
ส่งเสด็จ ธ จำรูญ	สู่สรวงสวรรคตขึ้นพิมาน

วิวัฒน์ บัตรเจริญ

จรัญ ทองนวล

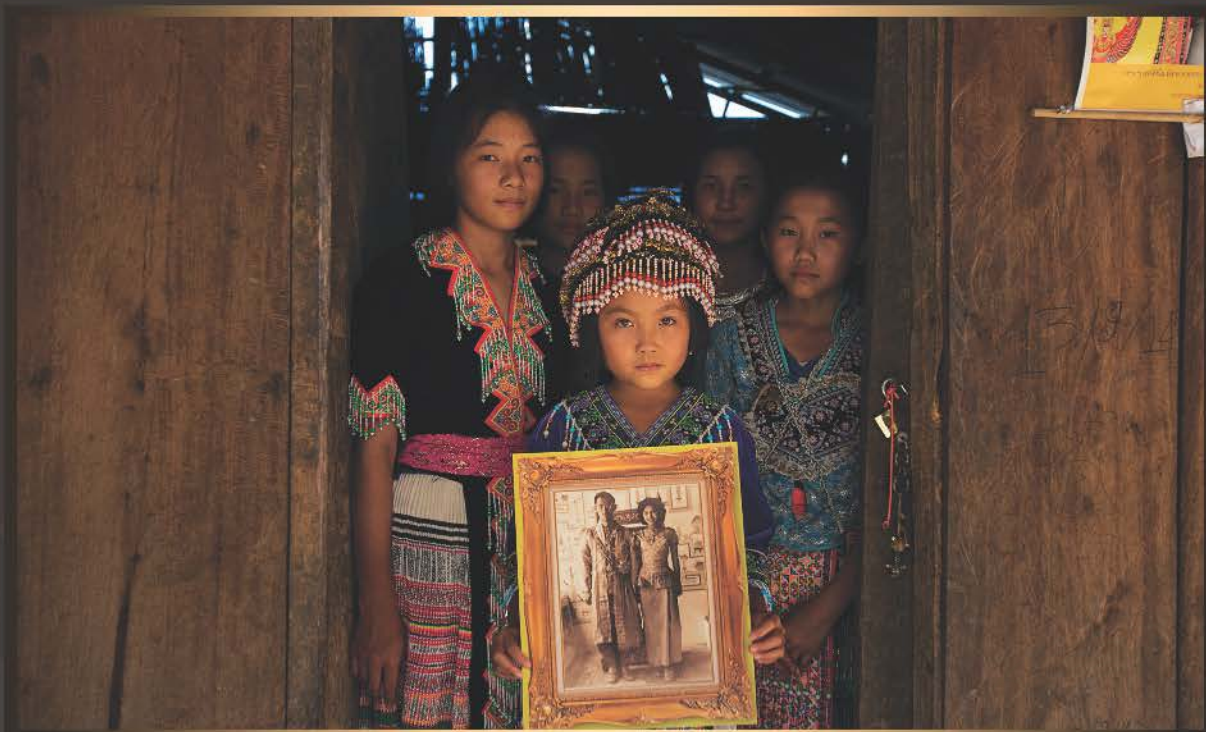
ณ ริมแม่น้ำปัตตานี ระหว่างสะพานเดชานูชิตกับสะพานศักดิ์เสนี อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี
คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียน ๑๘ แห่ง ร่วมกันบรรเลงดนตรี
และขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายความอาลัย

มนตรี อีระตระกูล

นักเรียนโรงเรียนลัวะ บ้านปากำ แปรอักษรถวายอาลัย แม้ไม่ยิ่งใหญ่แต่มาจากใจทุกดวง

มนตรี อีระตระกูล

เด็กน้อยชาวม้ง บ้านปางกบ กับรูปที่มีทุกบ้าน

สืบทอดมาแต่โลกสิ้น

เดือนดับด้วยอาดูร

วังเวงวิปโยคพูน

รอยพระบาทล้นเกล้า

เหมือนสายฟ้าฟาดเปรี้ยง

ใจสลายสุดสายใย

วังเวงสุดทางไกล

เหลือซากใจขาดหวั่น

โอ้เหตุมีเรื่องเศร้า

พระเสด็จสรวงไศศรย์

ทิ้งปวงราษฎร์เพิ่มพูน

รอยบาทพระเลิศหล้า

พระโพธิสัตว์เสด็จด้าว

ดับทุกข์ทั่วเขตคาม

ไซ้ประทีปตื่นตาม

ใจสงบทุกย่างก้าว

แสงสุริย์

โศกเศร้า

พระจาก ราชภูริเอย

ปกป้องผองไทย

กลางใจ

ขาดดิน

สุดโลก นีเอย

ร่ำให้ขวัญหาย

อาดูร

สู่ฟ้า

ว่าแห่

ปกเกล้าชาวสยาม

แดนสยาม

ถิ่นด้าว

พุทธพจน์ ตรัสเอย

สตีพร้อมคลองธรรม

วิวัฒน์ บุรทัต

ด้วยจงรักภักดียิ่งชีวิต

ประจักษ์ดอกไม้งานท้าวไฉนทา

จัดกลีบใบดอกตูมบานใส่ก้านขอ

ทวนคิดถึงฝ่าพระบาทแทบขาดใจ

ดอกไม้จันทร์ดอกน้อยร้อยล้านดอก

เป็นดอกไม้ไทยทุกฝั้วน้อมบูชา

ขออุทิศแด่ราชันมิ่งขวัญหล้า

ส่งเสด็จสู่ฟ้าท้นอาลัย

น้ำตาคลอตื่นตันและหวั่นไหว

จะชอนโศกได้ปานใดในวันลา

ต่างคำบอกทูลวลีที่สรรหา

ขอเกิดใต้เบื้องบุญญาทุกชาติไป

ทันตแพทย์วิระวัฒน์ สัตยานุรักษ์

เกินคำกรอง...

ต่อให้น้ำทุกสายหายจากโลก
ธารระทมจมทภัยในธรณิน
ร่างพระเมรุเรียงรอบประกอบหลัก
กาลที่ล่วงกลืนเวลาดูจยาพิษ
ก็ร้อยกลับพันกับปีดับสิ้น
ได้เกิดไ้ตรัมบุญอันอุ่นอวล
ยอดพระเมรุเห็นพรำน้ำตาพร่าง
จะเรียงกลอนเทิดบุญญาจอมราชัย

น้ำตาโศกฤาจะหายมลายสิ้น
คิดถึงปิ่นจักรีเจ้าชีวิต
เพียงเสापักฤดีไทยไม่แพ้ผิด
ยิ่งออกฤทธิ์ร้อนใจให้ไทยครวญ
จะได้ยืนบนแผ่นดินถิ่นไทยถ้วน
ประชาล้วนสุขสวัสดิ์ปราศโพลภัย
คำก็ค้างกลางอกเกินยกไหว
ก็แปลบใจสะอื้นรำเกินคำกรอง

วิษณุ พุ่มสว่าง

เสวยสวรรค์ในชั้นฟ้า

แผ่นดินร่ำระรัวร้องก้องทั่วทิศ
กราบแทบบาทเข้าคำทุกวันคืน

แผ่นฟ้าปิดปาดน้ำตาสะอึกอื่น
มิเป็นอื่นชำระบาททุกชาติไป

วุฒินันท์ กันทะเดียน

วรรณณี อภิวัฒน์เสวี

เพลงนี้เพื่อพ่อ ณ คลองลาดโพธิ์ จังหวัดสมุทรปราการ

สมศักดิ์ ส้าพงศ์พันธ์

นายธนวิน ปิ่นภา หนุ่มาพิการจากจังหวัดมหาสารคาม
ปั่นจักรยานด้วยมือระยะทางกว่า ๕๐๐ กิโลเมตร
เพื่อถวายบังคมพระบรมศพ

อดุล ตันตโกทัย นครพนม

บุญรุไขษ ไชยวิรุณเจริญ

ในดวงใจนิรันดร์

สายลม สงบเสียบเยียบเย็น   ใจลุ่ม ลำเค็ญ
ยามเย็น อารมณ์อ่อนระโหย
ยามค่ำ ร่ำไห้ใจโรย   สายฝน ปรายโปรย
แผ่นดินของเราเคล้าน้ำตา
น้อมรำลึกพระกรุณา   ทรงเกื้อประชา
ทรงวาดชะตาชีวิต ชน
พอเพียงเลี้ยงไทยไกลกังวล   ยิ้มสู้ อดทน
สุขใจได้ร่มพระบารมี
ดวงใจกับความรัก พลี   เพื่อรัก รักดี
ต่อองค์ภูมินทร์ปิ่นไพท
ทุกความทรงจำเตือนใจ   แม้นานเพียงใด
พระสถิตในดวงใจนิรันดร์

วิภา วุฒิจำนงค์

พันรำพัน

พระเสด็จกลับห้วงสรวงสวรรค์   ราชฤทธิ์เสียขวัญห่วงไหวนใจห้าม
หมดแรงกายแรงใจอยากตายตาม   จากเขตคามมาถึงวังด้วยตั้งใจ
“ถึงหน้าวังดังหนึ่งใจจะขาด”   ใจมีอาจห้ามน้ำตาครารินไหล
ใจนั้นบอกใจว่าแสนอาลัย   ยามร้องไห้ใจสลดรันทนต์ท้อ

ศรวิชัย ทรงสุวรรณ

กราบถวายบังคมลาฝ่าพระบาท
ทิ้งปวงราชภรณ์ไศกสะอื่นทุกคืนวัน
พระราชกิจทรงไว้เพื่อไทยทุกผู้
ส่งเสด็จสู่ทิพย์วิมานสถานไกล

ทรงลีนลาศลับล่องสู่สรวงสวรรค์
ดับสุริยันจรอุ่มฟ้าแสนอาลัย
รำลึกอยู่ตราบชีพจะหาไม่
สุขพระทัยโสศกติกสานต์กาลนิรันดร์

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์

พลังพระองค์สถิตในใจไทยนิรันดร์

ขณะที่เราเศร้าโศกโลกยังหมุน
ผีเสื้อยังเฉิดฉินพรรณราย
สายธารยังซัดเกล้าซึ่งโชดหิน
รำบรลงวารวิศิษย์วงศ์
สายลมยังโลมลูบจูบใบหญ้า
ทุ่งร้างทางรกรกยังร้อง
หึ่งห้อยยังพราวพริบระวิบวับ
ซ่อฟ้ายังเชิดฟ้าทิวาวาร
ไถ่ยังชั้นรับอรุณอุ่นอุษา
งอกเงยผลิบานยามเช้าเยือน
ซึ่งบัวขาวพราวพรายอยู่ชานน้ำ
กลีบละมุนปทุมพาตะสิง
ขณะที่เราเศร้าโศกโลกยังหมุน
ซุบพลังกายขึ้นพินใจนา
ปลุกพลังขลังกล้าทั่วหล้าแหล่ง
วิญญาณฟ่ออยู่สรวงศาลัย

เขายังอวลละอองอุ่นอรุณฉาย
ดุสิรายเรียงร้อนพ่อนปีกบาง
ระเรื่อรินหล่อเลี้ยงไพรสล้าง
พินทรายเบื้องล่างดูเรืองรอง
เมฆยังลอยข้ามฟ้าอยู่ฟูฟ่อง
ดาวยังทอแสงส่องรัตติกาล
แว่วหวังยังระยับทุกหย่อมย่าน
หน้าบันโบสถ์วิหารอาบแสงเดือน
เมสึดพันธุ์แกร่งกล้าขยับเขยื้อน
หมอกขาวเคลื่อนคลี่คลายระบายบึง
งามล้ำเฝ้ายวนมวลงผู้
เจ้ารู้ลึกลึกซึ่งถึงโลกธรรม
สีแสงแห่งอรุณยังอบจำ
บัวแย้มยิ้มสดต้งพลังใจ
ปลุกศรัทธาส่องแสงสว่างไสว
พลังฟ่ออยู่ในใจไทยนิรันดร์

ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ

พระเสด็จสู่สวรรคตรไฉไลแล้ว

ณ ครานี้ใจทุกดวงของปวงราษฎร
สรวนซีปน้อมถวายราชสดุดี
ข้าพพระสิ้นไทยโคกวิโยคทั่ว
น้ำตาราชภูร้อาบหน้าคราได้ยิน
พระเสด็จสู่สวรรคตรไฉไลแล้ว
จะเดินตามครรลองสนองพระองค์
เชิญเทวานิรมิตปราสาทแก้ว
ปุยเมฆเป็นบรรจรณ์อ่อนละไม

เจียนจะขาดด้วยสูญสิ้นพระปิ่นศรี
ส่งเสด็จพระจักรินถบดินทร์
ฟ้าสลับหม่นไหม้ดวงใจถวิล
ธรรณโคกสลดแทบปลดปลง
ยังแนแนวลสิ่งใดเป็นพระประสงค์
ที่พระทรงกอปรเกื้อเพื่อปวงไทย
เดือนดาวแพรวต่างโคมทองส่องไสว
รับเสด็จพระทรงชัยภูมิพล

ศิริวรรณ อินทรกำแหง

ท้าวกราบศิระกราน ไต้ฝุ่นธูลีสวรรคาลัย

ฝนพราแต่เมื่อคืน
แหงนดูคัคณานต์
แดดจางตะวันจม
ลมผ่านสะท้านใจ
นกกามิรำเรง
สะทกเฝ้าสะเทือนฟัง
เพียงไขจันปายคำ
ช่วยยามแห่งย่ำยिन
...เสียบนึ่งมิติงไหว
ท้าวกราบศิระกราน

ฟ้าสะอื้นแต่เมื่อวาน
ก็เหวว่าอุษามัย
ในอารมณ์โลกทมิฬ
ดังเปลาไรรำพายพลัง
ในเพิงไม้ว้ายเว้งหวัง
บางข่าวฟ้าบางข่าวดิน
ฟ้ายังรำผนยังริน
'สิ้นแล้วโพธิสมภาร'
น้ำตาไหลอยู่ร่ำราราน
ไต้ฝุ่นธูลีสวรรคาลัย

ศิวภานท์ ปทุมสูติ

ธ เสด็จสวรรคตรัตนทุกข
มวลงแห่งสุขแหลกมลายสลายสิ้น
ขวัญเจ้าหายข้าโคกโบกโบยบิน
ยิ่งยลยินเรื่องราวยิ่งร้าวทรวง

ศิวพรรณ โตเชื้อ

เจ็ดทศวรรษใต้ร่มพระบารมี

ใต้ร่มพระบารมีศรีรัชัตริย์
ทศพิธราชธรรมล้ำเลิศงาม
พระเสโทหยาดหยดรินรดหลัง
สีพันกว่าโครงการบันดาลดล
นครนายกอุดมสมบูรณ์เลิศ
พระเมตตาคราเกิดอุทกภัย
น้ำจากห้วงทักทายใสสะอาด
ยามหน้าแล้งน้ำชุ่มชื้นชื่นกลม
สิบสามตุลวันฟ้าดับ
พระผู้ทรงห่วงชาติราชูร

เจ็ดทศวรรษเหนือแดนดินถิ่นสยาม
ทุกเขตคามมีในหลวงของปวงชน
ด้วยทรงหวังไทยร่มเย็นเป็นกุศล
“ภูมิพล” นามล้นเกล้าของชาวไทย
ธ ก่อเกิดแหล่งน้ำเลี้ยงระเรื่อไหล
ประทานให้เขื่อนขุนด่านปราการชล
ประชากรราษฎร์เป็นสุขทุกแห่งหน
ท้วมณฑลครอบคลุมเขตเกษตรกร
พระลัลลัษราชูร์อาลัยมีถ้ายถอน
ทุกคำสอนคือพลังสร้างแผ่นดิน

ศุภวรรณ โชติวิวัฒน์

ชาลินี ธีระสุภะ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พิธีบักหมุดการก่อสร้างพระเมรุมาศ หมุดแต่ละหลักนั้นดังตอกตรึงเข้ากลางใจปวงชน

สมศักดิ์ ลำพองพันธ์

ก่อนฟ้าลาลง แม้จะเป็นเช้าวันฝนพรำ
แต่ประชาชนยังคงเดินทางมาถวายบังคมพระบรมศพ
ด้วยหัวใจจงรักภักดี

ชนินทร์ แซ่ฟุ้ง

ชาวจังหวัดลำปาง ร่วมจุดเทียนและขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี
ทำแยกหอนาฬิกาช่วงนครลำปาง จังหวัดลำปาง วันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

อริศรา เจษฎาพงศ์ภักดี

ไม่ประสงค์ให้วันนั้นวันมาถึง
เมื่อวันนั้นมาถึงจริงยิ่งงงัน
เจ้าประคุณทูลกระหม่อมพระจอมปราชนู
พระด้วนมาลาลับพระกรัชกาย

แต่ถูกตรึงกฎธรรมชาติดีไม่อาจหัน
ดุจดวงใจแหลกสะบั้นชีวันมลาย
เหมือนซีฟขาดที่ยึดเหนี่ยวเปลี่ยนใจสลาย
จวบวันวายจะตรองตรึกสำนึกพระคุณ

สนอง จุลกะทัฬพะ

กษัตริยาธิ “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มหाराชา”

ยืนข่าวร้ายกระจายมาวันฟ้าหม่น
ข่าว “พระเจ้าอยู่หัวสวรรคต”
น้ำตาหลังมีชาติสิ้นเมื่อยืนข่าว
พระสุเมรุเอนเอียงมิเที่ยงโย
โลกทั้งโลกแหลกลงที่ตรงหน้า
ไม่อยากจะรู้ความเป็นไปในเรื่องราว

หยุดผู้คนให้วิโยคโศกสลด
เกณฑ์กำหนดตามสงสารผลาญหัวใจ
รู้สึกราวโลกสะเทือนเลื่อนไถล
ชมพูไกรจิตแกว่งแสงระจิว
ปวงประชาอาลัยใจเหน็บหนาว
อยากให้ข่าวที่รู้เห็นไม่เป็นจริง

สมเกียรติ รักษ์มณี

แสนโศกเศร้าน้ำตารินถิ่นไทยแล้ว
พระเสโททรงงานหนักอยู่กลางใจ
พระราชดำริพระองค์ทรงสอนไว้
ให้รู้รักสามัคคีดีต่อกัน

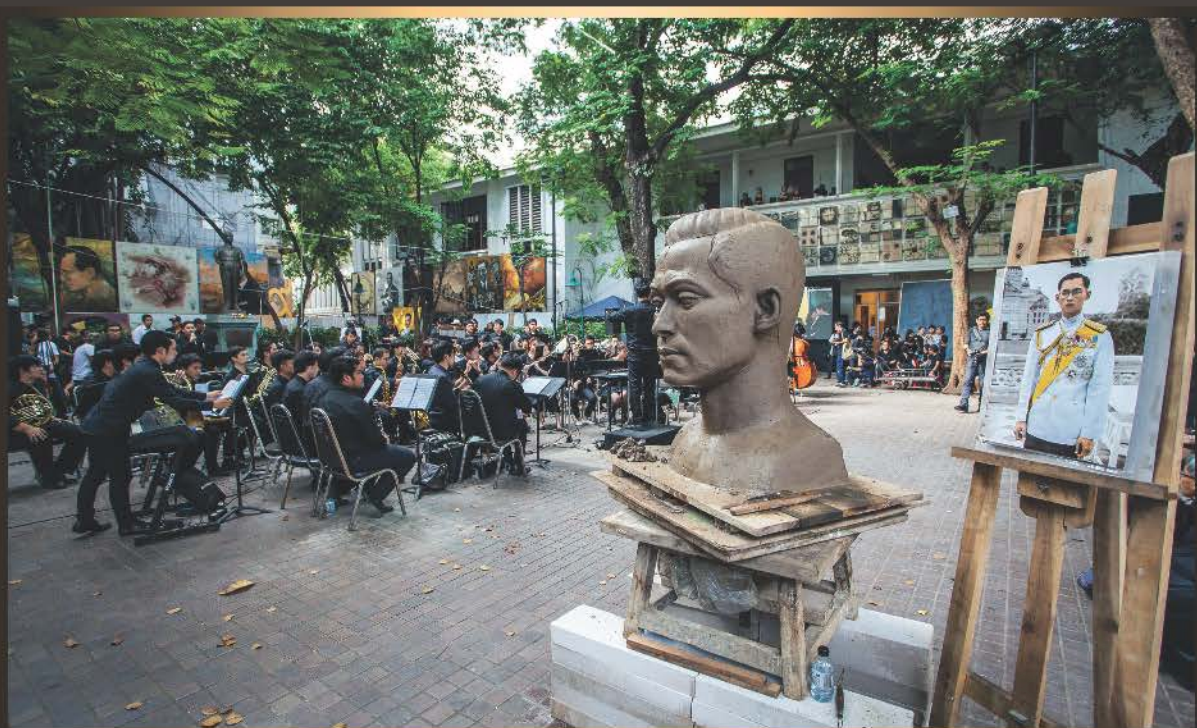
ภูมินทร์แก้วสวรรคตจรดสมัย
สวรรคาลัยทรงสถิตนิจนิรันดร์
พนมไพรปฏิบัติด้วยสร้างสรรค์
จำยึดมั่นคำจอมปราชนูศาสตร์ราชา

สมยศ แสงสุวรรณ

มาลี ฤกษ์พรพิพัฒน์

กิจจา ปรัชญารมกร

สามารถ ปิณฑิเลศปัญญา

บุญเวช แชนด์ิยา

องค์ภูมิทร์สวรรค์กำสรดแสน

ตั้งดวงใจไทยทั้งชาติจะขาดสิ้น
แม้ชีวิตราชฎ์พร้อมจะสละแทน
ก็ร้อยปีก็ร้อยวันนานเพียงไหน
น้อมรำลึกพระมหากษัตริย์
วิปโยคโศกถวิลปิ่นกษัตริย์
ทรงงานหนักประโยชน์เกื้อเพื่อปวงไทย
ต่อไปนี้ไม่มีแล้วแก้วโกสินทร์
น้อมถวายอาลัยใจรำพัน

องค์ภูมิทร์สวรรค์กำสรดแสน
ทั่วดินแดนสะอื้นร่ำองน้ำตา
พระสถิต ณ ดวงใจไทยทั่วหล้า
ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป
พระครองไทยเจ็ดสิบวรราชพิพัฒน์สมัย
พระคือมิ่งขวัญใจไทยนิรันดร์
ทั่วแผ่นดินเจียบเหงาเฝ้าโคกคัลย์
พระเสด็จสู่สวรรคตนิรันดร์เทอญ

สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์

พระผ่านฟ้ามาเสด็จสู่สวรรคต
เหมือนราตรีที่ไร้ดวงจันทร์
มองเบื้องบนมิดมิดสนิททั่ว
ทั่วทั้งโลกมืดมัวไปทั่วแนว
ใจสลายสูญสิ้นปิ่นนเรศ
ทรงไปแล้วไปลับไม่กลับมา
ความเมตตาปราณีที่ทรงให้
ประทับอยู่กลางใจลืมไม่ลง

เหมือนกลางวันขาดสุริย์ที่เือนหล้า
ท้องนภาไร้ดาวแสงพราวแพรว
ช่างน่ากลัวจิตใจไม่ผ่องแผ้ว
ไร้แววความแจ่มใสในท้องฟ้า
แสนทเวศเศร้าสร้อยละห้อยหา
ชาวประชาแสนทวงโยในพระองค์
เหล่าทวยราชฎ์จดจำไว้ไม่ลืมหลง
พระผู้ทรงกรุณาข้าฯ ปวงไทย

สมพงษ์ ชูสุวรรณ และครอบครัว

ราชาเหนือราชัน

ทั่วโลกาพาวิโยคโคกสลด
องค์ภูมิพลราชาเหนือราชัน
ที่สืบสามตุลาปีห้าสิบเก้า
อาภรณ์ดำอาภรณ์ครองของผู้คน
“ยุคกาขาว” ก้าวผ่านกาลลิขิต
เพราะพื้นฐาน ๘ พัฒนามามากมี
แสนอาตุรทุลละอองสุลีพระบาท
“ทศพิธราชธรรม” พระดำรง

ต่างจำจดโครงการงานสร้างสรรค์
งาน ๘ นั้นคือตำรามหาชน
แผ่นดินเราแผ่นดินทองสุดหมองหม่น
สร้างกุศลถวายจงรักสุดรักดี
สุนิมิต “ชาวศิริไลซ์” ได้เต็มที
เจ็ดสิบปีราชภาระแห่งพระองค์
ภูวนาถผู้ประเสริฐเลิศสูงส่ง
ควรคู่ครององค์เทวราชคัมภีร์ชาติเทอญ

สมมาศ เทียมกิริกุล (ม่วงใหญ่)

...ถวายอาลัย...

ชะลอมองค์ลงมาจากฟ้ากว้าง
เป็น ร. ๙ ล้านเกล้าของชาวไทย
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
ให้พอเพียงพออยู่ตามภูมิินทร์
เหมือนนารายณ์ลอยฟ้ามาดับเข็ญ
เหมือนพระเวสสันดรลงมาทรงทาน
พระเสด็จคืนสวรรคต ณ วันนี้
น้ำตาราชภูร้หลังอำลาสุดอาลัย

มาร่วมสร้างร่วมสุขร่วมยุคสมัย
เป็นหัวใจเป็นความหวังทั้งแผ่นดิน
นำประชาสร้างชาติด้วยศาสตร์ศิลป์
พระเสโทหยาดรินจนสิ้นกาล
ไทยร่มเย็นด้วยพระบาทพระยาตรผ่าน
ด้วยภูบาลทรงธรรมบำรุงไทย
ปฐพีดับปล้นก็หัวนไหว
เกิดชาติใหม่ขอรองบาททุกชาติเอย

สมศักดิ์ ศรีเยี่ยมกุล

ฟ้าสาดแสงสั้ยังหม่น
ผู้คนยังครวญใจวนให้
อกดินสิ้นแรงแผ่อาลัย
วันเดือนเคลื่อนไหวยังระทม

สมาชิกพันธุ์ปี หมายเลข ๗๒๖๖๔๙

นภาไซรัไรซึ่งเสียงวิหค
พระสมุทรไรเสียงคลื่นซัดครืนไคล
ดั่งปวงราชภูรีไรซึ่งแสงสว่าง
ธ ดุจแสงประทีปในดวงมาน
พระเสด็จสู่สวรรคาลัย
สุริยันจันทราที่อาลัย
ธ เสด็จสู่พระสุเมรุแล้ว
มหาราชที่รักและเทิดทูน
ลูเข้าร้อยทิวาและราตรี
ทุกวันคืนกลืนกล้ำด้วยน้ำตา
เจ็ดสิบปีพระองค์ทรงครองราชย์
มิเคยเหนื่อยเมื่อยยากพระวรกาย
ร่วมสืบพันธกิจทรงสรรค์สร้าง
วางแนวคิดเศรษฐกิจวางปรัชญา
“ภูมิพล” นามนี้ก้องทั่วหล้า
โลกแซ่ซ้องสรรเสริญทั่วปฐพี
“คำพ่อสอน” ราษฎรจะขอรับใส่เกล้า
ปวงพลคนอมถวายบังคมลา

ธารอุทกไรซึ่งเสียงน้ำไหล
ภูวนายทรงล่องลัดดับนิพพาน
คอยนำทางให้เห็นเป็นแก่นสาร
พระภูบาลเปรี๊ยะดั่งพ่อของไทย
ผืนแผ่นดินทั้งปวงสะท้อนไหว
แผ่นดินไหวบนชั้นฟ้ายังอาดูร
ดั่งดวงแก้วกลางใจมลายสุญ
ทวิคูณอาลัยไม่คลายคลา
มิเคยมีวันใดไม่โหยหา
สุดวาจาสุดคำมาบรรยาย
เสโทหยาดรินรดหยดเป็นสาย
มิเว้นวายแม้วันเดือนจะเคลื่อนคลา
วางแนวทางวางรากฐานการศึกษา
ทรงค้นหาทางพลิกฟื้นผืนแผ่นดิน
เกริกนภาจรไกลไปทุกถิ่น
พระภูมินทร์องค์บรมจักรา
ที่ ธ เฝ้าสั่งสอนด้วยอุตสาห์
ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป

สวิตต์ ก่อมงคลกุล

สงครามต์ วีระพงษ์

ชูศักดิ์ วรพิทักษ์

เอกรินทร์ เอกอัจฉริยะวงศ์

ชาวดอย ๙ คนเฝ้า ๙๙๙ คน เดินทางมาถวายราชสักการะ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ราวอยู่อยู่ตะวันมาพลันดับ
ดาราวิบวบหายไปเสียสิ้น
เสียงไทยเสียงไห้ในแผ่นดิน
ดั่งยลยินย่นสรวงด้วยปวงไทย

สัจภูมิ ระอ

สรวิน

เหลียวหาภิเษกองค์	ภูษพงษ์พระอวตาร
เพื่อให้ครุฑไธสงาน	ธารกษิระศายิน
กระนั้นวิษณุนาม	รามราชจักรินทร์
แท้สติดินิจสิน	สิ้นทุกสรรพสิ่งสา
ในหลักพระจักระพาฬ	สุธาทารทวิปา
สมุทรสุดอาณา	สาครเรศเขตรวารี
ในมหานครภาค	ทิวภาคแลราชตรี
ในแสงพระสุริย์ศรี	ศศิรัศมีดารารงค์
เดือนถ้ำล้ำพรรรภ	ผกาพฤษะไพรง
ในเขตระเกษตรทรง	อีกศิลาแลศิขริน
ในทุกชนบท	ยอมปรากฏอยู่อาจิน
ในใจในชีวิน	ข้าแผ่นดินดั่งเดิมเปน
ในสัททโศกาลัย	ในชลนัยน์อันเอือกเยน
ไรไรให้แลเห็น	พระพิษณุ์นารถข้าบาทเอ

สายป่าน ปุริวรรณชนะ

พัทธ์ธีรินทร์ วานิชย์สถาพร

สะพานทอดสู่ฟ้า
เสด็จสู่สวรรค์ปาง
ฝากตะวันเดือนวาง
ส่ง ๐ สู่สงบไร่

นำทาง
เทพไท้
ประทับ ประคองนา
หมดสิ้นทุกข์ตรม

ส่องแสงตะวันฉาย

แผนที่ประเทศไทยของในหลวง
ทรงขยายหมายประสงฆ์จะทรงรู้
แต่ถนนสายหนึ่งถึงวังหลวง
หนึ่งบันทึกแผนที่ประเทศไทย
วันนั้นเมฆก่อตัวกันทั่วฟ้า
วันสวรรคตให้ทักขณ

ใหญ่กว่าปวงแผนที่อันมีอยู่
พื้นที่ผู้ทุกข์ทรมานอยู่ไหนใด
ไทยทั้งปวงในชุดดำต่างรำไห้
๐ คงได้ทอดพระเนตรเหตุยวบ
วันวิสาขาร่างพรายทุกสายถนน
วันนั้นฝนน้ำตาประชาไทย

สายพร แจ่มช้า

พระทรงงานเหนื่อยหนักด้วยรักราษฎร
เจ็บและจนโดนเอาเปรียบไร้พลัง
ทุกปัญหาทรงศึกษาและแก้ไข
เรื่องร้อนร้ายก็กลับกลายเป็น
ณ วันนี้ไม่มีพระองค์แล้ว
เคารพรักอาลัยเกินคำกลอน

ที่ยังด้อยโอกาสไร้ความหวัง
ต้องโดดเดี่ยวตามลำพังแสนลำเค็ญ
ให้เป็นไปด้วยดีไม่ยากเข็ญ
พระทรงเน้นแก้ปัญหาอย่างถาวร
ระลึกถึงพระโพธิ์แก้วและคำสอน
จะทำตามพระภูธรตลอดไป

สิทธิพงศ์ ทองวัฒนา

กลุ่มรถมอเตอร์ไซด์ใหญ่ (ระยอง)
 กรีนพระราชทานกษัตริย์ในหัวใจชาวไทย

ชุดักดี อุทยานมฤต

พระมหากรุณาธิคุณยังอุ่นเกล้า
พระสถิตแดนฟ้านภาลัย

ทุกคำเข้าน้อมรำลึกสว่างไสว
ทุกดวงใจในวันนี้มีแต่ตรม

สิทธิสม มุทธานุกุลวงศ์, เอกพงษ์ นพสกุล

ดั่งขาดขวัญแห่งเมืองที่เรืองรุ่ง
แต่น้ำมากครวนี้ที่ชลนา
อนิจจังโลกนี้มีเพียงแท้
เห็นภาพ ๘ ครั้งใดให้อารมณ์
น้ำตาหยดรดแต้มแก้มเคยยิ้ม
เจ็บปวดใดไหนเล่าปวดเศร้าปน

น้ำท่วมกรุงก่อนเคยรักษา
กลั่นร่ำลาความพรากรความจากจร
เพราะเกิดแก่ตายดับลับไปก่อน
มรณานุสรณ์มีฟ่อนปรน
หนังสือพิมพ์ยังอ่านมานานยิ่งหล่น
ทุกข์จึงทนทับอยู่มีรู้คลาย

สิริวดี

สมศักดิ์ ลำพองสัมพันธ์

วันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ชาวกะเหรี่ยงจากจังหวัดอุทัยธานีกับเหนียวชาวเขาซึ่ง
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานต่างบัตรประชาชน

น้อมรำลึกพระมหากษัตริย์คุณ
ทุกเขตคามใกล้ไกลในธานี
ขอน้อมเกล้าฯ ถวายอาลัยรัก
กราบพระบาทส่งพระองค์ผู้ทรงนาม

ทรงแผ่บุญหนุนประชาพาสุขศรี
ธ ทรงมีน้ำพระทัยให้ทุกยาม
พระทรงศักดิ์จักรินทร์ปิ่นสยาม
สู่เขตคามสวรรคาลัยไปนิรันดร์

สุกัลยา ปริญญกุล

หยาดน้ำตาที่ไหลหลังทั้งแผ่นดิน
ตระหนักในสำนึกอย่างลึกซึ้ง
ก็รื้อยกก็พันหยดที่รดริน
ทุกรินทุกหลังยังปวงประชา
ทรงลำบากพระวรกายมากมายนัก
ตลอดพระชนม์ชีพพระทรงชัย
ทูกรอยละออธลีพระบาท
ทุกพระราชประสงค์พระทรงธรรม
พระมหากษัตริย์คุณคัมเกล้า
ทุกคำตอบแจ้งแก่ทั่วแก่หัวใจ
หยาดน้ำตาที่ไหลหลังทั้งแผ่นดิน
ปรับเศร้าเป็นพลังรุกทุกอนู

คือรอยรินอาลัยรำลึกถึง
ผืนดินแน่นทุกคำนิ่งติดตึงตรา
พระเสโทพระภูมินทร์รินมากกว่า
ให้เป็นสุขสืบมาทุกหน้าไทย
ล้วนประจักษ์แก่ทวยราษฎร์ทั้งรัชสมัย
ทรงงานหนักเพียงใดทุกใจจำ
พระทรงชัยดำรงชาติให้ขึ้นฉ่ำ
สื่อเลื่องเลิศล้ำดำรงไทย
ทวยราษฎร์ทุกหมู่เหล่ามากเท่าไหน
คิดว่าไม่มีใครไม่รู้
ทูกรอยรินที่บัดนี้ยังมีอยู่
เข้าค้าชูชาติไทยไว้ชั่วกาล

สุชิน ประพันธ์พจน์

น้ำพระทัยใสพิสุทธิ์ดุจน้ำค้าง
บรรเทาทุกข์สุขประเสริฐเลิศครรลอง
แปดสิบเก้าพรรษามหาราช
พระมหากษัตริย์คุณอุ่นดวงมาน

ที่พรากพร่างพรายพรมสมสนอง
ร่มโพธิ์ทองปกเกล้ามานานาน
เจ็ดสิบปีนำชาติราษฎร์สุขสานต์
น้อมสักการเทิดบูชาด้วยอาลัย

สุทัศน์ อยู่รอด

ปวงประชาอาลัยไม่รู้สิ้น
ทุกหนแห่งความเศร้าเข้าครอบครอง
ดูจทุกสิ่งสูญเสียวิญญานดับ
ทั้งแผ่นดินครวญคร่ำร่ำอาลา
ถวายบังคมศิระราบกราบพระบาท
ขอเสด็จสู่ฟากฟ้าสุราลัย

เสียงไถ่ยืนทั่วถ้วนล้วนหม่นหมอง
ดวงใจไทยทั้งผองนองน้ำตา
ยะเยือกเย็นวูบวับอาวรณ์หา
ทั่วทิศอรุณราวีเห็นหนาวใจ
ชนทั้งชาติกำสรวลและทวนไห้
ผองชาวไทยล้วนจงรักและภักดี

สุปัญญา ชมจินดา

ราวสายฟ้าฟาดลงตรงทรงราชฎี
พระภูมิพลดุจชนกปักษีวัน
ธ เสด็จสู่สวรรคต
รำลึกพระการณย์อุ่นใจกาย

ไทยทั้งชาติเทวษถวิลสิ้นมิ่งขวัญ
ทรงครองธรรมนำสุขสันต์นิรันดราย
ปวงประชาน้ำตารินไม่สิ้นสาย
ไม่เคลื่อนคลายจงรักภักดีนิรันดร์

สุภาณี พัดทอง

สืบนี้ว้ น้อมประนมก้มลงกราบ
ขัตติยะราชวงศ์จักรี
น้ำตาท่วมดวงใจไทยทั่วหล้า
สายพิรุณครวญคร่ำสุดกล้ำกลืน
ทรงโอบเอื้อเกื้อหนุนอบอุ้มจิต
หลายโครงการทรงเกื้อเอื้ออนันต์
ขอพระวิญญานเสวยสวรรคตในชั้นฟ้า
ทรงเกษมสำปราชญ์พบแดนไตร

ศิโรราบบาทบงสุ์พระทรงศรี
พระภูมิลาลับไม่กลับคืน
ห้องนภาพร้อมอาลัยมิได้ฝัน
โคกสะอื้นถึงองค์พระทรงธรรม
ทรงนำคิดผดุงไทยให้สุขสันต์
เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาประเทศไทย
แสงบุญญานำทางสว่างไสว
สุดดีสำราญในสวรรคต

สุพิชา เพิ่มสิน, ดารณี ชาวโต, กิตติโชติ นันดา

ห้าธันวา มหาราช หนานน้ำตา สุดอาลัย

อ้างว้างอยู่กลางอกสะทสะทอน
เสียงแซ่ซ้องสรรเสริญไปทั่วแดน
ราชดำเนินชุ่มวิมานปานแดนสรวง
เฉลิมพระเกียรติยิ่งใหญ่ราชฎีเทียวเดิน
พระรูปประดับวิบวาวดาวพราวพร้อย
น้ำพระทัยมั่นคงองค์อิสรา
เคยเฝ้าคอยจุดเทียนชัยสนามหลวง
แทนหัวใจคนไทยทุกดวงมาน
พระราชดำรัสวันที่ ๕ ธันวา
ไม่มีแล้วพระเมตตาทรงปราณี
เคยคุ้นอุ่นพระพักตร์เสด็จฯ ค้าว
สองพระหัตถ์หยัดชูสู้นैनนาน
จะก็แล้งก็หนาวก็ฟ้าถล่ม
รอยพระสรวลโพธิ์ฟ้าเฝ้าคอยดู
กางแผนที่ขึ้นเขาเข้าลุยป่า
ปักหมุดหยุดทุกข์ทุกประการ
รดน้ำมาทำฝายเป็นอ่างน้ำ
หอมหวานความอุดมได้ทำกิน
“ทฤษฎีใหม่” รู้พอเพียงเลี้ยงชีวิต
น้ำพระทัยใหญ่ยิ่งพระบารมี
หนาว... ร้าวหัวอกตระหนกตระหนก
ขอจารึกพระนามไว้กลางทรวง

ฤดูหนาวครวก่อนยังเฝ้าแทน
พระเจ้าแผ่นดินจง “ทรงพระเจริญ”
ไฟล้านดวงประดับมานานเนิ่น
เพลินสวรรคตขึ้นดุสิตสวนจิตรลดา
รอยพระบาทประทับรอยกลางใจข้าฯ
พระเมตตาไม่สิ้นสุดดุจสายธาร
ไฟประทีปทุกดวงในห้วงผ่าน
พลุกงวานก็กก้องสดุดี
นำทางปวงประชาไทยทุกที่
พระภูมิหมดแผ่นดินสิ้นรัชกาล
พระเสโทหยาดพราวทุกทางผ่าน
พระราชทานฝนหลังมาพรั่งพรู
พระบาทจรมคมโคลนประทับอยู่
ไทยทุกหมู่สุขด้วยพระปณิธาน
สะพานกลองทวยท่าทุกทางผ่าน
ให้อยู่ดีกินหวานทั่วธรณิน
ล่าเมฆทำเป็นฝนโปรยทั่วถิ่น
พระเจ้าแผ่นดินนำทางสร้างชาติ
มีดมีดสว่างด้วยพระทรงศรี
บัดนี้ทีนกรมาลัษดวง
รัก... ไม่สิ้นรักแม้สิ้นสรวง
ไทยทั้งปวงหนานน้ำตาสุดอาลัย

สุมิตรา จันทรเภา

วุฒิกร สิ้นสุวาพิน

วุฒิกร สิ้นสุวาพิน

พี่ระพงษ์ ประจวบแพ้น

ติลก ตามใจเพื่อน

รู้ว่ามาจะลำบากก็อยากมา
ตากแดดตากฝนก็ทนเอา
ฉากหน้าคือมหาราชวัง
นั่งยองยองมองแสงไฟสาดแสงดวง

โบกรถโบกรามานอนเฝ้า
หึ่งเรื้อนหึ่งเห่หึ่งหึ่งปวง
ฉากหลังคือท้องสนามหลวง
น้ำตาวิ่งคิดถึงแต่พระองค์

สุภาพ คล้ายจาย

ไทยรำน้าเนตรล้น
พระภัทรมหาราช
อกดินสิ้นสะเทือนอา
เผือดพักตร์ทุกจิตแคล้ว
ระทมพฤษ์หยุดแหว่งก้าน
มวลิทศสงบเสียงใด
สรรพสิ่งโคกอาลัย
ปวงพสกนธ์ย่ำ
รวมแขนชูพระผู้
รวมจิตส่งพระขวัญ
รักดีพระทรงธรรม
ตรมยิ่งตรมทุกหน้า

โลกา
ลับแล้ว
ลัยยิ่ง พระเอย
คลาดหวังสุขารมณ์
ไกรโบ
เจียบด้าว
แทบดับ ด้วยเอย
ระร่ำร้องระงมแดน
เสวยสวรรค์
สู่ฟ้า
ทวิเทวษ
ทั่วหน้าตาหมอง

สุนิษฐ์ พระแก้ว

លីតុលី ទៃឡុន

សុភត្ថក្រី ឌីនធីរ័ត្ន

วลัยต์ วาณิชชกร

“รู้ให้เพียงขาดใจ”

หลังเหยงคืนวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

อันเป็นวันสุดท้ายที่ประชาชนได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ

ชาลิณี ธีระศุภะ

ทวยราษฎร์เทวชล่ำ
วิโยคยากจักคลาย
วาระสมเด็จพะฤๅสาย
กราบพระบาทแทบพื้น
วอนเทพไทหัวฟ้า
จัดพิมานพรายพรรณ
รับองค์พระทรงธรรม์
ทุกชาติอธิษฐานแล้ว

ฤทัยสลาย
ข่มสะอื้น
เสด็จสู่ สรวงเอย
พักตร์ขึ้นชลนัยน์
ฟากสวรรค์
เพริศแพรว
สถิตทิพย์สถานเนอ
อยู่ใต้บาทบงสุ์

สุวัฒน์ ไวจรรยา และครอบครัว

อาภรณ์ บำรุงสุข

งาน “ประตูล้อมสุข สะพานเชื่อมโยงใจ”
วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ณ ประตูกั้นน้ำคลองลัดโพธิ์

พฤษศยสามตุลาปีห้าเก้า
พระเสด็จสุสวรรคสูราลัย
ข้าพระพุทธเจ้าถวายบังคมสามีกักดี
วรตลกชนกนาถราชจักรี
น้อมรำลึก ๘ ทรงงานราชกิจ
ยากลำบากตรากตรำตามสกล
ทรงห่วงใยความผาสุกชนชาติ
มั่นแนสเนญล้าเคื้อนคอยติดตาม
คณานับโครงการพระราชดำริ
พระบารมีเกียรติกำจายเกริกกำจาย
ปรัชญาแนวทางดำเนินชีวิต
ประกอบสัมมาชีพวิถีไทย
ภทรมหาราชธรรณิศ
พระโพธิสัตว์อจจิมาแต่ปางบรรพ์
ด้วยสำนึกพระมหากรุณาธิคุณ
ขอตั้งจิตเจตน์มั่นปณิธาน

วิปโยคโศกเศร้าสะอื่นให้
เผ่าพงศ์ไทยตรอมตรมทั้งบุรี
เอกอัครกษัตริย์ประเสริฐศรี
พระภูมิมินทร์ภูมิพล
มหาบพิตรเสด็จเยือนทุกแห่งหน
จรดลยลยินทั่วถิ่นคาม
เหล่าทวยราษฎร์ประชาชาวสยาม
๘ ตรัสถามช่วยเหลือเอื้ออาทร
มูลนิธิแหล่งเรียนรู้หลักคำสอน
พสกนิกรถ้วนหล้าเฉลิมชัย
เศรษฐกิจพอเพียงอดิศัย
ปวงชนเทิดไท้องค์ราชัน
เสด็จสถิตทิพย์พิมานมโหศวรรย์
เกลิงถวัลย์บรมโพธิสมภาร
๘ การรณน้ำพระทัยแผไพศาล
บริวารเนกบาทมุสิกาการ

เสกสรร มีธรรม

๘ สถิตในดวงใจไทยทั้งชาติ
พระเสโทโลรินทั่วเขตคาม
พระทรงเหน้อยเมื่อยล้ามาากแล้ว
“คำพ่อสอน” จงสถิตนิจนิรันดร์

กำเนิดศาสตร์พอเพียงหล่อเลี้ยงสยาม
เทิดพระนามเกริกฟ้าจอมราชัน
ประทีปแก้วทรงลาลับกลับสวรรค
เป็นมิ่งขวัญชาวไทยตลอดกาล

ไอลเย็น

พระทูลกระหม่อมแก้ว
แผ่นดินรายด้วยภาพคราบน้ำตา
พระราชกระแสน้ำที่รับสั่งครั้งเข้าเฝ้า
ให้คงเที่ยงให้เป็นธรรมทุกกรณี
จํารารอยจารึกบนหินผา
ยึดพระองค์เป็นต้นแบบธรรมาภิบาล
วันพระเสด็จคืนสู่สวรรคาลัย
ด้วยสำนึกในทศพิธธรรมราชา
โลกหล้ารายด้วยสีดำทั้งแผ่นดิน
ขอน้อมเกล้ากราบพระบาทด้วยบทกวี

พระนิราศลับแล้วจากโลกหล้า
แห่งไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินผู้รักดี
รับใส่เกล้าก่อนมารับหน้าที่
ต้องไม่มีอคติในตุลาการ
ในทุกคำพิพากษาทุกชั้นศาล
เมื่อทำงานเพื่อบ้านเมืองตลอดมา
ทุกดวงใจมีแต่ทุกข์โศกนันท
ที่ครองเมืองด้วยมหาบารมี
สิ้นพระองค์เหมือนสิ้นสุริยศรี
ถวายใจรักพระจักรีนิรันดร์กาล

อดุล จันทรสักดิ์

งดงามในความทรงจำ

เป็นกษัตริย์ผู้มีศรีเอทิพ
เป็นครูของแผ่นดินแคว้นนคร
เป็นต้นคิดต้นเขียนมากมายเหลือ
เป็นพระองค์ที่อยู่เหนือกาลเวลา
เป็นแม่แบบจนเกินจะกำหนด
เป็นในหลวงที่อยู่เหนือสิ่งใด

เป็นประทีปสว่างล้นนาคำสอน
เป็นทุกบททุกตอนที่ผ่านมา
เป็นหยาดเหงื่อห่มเทวทัตศา
เป็นแผ่นดินแผ่นฟ้าคุ้มครองภัย
เป็นแบบที่งามงดสุดไปรงใส
เป็นศูนย์รวมน้ำใจของไทยเอย

อนุสรณ์ จังกาจิตต์

ถามจันทร์

คนแล้วคนเล่าจันทร์เจ้าขา
แม่คงคารายรอบลอบประโลม
วันแล้ววันเล่าจันทร์เจ้าขา
ระยะทางเสด็จเยี่ยมพสกไทย
คืนแล้วคืนเล่าจันทร์เจ้าขา
ด้วยอาลัยในพระองค์ผู้ทรงธรรม
มองจันทร์เห็นกระต่ายย่ายกับตา
ยินคำตอบลอยมาจากฟ้าไกล

หลังน้ำตาร้องไห้ใต้เงาโสม
ยินประคมย่ำยามครั้นคร้ามใจ
รู้ไหมว่าทรงงานหนักเพียงไหน
นั้นยาวไกลกว่าโลกถึงดวงจันทร์
รู้ไหมว่าดาวโลกยังโคกคัลย์
ก็คืนวันยากนักจักทำใจ
จึงถามว่าในหลวงท่านอยู่ไหน
ทรงอยู่ในใจทุกดวงของปวงชน

อภิชาติ ดำดี

มหाराชาลัย

หนึ่งมหाराชาอัจริยะ
ครองใจครองชนครองชีวิน
เป็นประทีปไทยประเทศวิเศษสว่าง
ส่งอาวุธวิสุทธิธรรมคือปัญญา
วันนี้ดวงประทีปดับลับสลาย
น้ำตาไทยไหลรดทุกหยดเรียง
ขอองค์พระภูมิพลมหाराช
ยังสวรงค์วิมานดุสิตา

ทรงพลพลังทั้งศาสตร์ศิลป์
ครองแผ่นดินโดยธรรมตามสัจจา
ส่องนำทางสร้างคนดลทั่วหล้า
ให้ประชาเต็มต่อความพอเพียง
ลมแผ้วพายุไฟดินน้ำงำเจียบเสียง
แทนสำเนียงถวายให้อาลัยลา
บรมนาถบพิตรสถิตสถา
แผ่บุญญาเย็นฟ้ามาคืบดิน

อภิธรรมย์ กาญจนพิมาย

ชาวไทยในนครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ร่วมถวายความอาลัย

ชาวไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
ร่วมถวายความอาลัย

ชาวไทยในกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ร่วมถวายความอาลัย

ឈកពុទ្ធ បុរេសម្តេច

ឈើវង្ស វង្សជ័យវត្ត

เสด็จสู่สวรรคาลัยไกลปวงราษฎร
กราบพระบาทด้วยดวงใจไทยทั้งผอง
แม่เทวทูตฯหนักหนาน้ำตานอง
จักครองธรรมตามครรลองพระราช

อภิโชค พัฒนาสำภา

โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว	พระลับแล้วจากโลกา
สรวมชีพบังคมลา	เพียงชีวาจะวายปราณ
น้ำใสจากใจหลัง	ความทุกข์ซึ่งอยู่เนิ่นนาน
สะอื้นอกสะทกมาน	ความซาบซ่านสู่ภายใน
ทาใดเสมอเหมือน	สะท้อนสะท้อนทั้งหัวใจ
เกิดชาติสถานใด	ขอเป็นข้าฝ่าธุลี
พระกรุณายังปกแผ่	ยิ่งพ่อแม่ก่อชีวิต
ถวายสัจจวาที	จะทำดีตลอดกาล

หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (สุขสวัสดิ์) ชองทอง

สายลมยังหยุดพร้อม	พัดผัน
มวลเมฆบังสุริยัน	ร่ำให้
นกดลดูจสวรรค	ทลายกลม
ไทยทั่วสังคมไซรั	โคกเศร้ายเสียขวัญ
ฉันทหัวใจหยุดเต้น	ตามฉันท
ธ ดูดวงหทัย	ปกดาว
ศูนย์กลางเหล่าชาวไทย	รวมจิต
รวมชีพชนเพื่อก้าว	อย่างพร้อมเพรียงกัน

อวิชาภิกษุ

นริศ เกตุอำพันธ์

เสด็จสู่ฟ้าสุราลัย

โลกจารึกเกียรติแก้ว
 ครองราชย์เจ็ดสิบปี
 ประเสริฐสุดสุดดี
 ทศพิธราชธรรมทัน
 อัญเชิญ ๘ สลิตดาว
 ภาพพิลาปโตกทรง
 สักการะบำบวง
 ประณตพูนเหนือเกล้า

กษัตริย์ศรี
 เปี่ยมล้น
 ดิลกเลื่อง ลือนา
 ท้าวท้าวสรรเสริญ
 แดนสรวง
 หม่นเศร้า
 บุญส่ง เสด็จเฮย
 สู่ฟ้าดุสิตสวรรค์

อโศกน้ำ พลอยไพลิน

แผ่นดินไทยสิ้นกษัตริย์ชัตติยราช
แผ่นดินไทยขาดพระองค์ขาดหลักชัย
น้อมบังคมศิระกรานกราบพระบาท
น้อมส่งเสด็จภัทรมหาราชองค์ภูมินทร์

แผ่นดินไทยไร้พระยุคลบาทโสภณมัย
น้ำตาไทยถั่งถันล้นแผ่นดิน
สิ้นบรมนาถพระกรุณาธิคุณมิสูญสิ้น
สถิตนครินทร์เสวยสวรรคตนิรันดร์

อาภรณ์ ปรีดาเกษมสุข

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

อุซงคประยาดฉันท

ตระหนกนึกตระหนกหน้า
สะท้อนดวงฤดีโดย
โผยมมิดพยับมัว
มิเว้นคน ฤ ชนชั้น
มหาราชเสด็จจร
สถิตอยู่ ณ ชั้นฟ้า
ก็ก่อนนี้พระเป็นเจ้า
ก็บัดนี้จะหาไหน
ผดุงชาติผจงรักษ
ณ เหนือเศียรและชีวิ

สะอึกทรวงสะอื้นโอย
สดับข่าวพระทรงธรรม
ยะเยือกทั่วระริ้วปล้น
ชโลมด้วยกะน้ำตา
นิวัตย่อนคระโลลา
ประทับทอดพระเนตรไทย
ธ ปกเกล้าพสกไว้
จะอุ้นอกพสกมี
พระศาสน์ศักดิ์กษัตริย์พลี
ประพฤติขอบระบอบธรรม

อิสริภัทร วารีสอาด

ธ เป็นครูของแผ่นดินในทุกด้าน
เจ็ดสิบปีทรงงานหนักตลอดมา
มีแบ่งเชื้อแบ่งชาติศาสนา
ดังฝนทิพย์ขึ้นฟ่อนดับร้อนไป
วันสิบสามตุลาคฯ ปีห้าเก้า
พระบรมนาถจอมไพบในปฐพี
ขอราบแทบพระบาทด้วยดวงจิต
ลาลับแล้วร่มโพธิ์ทองของชาวไทย

ธ ทรงงานเป็นแบบอย่างทางศึกษา
เพื่อประชายูเย็นเป็นสุขใจ
ทรงเมตตาไม่มีแม้เงื่อนไข
ให้ผองไทยเป็นสุขสวัสดิ
ผองประชาไทยเราเศร้าเหลือที่
ลับชีวีสู่สวรรคาลัย
สำนึกคิดในพระคุณอันยิ่งใหญ่
ขอตามไปรองพระบาททุกชาติเทอญ

อุดม คำขาด

หนึ่งสัปดาห์ผ่านไปใจยังโศก
เข้าเหมือนคำ-คำใจล้ำทุกราตรี
ใครเอ๋ยถึงอ่านที่ไหนในแหล่งข่าว
เพลงสรรเสริญพระบารมีที่ได้ยิน
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว
ประชาชนยังโหลหลังยังมั่นคง
ฝนโปรยสายโรยละอองของหยาดฝน
ในแถวยาวคนรอต่อกันมา
ดอกไม้ขาวมะลิซ้อนช่อช่อนกลืน
ประโคนคำย่าแล้วแก้วพิบูล

เหมือนทั้งโลกมืด, แล้งสิ้นแสงสี
ตายังมีน้ำตามารินริน
ตายังฟ่วน้ำตาพรูมิรู้สิ้น
“พระสยามินทร์ พระยศยิ่ง..”
ทุกเพลงสวดหวานแว่วถวายส่ง
ทั่วทุกทิศเทิดพระองค์ส่งคำลา
หยาดลงบนดวงใจบนไบหน้า
นบบูชาวันสุดท้ายได้ร่มบุญ
หอมระรินอยู่ตรงหน้า น้ำตาอุ่น
จวบอรุณโคกนี้มีสร้างเลย

อุบล สรรพชัยพงษ์

วิรัช สวัสดิ์

ประมาณมวลมหรณพห้วง
ห้วงแห่งน้ำโหมนัสคณา
ตาน้ำแห่งน้ำตา
ชั่วมักัลปาไซส์

สืมหา สมุทธเอย
นับนั้น
รินตลอด
สุดสิ้นสังสาร

อังคาร จันทาทิพย์

สิบสามตุลา ระมร่ำพัน

พระภูมิพลล้นเกล้าของชาวไทย
แผ่เผื่อเกื้อพสกนิกรผ่อนลำเค็ญ
ด้วยพระองค์คือพลังของแผ่นดิน
สุดชายแดนแสนไกลใส่กลม
ฟ้าสิบสามตุลาคมระทมเศร้า
ตะวันดับอับแสงแรงระกำ
ด้วยสมเด็จพระภูมิพลองค์ล้นเกล้า
ดับสิ้นแล้วยอดดวงแก้วหมู่ประชา
เหมือนดวงใจจะขาดรอนในตอนนั้น
สะอื้นรำคร่ำครวญไฉไลใหญ่เพียงนี้
ข้าได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
เพื่อสนองพระจริยวัตรด้วยศรัทธา

ศูนย์รวมใจนำไพร่ฟ้าฝ่าทุกข์เข็ญ
อย่างที่เราเห็นเป็นอยู่ในหมู่ชน
แผ่ทั่วถิ่นแดนไทยในทุกหน
พระภูมิพลทันทศพิศราชธรรม
ผืนดินแผ้วร้างสะทกอกครวญคร่ำ
ดาวเดือนร่ำร้องให้พรายน้ำตา
กลับคืนเข้าสู่สรวงห้วงเวหา
เหลือเพียงรอยพระกรุณาและปราณี
ร้องรำพันโหยไห้ในทุกที่
ทั่วปฐพีล้วนตรอมตรมจมน้ำตา
ทุกภพชาติขอรับใช้ไผ่ปรารณา
เป็นบุญญาของข้าฯ ยิ่งกว่าสิ่งใด

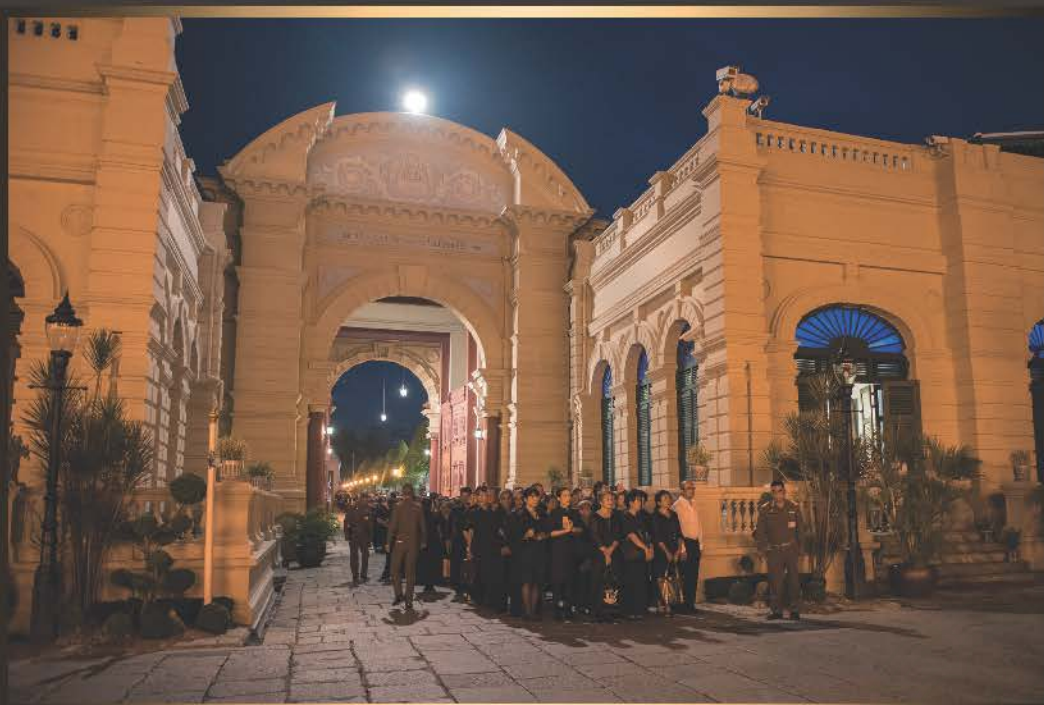
เอกลักษณ์ บุญท้าว

นายแพทย์พนม อาชาฤทธิ

พิธีถวายความอาลัยของชาวไทยมุสลิมที่มีสยิดกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เพลินพิศ หันหาบุญ

โอ้อึ้งคัจจอมกษัตรามหาราช
 ๘ เสด็จสู่สวรรคต์อันอำไพ
 อัญเชิญถวามวลอมรอัปสรศรี
 ผองพรหมินทร์ปิ่นศักดิ์อัครแดน
 ให้ดำรงทรงศักดิ์อัครสิทธิ์
 ณ ดุสิตสวรรค์เลื่องเรื่องโสภณ
 สมบุญญาบารมีที่ล้ำเลิศ
 บังเกิดมีศรีสวัสดิ์พัฒนา
 เพื่อบำเพ็ญบริบูรณ์พูนสำเร็จ
 เปี่ยมบารมีวิมุตติโพธิญาณ
 โปรดคุ้มครองป้องกันทั้งใหญ่่น้อย
 ให้ทวยราษฎร์สยามรัฐวิวัฒนา
 ให้อยู่เย็นเป็นสุขทุกย่านเหยา
 เช่นครั่งจอมนฤปดีที่ดำรง
 ขอ ๘ ทรงสถิตเสถียร “มณเฑียรทิพย์”
 เสวยอุดมบรมสุขทุกคราครัน

ปมีอาจดำรงคงวิสัย
 ประทับในทิพย์สถานวิมานแมน
 เทวบดีมขวานพิศาลแสน
 ทุกท่านมั่นเสริมส่งองค์ภูมินทร์
 นำสถิตมณูญยิ่งมิ่งมหินทร์
 ประทับถิ่นโพธิสัตว์พัฒน์มิ่งคล
 แสนประเสริฐวัฒนวิศิษฐ์มทิทธิผล
 ณ ห้วงหนทิพย์บุรีที่โอฬาร
 คุณธรรมพระสรรเพชญเดชไพศาล
 สมแก่การดำรงพงศ์พุทธา
 โปรดจงคอยปกปักรักษา
 ด้วยบุญญาบารมีของพระองค์
 ใต้ร่มเงาบุญฤทธิ์ประสิทธิ์ส่ง
 จนมั่นคงสุขสวัสดิ์พัฒนาพลัน
 สมบูรณ์สืบบารมีพิเศษสรรพ
 สู่สรวงสวรรค์ดำรงพงศ์พุทธภูมิ

ฮกกงจื่อ (นกมีหูหนูมีปีก)

๘ เสด็จจากด้าว
 แดดสืบแก้วสันต์
 สิบสามตุลวัน
 คินสถิตแดนฟ้า
 มัวหมอกธมฤเกตุเคล้า
 ทวยราษฎร์เทวฮวารณ
 เทพให้ท่านอาทร
 หยุตระวิระงับไว้

แดนสวรรค์
 สถิตหล้า
 ๘ เสด็จ
 โลกน้ำตานอง
 คลุมนคร
 ร่ำไห้
 โปรดเกิด
 คำนี้นิจนินันตร์

cristopherrobins

น้อมกายจิตเทิดไท้
เชิญเทพไท้เทวัญ
ส่งเสด็จสู่สวรรค
ทรงสถิตหทัยข้าฯ

ราชัน
ท้าวฟ้า
เสวยสุข
จบสิ้นนิรันดร์

Crystal Ball

ราตรีนี้เฝ้ายามจนรุ่งอรุณ
ดังถูกมนต์สะกดเกินทนไหว
เป็นคืนวันอันแสนเศร้าของชาวไทย
จากนี้ไปไม่มีพระภูมิพล

Hort39

ไอล้บแล้วดวงใจไทยประเทศ
หมอกธุมเกตุดลุมโลกดูโศกศัลย์
ทั้งดินฟ้าเย็นเยียบและเฝ้ายาม
อาลัยวันสิ้นมหาพระบารมี

ruennara

พยนต์ รัตนกุล

ภูมิพัฒน์ อิ่มสมบัติตระการ

ตั้งโพธิ์ใหญ่ไทรร่มลุ่มต่อหน้า
ใจก็แหลกปิกก็ล้าอ่อนอาลัย
เหมือนท้องฟ้าไร้ตะวันพลันมืดมิด
เหลือแต่ร่างที่ 'ใจหาย' ไปด้วยกัน
ฝนน้ำตาพร่าพรายถึงปลายฟ้า
ไร้ทิศทางจะเดินไปใจพะวง
เมื่อโพธิ์ร้างไทรไร้ใจก็ล้ม
เหล่านกกาเหลือแต่ตาที่ไร้แวว

เหล่านกกาก็ครวญคร้าน้ำตาไหล
แทบจะลืมหายใจเสียบัดนั้น
เหมือนชีวิตไร้หลักจกสร้างสรรค์
เหมือนคืนวันหยุดนิ่งดำดิ่งลง
เสียงสะอื้นสะท้านหล้าดังลูกหลง
ปีกน้อยคงไม่มีใครนำไปแล้ว
เฝ้าจ่อมจมถึงแต่ทูลกระหม่อมแก้ว
ใจเคยแผ้วพังกินที่แทบสิ้นลม

S.GUY II Nelumbo nucifera

พระภูมินทร์เอกกษัตริย์องค์ฉัตรแก้ว
พระบุญญาอาณิสต์องค์ราชัน
ธ ทรงครองทวยของไพร่ฟ้า
พระขวัญราชฤทธิ์ขวัญแค้นแดนกันดาร

นิราศแล้วสู่สรวงห้วงสวรรค์
ขอสุขสันต์แห่งทิพย์พระนิพพาน
ปวงประชาทุกซ์เทวเขตสถาน
ขอภูมิทรงพิมานสวรรคาลัยเทอญ

Sasi

กราบพระบาทอ้าลาพระโพธิสัตว์
สู่ภพใหม่เพื่อประกาศศาสนา
“ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป”
ทรงเห็นดีเหนือกายยามาแสนนาน

เสด็จมาจัดภัยในโลกหล้า
แห่งมหาห้วงมหรณพนิรันดร์กาล
ขออยู่ใต้บารมิที่สืบสาน
แสนร้าวรานดวงใจไทยทั้งปวง

Siriwanna Jill

ไพโรจน์ จานาญศิลป์

รัตติพร ล้วนรัตน์

ดร.ชาวล คุรุพัฒน์

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ ชาวศิริราช กองทัพบเรือ และประชาชน
ร่วมงาน "น้อมดวงใจชาวศิริราช ถวายพรชัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช"

แม่คนนี้

แม่คนนี้ดวงดาวยังพรราวฟ้า
หากลึกในดวงมานรานร้าวทรวง
แม่คนนี้แสงนวลยังอวลอุ่น
หากแสงจันทร์ยวนเฝ้ากลับเศร้าม
แม่คนนี้หิ่งห้อยเรไรร้อง
หากพองไทยคลาคล่ำด้วยน้ำตา
แม่คนนี้เพลงกลอนอักษรศิลป์
ความโหยหาอาลัยให้เพิ่มพูน

ทวนภาพริบพร่างกระจ่างสรวง
ไทยทั้งปวงสะอื้นขึ้นระทม
ไล่ละมุนราตรีฤดีสม
ดั่งหน้าชื่นอกตรมชมอุรา
ยังแซ่ซ้องระมิงง่าสำภาษา
เปล่งวาจาเทิดไท้ใจอาดูร
หากแต่จินตนาการพาลสิ้นสูญ
ทวิคุณมิได้อยดอยลงเอย

Soul Searcher

มนตรี ด้านวิรุฬหวิชัย

เหล่าพลกนิกรร่วมใจสวดอิติปิโส ๘๙ จบ
และจุดเทียนเจริญภาวนาน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศล
ณ มณฑลท้องสนามหลวง ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ชาลินี ธีระสุภะ

๐๒.๐๐ น. วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐
 กลุ่มจักรยานจิตอาสาสายตรวจวัดฉนวนธรรมกราบถวายบังคมลา
 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ในการปฏิบัติหน้าที่คืนสุดท้าย

वलันต์ วณิชชากร

เหล่าเจ้าหน้าที่จิตอาสาทุกหมู่เหล่า กราบถวายบังคมลา
 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ในวันสุดท้ายที่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ เมื่อเวลา ๐๒.๐๐ น. ของวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

วสันต์ วณิชการ

๐๑.๓๐ น. ของเช้าวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประตูประบรมมหาราชวังได้ปิดลง
แม้จะได้เป็นประชาชนกลุ่มสุดท้ายที่ได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งแล้ว
แต่ทุกคนยังคงเฝ้าอยู่เช่นนั้นด้วยความอาดูรอาลัยยิ่ง

ภาคผนวก

รายนามผู้ประพันธ์ทร้อยกรอง “พระเสด็จสู่ฟ้า ราชฎีล้นอาลัย”

กชกร สิริกัญญกุล

กวีดีสาม

กั้งเอง

กฤษณ์ จันทะมัย

เกศราพร พรหมนิมิตกุล

เกียรตินคร

ชนิษฐา ธรรมทัต

ขวัญชนก ทองล้วน

ขวัญเรือน สาสิ่งขี้, ธนสาร สาสิ่งขี้

และ สิริณยา นภาพร

ครอบครัวรัตนบรรเทิง

และครอบครัวสุภาพันธ์

ครูไผ่ เมืองคอน

คีตาทะ

จรีรัตน์ สาคะรินทร์

จักรินทร์ สร้อยสูงเนิน

จันทร์เพ็ญ จันทนา

จำนงค์ สมจริง

จำเริญลักษณ์ ทองล้วน

จินตนา กล้ายประยงค์

จิรวัดณ์ มโนสารกิจ

จิระนันท์ พิตะปรีชา

จุฬา ยิ่งดำนุ่น

เจน สงสมพันธ์

ใจ กลัหะรัตน์

ชมพร เพชรอนันต์กุล

ชมัยกร บางคมบาง

ชวิน พงษ์ผจญ

แพทย์หญิงชัญวลี ศรีสุโข

ชัยณรงค์ วีระมโนกุล

ชัยพร ทับพาวอินทร์

ชัยวัฒน์ สีแก้ว

ชาติ หงส์เทียมจันทร์

ชำนานู ทองดี

ชำนานู รอดเหตุภัย

ชินกร ไกรลาศ

ชุตินา แสนทวีสุข และครอบครัว

เชิดพล สาธิตภัทร

โชคชัย บัณฑิต

ไชยเชษฐ์

ณาดา อารัมภีร์

ฐาปกรณ์ จิตติเลิศวุฒิ

ณรงค์ จันทรพุ่ม

ณรงค์ชัย ปิฎกธวัช

ดาราวรรณ มีศรี

ต้นตระกูลรานต์

ดวงรัตน์ กมลวาทิน

ต่อเกียรติ เงินทอง

ตุ๊กตา ล้อมตระกูล

ตุลยา ตันท์กำเนิด

ทองแถม นาถจำนง

ทัญพัลลภ สโตะเสวี

ธงทอง จันทรางศุ

ธัชชิต สกลพอง

ธิดิภัทร จรุงชัยกุลเจริญ

ธีรวัฒน์ กล้าเกลี้ยง

นงลักษณ์ ทองล้วน

นภาลัย สุวรรณธาดา

น้องแสนดี

นันทา ทองทวีวัฒนะ

นายเงา

นิพล รัตนพันธ์

นิภา ทองถาวร (บางยี่ขัน)

นิม-แก้ว-กวาง-ใจ-ปิว โรงเรียนวัดสระแก้ว

(รุ่งโรจน์ธนกุล อุบลรัตน์)

นิราศ ครอบระวะ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

บึง สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา

บางม่วง และครอบครัว

บุญเตือน ศรีวรพจน์

ประจวบ สันวณิชวิทย์

ประพจน์ อัครวิรุฬหการ

ประพนธ์ เรืองณรงค์

ประยอม ของทอง

ปลาย อักษร

ป้าเขียน เอียนภาษา

หม่อมราชวงศ์ปิยฉัตร ฉัตรชัย

ปิยวัตร เณดกระโทก

ปิยะพันธ์ จำปาสุต

พงษ์ชัย เพชรสังหาร

พรทิพย์ คำดี

พระมหาทองสมุทร ธมมาโท

พลกฤต สุนทรพล

พิทักษ์ บุญยะโอภาส

พิทักษ์พงศ์ แก้วเอียน

พิสมัย จันทวิมล

พิพนสุข

พีคนดี

พีระวิศว์ พูลเขตวิทย์

ไพฑูรย์ ธัญญา (ธัญญา สังขพันธ์)

ไพโรจน์ ขาวงาม

ภราดร ศรีปัญญา

ภัทริยา สุขะโน

ภูริทัต หงษ์วิวัฒน์

มนต์ศรี คงแก้ว

มยุรธัชบุรพา

ม่อนจิ่ง

มะเนาะ ยูเด็น

แมน คล้ายสุวรรณ

ยุทธเทพ คชโกชัย

รดาภรณ์ นิธิศักดิ์กุล

รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล

ระพี พยรร
 ระพี สาคริก
 รัชชเกษา แผ่นฉาย
 รัชชอักษร
 เรวติร์ พันธุ์พิพัฒน์
 ล้วน วัฒนาเดช
 ลัดดาวัลย์
 วกุล มิตรพระพันธ์
 วงศ์กวี กรองกานท์ (อภิญญา ขาวสุทธี)
 วทัญญู ปรัชญานนท์
 วณิดา พูลสวัสดิ์
 วรวิภา ภัคดีบุรุษ
 วลัยชนันท์ ทวีวุฒิขุติวัต
 วัชรินทร์
 วันทนา วิเศษสกุลศักดิ์
 วันเนาว์ ยูเด็น
 วันเพ็ญ ณ เชียงใหม่
 วัลลภ มากมี และครอบครัว
 วิชา - นวลพรรณ มหาคุณ
 วิทวัจน์ สุนทรวิเนตร์
 วิฑิต ไชยวงศ์คต
 คุณหญิงวิภา ติถียนต์
 วิรุณ ตั้งเจริญ
 วิลักษณ์ ศรีป่าขาง
 วิลาวัลย์ อ่ำไพพันธ์
 วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์
 วิวัฒน์ บัตรเจริญ
 วิวัฒน์ บุรทัต
 วิษณุ พุ่มสว่าง
 วิณา วุฒิจำนงค์
 ทันตแพทย์วีระวัฒน์ สัตยานุรักษ์
 วุฒินันท์ กันทะเตียน
 ศิริวิชัย ทรงสุวรรณ
 ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์
 ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ
 ศิริวรรณ อินทรกำแหง
 ศิวกานท์ ปทุมสุติ
 ศิวพรรณ โตเชื้อ
 ศุภวรรณ ไชควิวัฒน
 สนอง จุลกะทัตพะ

สมเกียรติ รัชชมนี
 สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์
 สมพงศ์ ชูสุวรรณ และครอบครัว
 สมมาศ เทียมกีรกุล (ม่วงใหญ่)
 สมยศ แสงสุวรรณ
 สมศักดิ์ ศรีเอี่ยมกุล
 สมาชิกพันทิปหมายเลข ๓๒๖๖๔๙
 สวัสดิ์ ก่อมงคลกุล
 ส่องแสงตะวันฉาย
 สัจภูมิ ละออ
 สายป่าน บุรีวรรณชนะ
 สายพร แจ่มขำ
 สิทธิพงศ์ ทองวัฒนา
 สิทธิสม มุทธานุกุลวงศ์,
 เอกพงษ์ นพสกุล
 สิริวดี
 สุกัลยา ปริณิโณกุล
 สุชิน ประพันธ์พจน์
 สุทัศน์ อยู่รอด
 สุปัญญา ขมจินดา
 สุภาณี พัดทอง
 สุพิชา เพิ่มสิน, ดารณี ขาวโต,
 กิตติโชติ นันตา
 สุภาพ คล้ายฉาย
 สุมิตรรา จันทรเภา
 สุวณีย์ พระแก้ว
 สุวัฒน์ ไวจรรยา และครอบครัว
 เสกสรร มีธรรม
 ไหลเย็น
 อดุล จันทรศักดิ์
 อนุสรณ์ จังกาจิตต์
 อภิชาติ คำดี
 อภิโชค พิพัฒน์ลาภา
 อภิรมย์ กาญจนพิมาย
 หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (สุขสวัสดิ์) ของทอง
 อวิชาภิกขุ
 อโศกน้ำ พลอยไพลิน
 อังคาร จันทาทิพย์
 อารณีย์ ปริดาเกษมสุข
 อิศรภัทร วารีสอาด

อุดม คำชาด
 อุบล สรรพชัยพงษ์
 เอกลักษณ์ บุญท้าว
 อกกงจื้อ (นามีหูหนูมีปีก)
 cristopherrobins
 Crystal Ball
 Hort39
 ruennara
 S.GUY II Nelumbo nucifera
 Sasi
 Siriwanha Jill
 Soul Searcher

รายนามช่างภาพจิตอาสาและประชาชนผู้บันทึกภาพ

กชณิภา นิลเขต
กลุ่มมรณอศอร์โชคใหญ่ ระยอง
กันต์ สุสังกรกาญจน์
กิจจา ปรัชญาธรรมกร
กึ่งแก้ว ภคภาสน์วิวัฒน์
กิตติ กิตติพงษ์สถาพร
จรรณู ทองนวล
จามิกร สุขธรรมาร
ฉัตรชัย สุขาริมนต์
ชนินทร์ แซ่ฟุ้ง
ชมพกา รอดภัย
ดร.ขวาล คุร์พิพัฒน์
ชัยवाल ดาจันทร์
ชาลิณี ภิระศุภะ
ชูศักดิ์ วรพิทักษ์
ชูศักดิ์ อุทัยภานุมาศ
ชาร์า เว้าเตอร์
ณกฤษ จรรณูศรีรักษ์
ณรงค์ฤทธิ์ ตระการวิจิตร
ณรงค์ศักดิ์ สุริยวารกุล
ณธีวัชร วงศ์จริยวัตร
ณัฐวุฒิ ใจอุ่น
ณัฐวดี พงษ์เจีย
ติลก ตามใจเพื่อน
เดชทัต ธรรมนิธย์
ทวีพงศ์ ประทุมวงษ์
นครเรศ อีระคำศรี
นพคุณ กุลสุจริต
นพมณี สงวนพงศ์
นพสิทธิ์ วงศ์แววประเสริฐ
นรา จิรายุวัฒนา
นริศ เกตุอำพันธ์
นวลพรรณ นาคปรีชา
นิสากร ปิตุยะ

บุญเวช แซ่เตียว
บุญรัฐไชย ไชยวิรุณเจริญ
ปกรณ์ ขุนหลวงสดีกุล
ปฐมพล พรานป่า
ปัญญา อภิญาอนุรักษ์
ปิ่นนธ์ อำไพรัตน์
ปฐนภัสสร กิจจินตารักษ์
นายแพทย์พนม อาชาฤทธิ์
พยนต์ รัตนกุล
พรชัย เอกโกศล
พรประสิทธิ์ รักสมาน
พลัฏฐ์ ไชยพิทักษ์กุล
พัทธ์รวิทร์ วาณิชยสถาพร
พันตรีพัชร พิชรพงษ์
พีระพงษ์ ประจวบแทน
พุดิธ พรหมดวง
พุดิพัชร ดิบัติ
เพลินพิศ หันหาบุญ
ไพโรจน์ จ่านาญศิลป์
ภูมิพัฒน์ ลิ้มสมบัติตระกูล
มนตรี ตานวิรุฬหวนิช
มนตรี อีระตระกูล
มาลี ฤกษ์พรพิพัฒน์
ไมตรี
รชฏ วิสราญกุล
รัตติพร ล้วนรัตน์
เลอสม ล่วงพันธ์
วรนนท์ ชัยवालทิพากร
วรรณพงษ์ สุรโรจน์ประจักษ์
วรรณธนี อภิวัฒน์เสวี
วสันต์ วณิชชากร
วิรัช สวัสดิ์
วิศณุรักษ์ หอมละออ
วุฒิกกร สีนธวาทิน

ศรชัย กิจวัฒนานันสนธิ์
ศัณย์ศรณ์ เพ็ชรศิริ
ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์
ศุภรัตน์ แก่นจันทร์
ศุภลักษณ์ จันทร์พิทักษ์
สงกรานต์ วีระพงษ์
สณิต ขาวฟอง
สมศักดิ์ ลำพงศ์พันธ์
สโรชา หวังดี
สัญญา ลุงรุ่ง
สามารถ ปิติเลิศปัญญา
สายันท์ ชื่นอุดมสวัสดิ์
สภาวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี
สินีรัชต์ สุริยาภูมิธรรม
สุกิจ เจริญมุขยพันธ์
สุรพล สุภาวัฒนกุล
हररषा ตั้งมั่นภูวาล
หจคดหมายเหตุแห่งชาติ
อดุล ดันทโกสัย นครพนม
อนุชัย ศรีจรรณูพุทอง
อริศรา เจษฎาพงศ์ภักดี
อาภรณ์ บำรุงสุข
เอกรินทร์ เอกอัจฉริยะวงศ์
KBO Photo team

โครงการงานทักวีสิตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ได้เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ยังความทุกข์โศกอย่างยิ่งแก่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ด้วยตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะ อุทิศพระวรกายปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อจัดทุกข์บำรุงสุขแก่อำณาประชาราษฎร์ทั่วทุกภูมิภาคของไทย ยังความร่มเย็นแก่พสกนิกรและความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนแก่ประเทศชาติ

ด้วยน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมอบให้สำนักงานวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รวบรวมบทเพลง บทกวี และข้อความไว้อาลัย ซึ่งเหล่าพสกนิกรได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงความอาลัยและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เผยแพร่ทางสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ด้วยบทประพันธ์ดังกล่าวเปรียบเสมือนเอกสารจดหมายเหตุของประชาชนที่ร่วม บันทึกประวัติศาสตร์สำคัญของชาติด้วยถ้อยคำที่มีความงดงามทางวรรณศิลป์ สมควรเก็บรักษาไว้ ณ หอจดหมายเหตุ แห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และหอสมุดดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ พร้อมทั้งพิจารณาคัดเลือกบทกวีนิพนธ์ที่มีสำนวนโวหารไพเราะ มีความ ประณีตในการใช้ถ้อยคำ มีความถูกต้องตามหลักภาษาและฉันทลักษณ์ร้อยกรองไทย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความสูญเสียของคนไทยทั้งประเทศได้อย่างลึกซึ้ง เพื่อจัดพิมพ์เป็นหนังสือเผยแพร่ให้โลกได้ประจักษ์ถึงความจงรักภักดี และความผูกพันที่ประชาชนมีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งและเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ อันจะมีส่วนร่วมในการ เฉลิมพระเกียรติให้แผ่ไพศาลสืบไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
๒. เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ให้ปรากฏแผ่ไพศาล
๓. เพื่อบันทึกเป็นจดหมายเหตุประชาชนรูปแบบหนึ่ง

ระยะเวลาดำเนินการ

พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐

เป้าหมาย

เยาวชน ครู อาจารย์และประชาชนทั่วไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. รวบรวมข้อมูล เสนอขออนุมัติโครงการ (พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)
๒. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน คณะกรรมการคัดเลือกและคณะทำงานฯ (ธันวาคม ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)
๓. รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัยที่ประพันธ์และเผยแพร่ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ (เสด็จสวรรคตครบ ๑๐๐ วัน) (พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)
๔. จัดประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกกวีนิพนธ์ (กุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๖๐)
๕. จัดทำต้นฉบับและจัดหาภาพประกอบ (เมษายน - พฤษภาคม ๒๕๖๐)
๖. เสนอขออนุมัติต้นฉบับหนังสือ (พฤษภาคม ๒๕๖๐)
๗. รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัย ส่งมอบหอสมุดดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ และหอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ (พฤษภาคม ๒๕๖๐)
๘. ดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ (มิถุนายน - กันยายน ๒๕๖๐)

ผู้รับผิดชอบ

สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. หนังสือวีดิทัศน์ฉบับวีซีดีประชาชนเพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
หาที่สุดมิได้ ที่ระลึกในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร
๒. เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อประเทศชาติ และพสกนิกร
ชาวไทย
๓. ได้รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัยที่ประชาชนประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงความสำนึกใน
พระมหากรุณาธิคุณไว้อย่างเป็นระบบ
๔. ได้อนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมด้านวรรณศิลป์ให้เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติสืบไป

คำสั่งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิง
พระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ที่ ๔/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีดีการปวงประชาน้อม
รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ ๖/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กำหนดให้คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงาน นั้น

เพื่อให้การจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมพระเกียรติยศทุกประการ จึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒.๓ ของคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานฯ ดังกล่าว แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือ “บทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีดีการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร” โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ คณะที่ปรึกษา

๑. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	ที่ปรึกษา
๒. อธิบดีกรมศิลปากร	ที่ปรึกษา
๓. หม่อมราชวงศ์อรุณรัตน์ ของทอง	ที่ปรึกษา
๔. นางชมัยกร บางคมบาง	ที่ปรึกษา
ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์	
๕. รองอธิบดีกรมศิลปากร (ที่ได้รับมอบหมาย)	ที่ปรึกษา
๖. นายบุญเดือน ศรีวรพจน์	ที่ปรึกษา

๑.๒ คณะอนุกรรมการ

๑. ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นายกสภามาคนักกลอนแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนาสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการ
๕. นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์ นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	อนุกรรมการ
๖. นางสาวทิพวรรณ บุญสูงเจริญ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการ
๗. นายพิทักษ์พงศ์ แก้วเอียน นักอักษรศาสตร์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวรัตน์ ชูทรัพย์ นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวชนิดา สีหามาตย์ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. นางสาวกุล มิตระพพะพันธ์ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑. รวบรวมเอกสารข้อมูล และเรียบเรียงต้นฉบับหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการงานที่กวีคิดการ
ปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

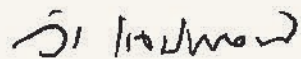
๒. พิจารณาคัดเลือกบทกวีนิพนธ์ที่มีความไพเราะมีคุณค่าทางวรรณศิลป์ ถูกต้องตามฉันทลักษณ์
 อีกทั้งมีเนื้อหาบอกเล่าความรู้สึกของประชาชนชาวไทยให้โลกประจักษ์ถึงความจงรักภักดี และความผูกพันที่ประชาชน
 มีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่ง เพื่อจัดทำต้นฉบับหนังสือ

๓. พิจารณาตรวจสอบแก้ไขต้นฉบับหนังสือทวินิพนธ์ให้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ สำหรับเป็นหนังสือสำคัญของชาติสืบไป

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิระ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึก

และจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ที่ปรึกษา

นายอนันต์ ชูโชติ

อธิบดีกรมศิลปากร

นายขจร มุกมีค่า

รองอธิบดีกรมศิลปากร

นางสาวศุภร รัตนพงศ์

รองอธิบดีกรมศิลปากร

นายประทีป เพ็งตะโก

รองอธิบดีกรมศิลปากร

นางสาวอรสรฯ สายบัว

ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

บรรณาธิการ

นางดาวรัตน์ ชูทรัพย์

รักษาการผู้อำนวยการกลุ่มภาษาและวรรณกรรม

คณะบรรณาธิการ

นางขมัยกร บางคมบาง

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

หม่อมราชวงศ์อรจักร (ศุขสวัสดิ์) ของทอง

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยและผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น

นายบุญเดือน ศรีวรรณ

ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม)

นางพันธุธร จงประสิทธิ์

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภาษาและวรรณกรรม

นายสมยศ แสงสุวรรณ

นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย

นางดาวรัตน์ ชูทรัพย์

นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์

นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

นายพิทักษ์พงศ์ แก้วเอียน

นักอักษรศาสตร์

ภาพประกอบ

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

ภาพปก

นรา จิรายุวัฒนา

สุรพล สุภาวัฒนกุล

ศิลปกรรม

นางสาวเชนิสา เพ็ญวงศ์

พิมพ์ที่

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

รัฐบาลในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
จัดพิมพ์ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายสนองพระมหากรุณาธิคุณ
ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ณ พระเมรุท้องสนามหลวง
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐